

SØLVTRÅDEN - Livsviser

Lissen Seligmann

FORORD

Når man maler, får man beskeder om sig selv igennem sine billeder, for det er altid sig selv, man maler. Man kan opdage noget ÅR efter. Ja, man har malet dem, men hvor bevidst var man da man malede? Man fik åbenbart mere med ud end planlagt...hvorfra? Fantasien. Og hvor kommer den fra? Sølvtråden er kanalen fra Ånden, som bearbejder vore erfaringer til visdom.

"Sølvtråden" var det allerførste digt, jeg skrev. Det var også et af de første billeder, jeg malede. Det var på masonit, og det blev solgt. Nå, så malede jeg et nyt og bedre. Solgt. Jeg malede et endnu bedre....også solgt. Jeg malede et sidste - og solgte - men det pryder også forsiden på denne digt/visesamling. De sidste 2 billeder er i galleriet, hhv. "Sølvtråden" og "Vandliljen". Vandlilje er nærmest en Åkande.

Lotusblomsten/Vandliljens symbolik er menneskelivet. Vi vokser og næres af slammet, behag og især ubehag, erfarer og erhverver visdom, forhåbentlig. Så kommer der en renselsesperiode på vej op igennem vandet. Til sidst når vi op i luftens element, den mentale hjertets sfære, og åbner vores blomst, forædlede, i stand til at give vores individuelle visdom videre til andre.

På billedforløbet sås en udvikling tydeligt. På det første var kvinden under overfladen, på de senere over, og vand- og lysbundet i mine hænder blev en lysende blomst. Det sidste billede blev derfor døbt "Vandliljen" i stedet for "Sølvtråden", men det er samme sag. "Vandliljen" var selvskreven som forside på vise/digtsamlingen, som forresten ikke er komplet. Der kommer jo stadig ny erkendelsesviser/digte til, og de vil komme på, som de dukker op.

År, md., nr. er angivet i øvre højre hjørne. Afviger året = revision. Indtil nr. ca. 100 mest personlige psykiske processer i ly af et fint nyt parforhold. 100-240 lidt mere omverden. 240-320: oprud, skilsmisse og flop-forelskelse, 320-380 egen verden + omverden, mere filosofisk-spirituel, 380-463 mere vidtspændende - personligt til samfundskritisk. 463-549 endnu mere bredt i f.m. nyt parforhold og 549 og frem vidner om stadig tættere sjælsforbindelse. Er der + ved er der melodi til, er der * ved er der et maleri med samme titel.

DEN SPINDENDE TIGER

Du listede ind i mit hjerte ad veje jeg ikke forstod

Og pludselig var du derinde - før jeg ku kæmpe imod

Jeg søgte at standse din virkning, de følelsers komme jeg så

Men samtidig drømte jeg drømme - elsked dig skjult, i det små

Min drøm var en spindende tiger jeg troede under kontrol

Men så sprang den pludselig på mig og røved min tanke med vold

Ved du, hvad der rører sig i mig - dit blik er et flammende lys

Måske er det kun fantasier der sitrer i kroppen som gys

GLIMTET

Din far og mor kom søndag eftermiddag
til kaffe og blødt brød hos mig
Og jo længre de var her jo værre og dybere
føjte jeg savnet af dig

Så bedst som jeg sad der og vekslede ord
med din far var det dig som jeg så
Fordi dine øjne de minder om hans
samme form, samme blik, samme blå

Jeg ledte besat efter endnu et glimt
af dit ansigt bag formen af hans
Men sådanne glimt kommer kun af og til
det'r omsonst at forlange en dans

Gad vidst om mit søgende blik sank så dybt
at han følte min længsel, min bøn
I så fald har det været mærkeligt at
sidde der og erstatte sin søn

Jeg vendte mig håbefuldt om mod din mor
og spejdede videre her
Besynderligt nok gav det ikke gevinst
skønt du sagde hun lignede dig mer.

Jeg snakkede og lyttede og spidsede så pludselig ører - dér var du igen
I sprogets musik og i talens trafik
stødte jeg på min savnede ven

Og jeg sad der og elskede din far og din mor
fordi du var til stede i dem
I øjnenes glans og i ordenes dans
var det lissom en dør stod på klem

JORDEN OG MÅNEN

Jeg var din måne, du var min jord
Månen er livløs - blir aldrig stor
Den evige taber, der kredser til fryd
for jorden og øger dens skønhed og pryd

Jeg var et smykke rundt om din arm
Hvis jeg var pyntelig holdt du mig varm
Var jeg det ikke - skæmmed din glans
gav du mig kulde og enedans

Jeg var din datter, du var min mor
Hvem var mon lille, hvem var mon stor
Da jeg blev mor til min datter, var jeg
da mere nådig end du var mod mig

Så mange måner om hver sin jord
kræser med lys til en mørkelagt mor
glemmer fortvivlelsen som tiden går
og får sig en måne så mønstret består

THE EARTH AND THE MOON

**I was your Moon and you were my Earth
Moon has no life, never grows up to worth
Ever the loser borrowing light
to further the Earth, it's beauty and pride**

**I was a bracelet circling your arm
Always be pretty, don't raise alarm
Don't be inventive, don't be too bold
or you will find yourself in the cold**

**I was your daughter, you were my mum
Who was the lady, who was the bum
When it came time my daughter came through
did I then show more mercy than you**

**So many Moons, each treating their Earth
lighting her mirk though darkened from birth
forgetting the grievance as time hurries on
making their own Moons reflecting the sun**

ANGST

Angsten er en iskold skygge
Bagved døren står den på lur
med uhyggelige øjne
i en formløs og mørk figur
og den nærer sig af afmagt
suger mit åndedræt som en vampyr
basker bag min ribbensbue
sætter mit hjerteslags ro over styr
fylder alle tomme huler
hvor den kan snige sig ind tar den plads
finder den et sølle selvværd
anslår den hurtigt sin skælvende bas

Men den er også inspiration
viser mig vej ud af resignation
redder mit liv som en god kammerat
kølnende længsler - "er det nu smart"
Tvinger til indsigt om troskab og tarv
følger, forfølger fra vugge til grav

ANGST

**Angst is like an icy shadow
waiting for you behind the door
eyes that spell your darkest nightmares
formless nothingness to the core
impotence is what it feeds on
sucking your breath like a vampire in need
flapping wings inside your ribcase
throwing the rythm of your heart off it's beat
filling every empty hollow
sneaking in wherever's a chance
worthlessness is like a magnet
thence it leads you a horrible dance**

**But it will also point and inspire
show you the way out of danger that's dire
saving your life like the bestest of friends
cooling desires – those are just trends
forcing an insight that will make you brave
haunts you, pursues you from cradle to grave**

GRÆNSERNE

Grænserne for din ydre formåen
Er optrukne inde i dig
Betingelserne for altings beståen
Er afstukne dybt i dit jeg

Så alt, hvad der sker på de ydre planer
har deres rod indeni
Og alle drømme og verdener du aner
færdes du daglig i

Har du en drøm du ikke tør rumme
Men ved du vil fryde dig ved
Vent ikke på at den skal forstumme
Med mindre du skader dermed

Bryd dine grænser for når de er brudte -
Da ved du hvem du er
Livstræets æbler er ikke forbudte
Næ tværtom - så bare fortær

SØLVTRÅDEN

**Som dyrebare dugperler
Hvis værd kun jeg aner
Løber mine nye, evige sandheder
En for én ad erkendelsens sølvtråd
Og drypper ned
I mine åbne hænder
Mens jeg åndeløs ser til**

**Den lange tvivls flimrende gry er forbi
En klar lysstråle
Fandt en sprække i det ubrydelige panser
For en tid
Et sekund
En evighed
Blev alt klart og selvfølgeligt**

**Og min tid ligger omkring mig
Som en turkisblå sø
Af umålelig dybde**

**Jeg åbner mig i et jubelskrig
Nu springer foråret ud
Sammen med mit hjerte**

DER SILBERDRAHT

**Wie teure Tauperlen
Deren Wert nur ich ahne
Laufen meine neuen, ewigen Wahrheiten
Einer nach dem anderen
Am Silberdraht der Erkenntnisse entlang
Und tröpfeln beim atemlosen Zuschauen
In meine offene Hände herunter**

**Das flimmernde Morgenrauen des langen Zweifels ist vorbei
Ein klarer Lichtstrahl
Fand sich eine Spalte im unverbrüchlichen Panzer
Auf einige Zeit
Eine Sekunde
Eine Ewigkeit
Wurde alles klar und selbstverständlich**

**Und meine Zeit liegt mich rundherum
Wie ein türkisblauer See
Von unermesslicher Tiefe**

**Ich öffne mich in einem Jubelschrei
Jetzt erblüht der Frühling
Zusammen mit meinem Herz**

THE SILVER THREAD

**Like precious dewdrops
That only I can appreciate
My ancient and new truths slide
Down along the silver thread of realisation
And drip one by one
Into my cradled hands
While I watch
Breathlessly**

**The long flimmering dawn of doubt has finally passed
A clear ray of light
Found a crack in the unbreakable armour
For a moment
One second
Eternity
Everything is crystal clear
A matter of course**

**And my time lies around me
Like a lake of turquoise blue
And immeasurable depth**

**I open up in a cry of jubilant joy
Spring unfolds
As does my heart**

STJERNEN

**I drømmenes indigoblå univers
barsk og beåndet og banaliteter
skinned min stjerne så virkelig og klar
om dagen fordunklet af trivialiteter**

**Endnu kun i drømme så sand og så lys
vågned jeg op ville dogmerne sløre
med forhæng jeg knyttet af traumernes bånd
angst- og kontrolgrå- og brune kulører**

**Med tiden fik længslen mod frihed et mål
at kaste dagdrømmens tasmørketømme
på Åndens fortærende, luende bål
fremstå usløret som stjernen i drømme**

**Og tiden er kommen for dagstjernens dåb
lys toned frem gennem traumernes tørke
så det der engang var et vigende håb
med vished nu spreder det håbløse mørke**

THE STAR

**Inside the indigo blue of the dreams
harsh and bespirited but also banal
the star of my reality shone strong and clear
darkened in daytime by all those things trivial**

**so bright and so true still in dreams only yet
awake all the dogmas would strangle and veil me
with curtains I knitted of bands and of bonds
fears of rejections and morals which might be**

**In time all my yearning for freedom found frame
casting the daydreamy dusky reins into
the furnace of transforming fire and flame
to stand forth unveiled like the stars of my dreams do**

**and time's come for christening my starsun of day
rays cut and shone through the mirk of the traumas
so what was long only a flickering hope
surely and truly's now lifting the darkness**

SKYGGEN

**Skyggen snor sig som en slange
Dens arme og ben er så lange
Jeg vendte den ryggen så længe
Travl med den vanlige gænge**

**Men skyggen slap aldrig foden
Isner mig nede fra roden
Sniger sig ind i mit hjerte
Og truer den blafrende kærte**

**Jeg knuger med frysende hænder
Mit bævende bryst men erkender
Vil jeg have virkelig varme
Må hjertet have vidåbne arme**

**Jeg vender mig mod min forfølger
Indsuger de øglegrå bølger
Tvungne ud af min enhed
Dengang jeg opgav min helhed**

**Og salig fornemmer jeg heling
I stedet for destruktiv deling
På stortåen sidder min skygge
Og blegner til blålys af lykke**

FÆLLESSKAB - YINYANG 2000

**Den nordlige Nød og den sydlige Sult
Mødtes tilfældigt på solnedgangstinden
De så på hinanden og grined' i vinden
Og Nøden hilste og brummede hult**

**“Du har succes, Sult, det må jeg sige
Alle de tusinder du har i dit brød
Vort mål er jo fælles, vi stræber mod død
- Jeg gør i et åndsforladt liv til de rige”**

**“En fin symbiose” og Sulten lo hvinende
“Vi to er ens, kun ikke af skind
Jeg sulter kroppe og du sulter sind
Men ligene er jo hinanden ret lignende”**

BORGTÅRNET

**“Du lader jo til at ha fod på det hele
Stærk og selvsikker og kompetent”
Sagde hun, og jeg blev stum af forbløffelse
Det lød som en jeg godt ville ha kendt**

**Var hun ironisk med den konstatering
Min selvtillid ligned stuvet spinat
Kunne jeg synes så udadtil skråsikker
Når jeg var tæt på en indre spagat**

**Pludselig så jeg mig selv spærret inde
I et borgtårn jeg selv havde skabt
Brystværnets højde røbede utryghed
Det var så højt at mit udsyn var tabt**

**Hver sten i borgmuren råbte hold afstand
Alt der ku såres - og elskes - var skjult
Ingen fik lyst til et kik bagom muren
Så tårnet var råkoldt og rungende hult**

**Mange er de der kun skuer facaden
Få gennemskuer den blot er et værn
Styrke er ofte en maske for sårbarhed
Svaghed et dække for viljer af jern**

ELSK MIG

Vanvittigt lykkelig - vild, våd og varm

Humøret slår kraftspring på tagryggens kam

Det svæver i luften og har ingen rod

En afskåren rose med vase til fod

Se mig og elsk mig - glem alt for mig....

Hvad, irriterer jeg - presser jeg dig

Trænger du bare til at være alene

Undskyld - jeg vil ikke være til gene

Bundløst ulykkelig - gid jeg var død

Humøret faldt ud af sin skrigende glød

Et sexualiseret ømhedsbehov

Blev afvist og vækked en ældgammel sorg

SOMMERFUGLEN

Der var så stille i rummet
Der var lige plads nok til mig
Hvis jeg lå tilpas sammenkrummet
Et fredeligt lysskær fandt vej

Og jeg tænkte i drømmen vemodig
At her ku' jeg blive al tid
Jeg tænkte mig tryk og usårlig
I ly for sorger og strid

Og sådan søgte jeg længe
At stænge al gru udenfor
Men gru går med livet sin gænge
Kun døde kan ikke få sår

Det kan volde smerte at leve
Kan dødnige danse og le
Jeg åbner min knyttede næve
Dér flyver en sommerfugl, se

EFFEKTIV JORDING

**Av for den hvor jeg slog min lænd
For krop aned ikke hvor knop ville hen
Jeg havde så travlt med alt jeg sku nå
Og så skete det: SMASK! Der lå jeg. Av, åhhh....**

**Så blev jeg nødt til at standse op
Minde mig om jeg ku li' det job
Være med hele min tanke og sjæl
I hvad jeg laved fra isse til hæl**

**Det er da pokkers det SKAL gøre ondt
Før jeg lar være at flintre rundt
Arbejde skal ikke blot overstås
Det kan ende med at man slår sin mås**

ØJNENE

De er så smukke dyb-brune, varme
Men de gir mig myrekryb
Hvorfor vil jeg dække mig bag mine arme
Der er intet ondt i de dyb

Jeg kender til øjne, der varmer som flammer
Og fryser mit hjerte til sten
En hidsig bekendt har et blik som en hammer
Men her må jeg stå på et ben

Stol på din intuition, kære Lissen
Skønt ingen "beviser" du får
Lige nu spinder den kærligt, missen
Om lidt sidder kloen i dit lår

SANDHEDEN

**Du valgte at det var på tide
Din teen-ager husked sin far
Nu sku jeg ha sandheden at vide
Alt om hvem - og især hvad - han var**

**Og jeg var en glimrende lytter
Drevet af længsel og trang
Til bekræftelse af mine myter
Om guden, vi kendte engang**

**Du knuste barndommens drømme
Du skød hver en gråspurv i sæk
De evige aftners ordstrømme
Trak striber af blodige stænk**

**Med indkodet hensynsbetændelse
Sad jeg og sørged for dig
Korrekte stikord til hver hændelse
Du gjorde det ikke for mig**

**Du mærked mig med dine minder
Om ham, der var del af mig selv
Du skamrødmede mine kinder
Og kræved mig livslangt i gæld**

**Med den bitterhed mod min fader
Drog jeg ud til livet - og mænd
Det siges sandheden aldrig skader
Men den kom lige brat nok igen**

FANDEN

**Vi sad en flok kvinder og sludrede sødt
Da det søde med eet sad i spænd
Med skadefryd dukkede vi de stormæg-
tige stærke, had/elskede mænd**

**Først lytted jeg, så lod jeg mig rive med
I søstersolidariteten
Skønt jeg troede forbitrelsen var dunstet af
Blev jeg grov lige som majoriteten**

**Men lige med et var det fuldstændig lissom
Jeg hørte mig selv udefra
Og så jeg sank ned i en natskyggestrøm
Jeg holdt bølge og kom atter klar**

**En pøl af slam nær ved tankernes rod
Blev røbet med pladder og pine
Når jeg kunne sige imod bedre viden
Selv i spøg: "Fanden hytter jo sine....."**

DU? JEG?

**Jeg ved godt at du er din egen
Ikke ham i mit sind
Og skønt du ligner ham meget
Så var han der før du gik ind**

**Jeg ved godt at den dag kan komme
Hvor du måske drager bort
Og jeg kan og vil ikke hindre dig
Hvis København blir for kort**

**Jeg ved godt at ingenting ender
Livets gang går i ring
Så hvert farvel er signalet
Der varsler goddag står på spring**

**Jeg ved godt hvad der er mit eget
Jeg tror jeg ved hvad der er dit
Men rejser du bort med dit eget
Vil det føles som om det var mit**

DEN GULE FLOD

**Som en gul flod af betændelse
Slår vreden ind over min bred
Tar kvælertag på al erkendelse
Drukner mig, river mig med**

**Men jeg lever stadig og ånder deri
Og salt og kraftig er smagen
Jeg frygted at kvæles men blev sat fri
Og efterladt helende ren**

**Alle har brug for at leve
Alle ved om at dø
Du lever kun, hvis du føler
Lader isdækket tø**

**Al den naturkraft så underfuld
Forkastet i angst for dens magt
Til at nedbryde til støv og muld
Hvad med dens skabende pragt**

**Lidt mere kløgt - og en del mindre frygt
Da jeg rejste mit forsvarsmassiv
Havde skabt et smidigt filter til røgt
Af grænse og fremdrift og liv**

Alle har brug for at leve.....

KUN EN FUGL

**Kun en fugl
Med bankende hjerte
Skælvende angst
Skulende smerte**

**Kun en fugl
Der kom og blev glad
Fik livet tilbage
Igen greb til fad**

**Kun en fugl
Svirrende vinger
Sladrende tunge
I leg med min finger**

**Kun en fugl
Forargende KUN
Om et selvstændigt liv
I et menneskes mund**

**Kun en fugl
Brug og smid væk
Lysende gul
En gnist på en check**

**Kun en fugl
En flamme i fjer
Et kærlighedstab
Når den ikke er mer**

FORHUSKELSE

Sikken en hyggelig restaurant
Gabende tom
Her står jeg med rose og flag i hånd
Lidt dum lissom

Det ka' da kaldes forhuskelse
En måned før'nd
Den her rose skal jeg vist selv holde af
Stryg flaget - hvor var dør'n

Jeg vil ha' styr på for og bag
En tand for meget for livets smag
Det råber til mig: stå dog af
Jeg lær det nok en skønne dag

Fødselsdage traditioner helligdage ritualer
Dosmersedler kodehuskere ups-alarmer **NERVEPILLER**

Det er sgu nærmest en karrusel
Over gevind
Jeg prøver et råd mod for meget kontrol:
Hæld en kop whisky ind

Jeg vil ha' styr på for og bag

.....

Jeg lær' det nok en skønne dag!
Jeg lær' det nok en skønne dag!
Jeg lær' det nok en.....

SKILDPADDEN

Dum-ba-dum-ba-dum-ba-dum

**Skildpadden er et gedigent symbol
På inderlig binding til jorden
Den tar sig sin tid og ser tingene ske
I sandhed en tilhænger svoren**

**Den sår sine æg i det solvarme sand og
Lar tillidsfuld tiden om resten
Afkomet modnes i jordens skød
Og mydrer frem netop til fristen**

**Skilddaddy skilddidda skildpaddydumdidadej
- - - - - dum
Dum- ba-dum-ba-dum-ba-dum**

**Tillid til jorden og tingenes gang
(suk) kendte jeg bare koden
I stedet for villigt at bie min tid
Skubber jeg altid til floden**

**Jeg sår mine frø og så piller jeg i dem
Længselsfuld plaget af ildhu
Skønt det slet ikke fremmer min høst...
Gud, giv mig tålmodighed - NU!**

Skilddaddy skilddidda.....

EGOISTEN

Hvor var jeg uselvvisk - hvor var jeg dog god
vi plaskede rundt i mit hjerteblod
Jeg ofrede alt hvad jeg havde lært
og det havde jeg så det var ikke svært
Og hvis nogen voved at stritte imod
var de nogle skarn som intet forstod
Om ikke nu (snøft) så når jeg var død
fortrød de det nok, jeg havde jo været så SØD

Ydr idr adr æv, øv
ydr idr adr føj
bødr bødr bødr puha
zidr zidr zidr dah!

Hvor var jeg.....

THE EGOIST

**Oh, was I unselfish – more heart than God
We all of us splashed around in my blood
I sacrificed all the way into hell
because I was taught to sacrifice well
and if anyone dared not be to hand
then they were trash who didn't understand
If not by now then when I was dead
then they would see that I had been SO ahead**

**Ydr adr idr ew, oi,
ydr adr idr pfuiii
badr badr badr pooha
zidr zidr zidr duh**

**Oh, was I unselfish – more heart than God
We all of us splashed around in my blood**

KOLIBRIEN

Jeg vil lære at være en kolibri

Leve som et stykke poesi

Svævende sorgløs på svirrende vinger

Blomstergudinde og æterbetvinger

Lære at mildne min indre tyran

Så jeg forstår jeg er skabt sådan

At jeg må dø hvis jeg fanger mig ind

Og holder på plads i et bur på en pind

Hvor har dog tyrannen svært ved at se

Alle blir rigere hvis jeg lar mig le

Være og synge og male mig fri

En gnistrende rød lille glad kolibri

opr. 93 -
se også

96.09.0110 +
17.02.0559

GRUEN I MIDTEN

Vindene klager om krig i det fjerne
Nazister marcherer skræmmende nær
Jeg krymper mig under støvlernes trampen
Der vækker min slumrende spøgelseshær

Engang har jeg levet i midten af gruen
Set den og følt den og sat den i vej
Gruen forsvandt blot fra periferien
Og blev arkiveret som gruen midt i mig

Derfra styrer den muskler og knogler
Og slettes kun langsomt af tiders fordriv
Isnende skygger og hule fantområb
Fornægtet, fortrængt i forgangne liv

Men disse spøgelsers slagskygger truer
Fremtiden med påfund fra angstsyge sind
Jeg opgir min modstand og gennemgår gruen
Så livet og lyset kan flytte herind

BETJENTEN

**Der var engang en verden der leved uden ur
Vi trivedes i tiden hvor alt kom efter tur
Vinter fulgte sommer, dag blev fulgt af nat
Perioder delte nuet, i evigheden sat**

**Så opfandt nogen uret som tjener - assistent
Nu ku' man MÅLE tiden - og den blev en betjent
Vi bandtes til sekunder, den ægte tid blev glemt
Imellem tog og busser og biler blir vi klemt**

**- halses rundt til møder, får sjælen hægtet af
så det vi sku ha svaret først dæmrer næste dag
Jeg sku ha taget denne beslutning noget før
jeg skrotter armbåndsuret og åbner tidens dør**

WATCH IT

**There was a time when none of us knew or had a watch
We lived and thrived in real time, and so why bother much
Winter followed summer, night would follow day
And all of it was now in the olden timely way**

**Some wise guy then invented a watch to guide and ward
A servant, an assistant which soon became a lord
Real time turned to seconds, no more grace and ease
Traffic jams ensure that we get there – at a squeeze**

**Racing round to meetings - soul lost on the way
Thus, brilliant insights *MAYBE* surface the next day
I really should have made this decision way before:
I'll dump that goddamn wristwatch and open up times' door**

TOMME LISE

**Tomme Lise var fe mellem trolde, en skifting
Et frø fra en heks uden skrupler
Hun fik intet egen- kun øgenavn
For mennesker forstår bedst en grubler.
Dog feer drager mange der ser deres lys
I det mørke hvori de selv snubler**

**De prøved' at røve det, søgte med tvang
Med list og taknemmelighedsgælds-brev
At fange, at eje det lys som hun bar
Det der var hende selv, det der henrev
Til sidst søgte de at begrave det dybt
Og forlangte hun selv lyset afskrev**

**Men der på tærskelen til dødens grav
Da vågnede hjertet af dvale
Og Lise valgte omsider sig selv
Og fløj hjem til sit land på sin svale
Det ene valg gav et navn og en prins
Et sæt vinger og lige i tale**

**Hvor er der mange der skabes som feer
Men påtar sig håbløse roller
Hvordan skal en fe med en tudse
En bille, en muldvarp - ku' slå sine folder
Vi er Tomme Liser til den dag vi står
Ved os selv og skandale forvolder**

KRONHJORTEN

**Kronhjorten skrider imod mig
Over den dampende eng
Dirrende, fyldt af sin styrke
Som livets knipsede streng
Hver fiber magtfuld, dog bundet
Til skæbnens uendelige ring**

**Han sænker sin prægtige krone
Mod mig, går truende frem
Udfordrer mig, fnyser hånlig:
Du, livsfornægter! Gå hjem!
Hvad vil du her? Vil du LEVE?
Bevis du vil leve - træd frem!**

**Og jeg ser på denne urgamle,
Skønne manifestation
Af livet og ved lige pludselig
Med svulmende vild sensation:
Jeg vil leve - og slås om nødvendigt
Fra min livsbølgecams bastion**

SKIBET MARIA

I fåreklæ'r kom han og borded' mit skib
Maria, ung og jomfruelig
I undren og ærefrygt bød jeg ham ind
jeg troede ham nærmest guddommelig
Åh, Maria som skummet du danser så let
på havets bølgede vidder
En hensynsløs og egoistisk pirat
erstatted' den snehvide ridder

Maria hun fór over tidernes hav
piraten i vold så længe
mens blodbølgen steg og steg til mytteri
for slavelænken at sprænge
Åh, Maria som skummet du dansed så let
på havets bølgede vidder
men ingen nok så snedig og farlig pirat
tvang evigt den snehvide ridder

Og blodet vil springe og spule ham væk
men Maria skælver og knager
Piraten var trods alt en velkendt kaptajn
må hun drive som strøm og vind mager
Åh, Maria, i tågerne sejler du nu
illusionerne slører din tanke
Vil du begræde piratens lod
når din ridder står bag næste banke

Maria, jeg skimter nu din silhouet
Jeg står med din ridder bag banken
Du blæser "klart skib"- livets flod slippes løs
strømmer og blankspuler planken
Åh, dér stryger af tågen for bugnende sejl
Maria, min dansende skumhest
Jeg sværger ved alt jeg ved at aldrig mer
tror jeg ven eller fjende er stærkest

HELGA

**Hvor du fyldte uendelig lidt i din seng
Du fangne, du visnende kvinde
Jeg tænker tilbage på fælles dage
Din kamp for at splejse den bristende streng**

Tanker om Helga, ode til Helga

**Du lærte tidligt at kvæle dit liv
med dit spil for et hårdt tiltrængt bifald
Blev mer end forventet - uhyrligt forrentet
I form af cancerens halvsløve kniv**

Tanker....

**Du nåede ikke at vende den strøm
Der kun kunne dræne din livskraft
Som skabt til at danse - at leve, at sanse
Men naglet til normer med livsangstens søm**

Tanker....

**Men du nåede at stoppe din nådesløse flid
Og gi dig selv rigere livsrum
Du skatted hver time som ville du lime
Den ind i dit album med indvunden tid**

Tanker om Helga, ode til Helga.

BAMSELINEN

**Når de glimtende gudeslør blæses bort
Fra din barndoms folk og familie
Så går det nok hvis de kun fik lidt del
I at danne dit liv og din vilje**

**Når det'r de nærmeste så gør det nas
Du kan synes så ene i verden
Var der da ikke bare en eneste
Sand ven i følge på færd**

**Hvordan ku jeg glemme, hvor ku jeg forklejne
Jam hvor'n ku jeg overse HENDE
Altid den selvsamme uanset behov
For en sandsæk eller veninde**

**Hun spilled syndebuk, tro ven og trøster
Med samme smilende mine
Min egen trofaste teddybjørn
Min blankslidte ven Bamseline**

DEN ÆGTE VARE

Forleden mødte jeg kærligheden

Uden at ane den færdedes dér

Løb pludselig ind i en gammel bekendt,

Jeg slet ikke troede mig synderligt kær

Aldeles uventet mærked jeg hjertet

Gøre et glad lille hop i mit bryst

Jeg hørte mig sige: “Hej, hvor er det

Dejligt at se dig!” med klokkeklar røst

Og lige DA mærked jeg kærligheden

Ubundet, ublandet, ægte og fin

Jeg gik derfra fyldt af en inderlig glød

Drukken i glædens berusende vin

DRAGERYTTER

Og dragen hvislede fra sin post
oppe på guldets bunke:
"Jeg er en gåde, så gæt, min ven!
Ellers får du ikke en grunke!"

"Jeg gætter din farve er rød som blod
fordi den er regnbuens første
Laveste frekvens, nærmest jordens essens,
og skaberildens, du største."

"Dernæst gætter jeg skatten er min
jeg bare skal manifestere
Indre rigdom skal gives vej
Ud i verden at blomstre og bære."

Men skal jeg virkelig slås med dig
om min medfødte rigdom?"
"Hvem siger det? Er du bange for mig?
Jeg ER jo dig selv - skabervisdom!"

"Så vil jeg hellere vinde dig
med venskab, respekt og tillid,
så du forlader din trælsomme vagt
og bli'r min ganger for altid!"

Og dragen steg ned fra sit gyldne bjerg
og bøjede sig for sin frue
Når angst blir omsat til kærlighed
er en drage så blid som en due

DRAGON RIDER

**The dragon hissed from his watchful post
on top of the hoarded treasure:**

**"I am a riddle, so guess, my love
'r else you won't cash any cheese here."**

**"I'm guessing your colour is bloody red
cause that is the first of the rainbow
lowfrequent wavy essence of Earth
and fire the creator, your Great Oh.**

**Next, I guess the treasure is mine -
lacks only manifestation.**

**Inner riches need given path
to existence for full exploration.**

**But must I fight you for what is mine
my inheritance, all my riches?"**

**"Who told you that? That your life's on the line?
I AM ALL YOU ARE – and no hitches."**

**"Then I would rather win you o'er
with trust and respect and friendship
make you forsake that boring stiff post
to be the steed of my queenship."**

**The dragon climbed down from the golden hill
and bowed down low for his lady
When angst turns love a dragon turns dove
as graceful and faithful as may be**

ROMANCEN

**Jeg fik en snak med en rolig mand
Med begge ben plantet i jorden
Jeg nød hvert sekund af hans nærvær
Så stor, så solid, ikke spor forloren**

**Med øjets usynlige vingestrejf
Rørte to mennesker hinanden
Mit hjerte gik ud og dér mødte det hans
Jeg sad der og elskede manden**

**Jeg så på hans store, stærke hånd
Der lå der og hviled på låret
Et åndeløst øjeblik ønskede jeg
Mit bryst fik den lykke beskåret**

**Jeg undrede mig for jeg elsker dig
Alligevel drog denne mand mig
Så lod jeg hans udstråling hviske i mig
Fortættes og strømme, fortage sig**

**Der findes så mange dejlige mænd
Store, små, brede og smalle
Men der er kun plads til en i min seng
Du får mine kys til dem alle**

MIN REFLEKSION

Hej, min sære refleksion
Kender jeg mon den person
I går var jeg en skønhed, ung og slank og let
Og nu står der en sæk fedt - hvad i morgen
Tør jeg ta risikoen

Hej, min fangne kamæleon
Uden video eller phon(e)
Gengis alle farver fra min prismekrop
Hver en stemning råber op dér fra spejlet
Til fryd og depression

Hej, min dags-information
Sikk'en masse illusion
Jeg kan lyve, du kan bare tale sandt
Gennemskinner hvert gevandt - som en stjerne
Pokkers dydsdragon

Hej, skinbarlige vision
Jeg forstår til perfektion
Indeni og udenpå skal følges ad
Ud i livet, hjem i bad - altings løsning
Er integration

SEAN

**Sean, du har spillet for verden - og mig
Og mellem mange foretrak jeg dig
Flot, karismatisk og osende sex
En ulv - men altid til fe frem for heks**

**Sensitiv ener og eksplosiv kraft
Du legemliggjorde det jeg altid har haft
Alt det jeg troede kun tilhørte dig
Lå også og ulmed i dybet af mig**

**Guruer er mange og få min kop the
Ingen har monopol på hvad jeg ve'
Du var modellen i alle mine år
På mod til at stå ved os selv hud med hår**

**Skjult under søens spejlblanke flade
Lurer den Ånd der bliver livets ballade
Livet vil altid rase og le
I troldmænd som dig og i mig, der er fe**

SØLVSKEEN

**“Se mormor, se, når jeg gnider min ske
Bli'r den blank og spejler min glæde derved!”**

**“Ja, den er skinnende ren og flot
- Hvis det nu havde været din mors, var det godt.”**

**Jeg ser på min ske som nu skinner forbudt
Og ser at den også kan spejle mig mut**

**Gejstens dansende glæde blev lam
Ved samvittighedsnagets blodhundeglam**

**Hun lærte mig alt var fordækt der var mig
Jeg klared mig ved at bli væk på min vej**

**Som mormor ekspert i fortrængningens kunst
Og med martyrens selvretfærdighedsdunst**

**Og flink-skolens møllehjul snurred som smurt
Til jeg indså HVAD mormor dengang havde gjort**

**Så kom der en lodret erkendelse:
DET her er min tyktarms - ups - hensynbetændelse!**

EFTERÅRSLÆNGSEL

Jeg sidder fangen på min stilk
et birkeblad på kvist
Og længes efter flyverus
med vinterfred til sidst

Tænk, jeg glæder mig til
efterår med frost i følge
Midt i dybgrønt sommerliv
på toppen af min bølge

Kom, tag mig vind kom dans med mig
og før mig hvor du agter
Hvirvl mig indtil sneen stiller mig
med stjernevagter

Alting er bleven repetition
der må være nyt at lære
Hvert regnvejr, solstrejf, vindrusk
er en småkedelig affære

Jeg aner flugt og farvesus
en moden, fri ekstase
Efter alt det nyudsprungne liv
i bindings fase

::/Kom, tag mig vind kom dans med mig
og før mig hvor du agter
Hvirvl mig indtil sneen stiller mig
med stjernevagter//:

DE FANTASTISKE FIRE

Tvillingesøstre i fin synergi, to siamesiske par
De ku' synes så fri, har dog fælles energi
for vælger du en får du allermindst to
og de andre vil altid stå klar, åh ja
de andre vil altid stå klar

Glæden, hun er en sommerskøn brud, leende, legende, lys
som alle vil ha den udslagne dag
Hun dækker dit ansigt med håbefuldt fryd -
hendes søster med smertenskys, åh ja
hendes søster med smertenskys

Sorgen er hun, glædens skyggeportræt, hun følger søsterens spor
Hjerteskærende smuk, mørk og stille, et suk
Hun breder sit efterårstågede sørgeslør
over fortabthedens jord, åh ja
henover fortabthedens jord

Søsteren vrede har flammerødt hår, fejende, fager og vild
Bygger op, bryder ned - hun er hidsig og hed
Brusende, uimodståelig brager hun
gennem med forårets ild, åh ja
igennem med forårets ild

Vrede er varm, men frygt - hun er kold, en sitrende stjerne i frost
Krystalklinger, sprød, med isblomsters glød
En vinterhvid elver med isnende kappe
fra nordlysets fjerneste post, åh ja
fra nordlysets fjerneste post

Søsterkvadrillen evindeligt går, vi danser halvhjertet med
Med de to for behag - de andre? Bedrag
men gav vi blot alle de fire vor tro
da blev hjerterne hele derved, åh ja
da blev hjerterne hele derved

THE FABULOUS FOUR

Sisters they are, four Siamese twins, two pairs of sisters so fair,
so seemingly free, from same source they be
for choosing one of them you'll get at least two
and the others are readily there, oh yeah,
the others -

Joy is like summer, the loveliest bride, laughing and playful she is,
all would go where she went, for days upon end,
she makes you feel hopeful and happy and whole
but her twin has got pain for a kiss, oh yeah,
her twin -

Sorrow she is, the shadow of Joy, follows wherever Joy goes,
hearts break with a sigh when she passes by,
she veils everything in her autumnous mist
spreading dusk and despair where it flows, oh yeah,
dusk -

Rage is a hothead with glowing red hair, ravishing beauty, but wild,
she builds up or breaks, got the power it takes,
none can resist her when she crashes through
with the fiery spring of a child, oh yeah,
the fiery -

Rage, is hot, but Fear is so cold, a shivering, shimmering star,
crystalclear sound, frosty flowers on the ground,
a winterwhite elvin with icily cloak
from the northern lights' furthestmost far, oh yeah,
the northern lights' -

Dancing forever the foursome goes on, half-hearted we dance along
with the two for the treat, with the others - deceit,
and yet - were we faithful to all of the four,
our half-hearts would heal and get strong, oh yeah,
our half-hearts -

KÆRLIGHEDENS GÅDE

Se Flora med kagerullen - nu skal Kasket Karl ha stryg
Fordi han igen har svigtet! Vi ved, rullen rammer ved gry
Vi griner alle ad livet i seriens sørg-muntre streg
Men kærlighed? Njaeh, måske...så'n mor-barn

Han snakker for meget med hende - hun må ikke danse med ham
Du skal være som jeg kræver! Pigtråd om vores andedam!
Med jalousimeteret måles partnerens temperatur
Så højt står kærlighedssøjlen....men det er snarere kontrol

Hun var et yndigt menneske. Altid blik for andres vel,
Solenes Sol, smilets datter! Hun ofrede sig ihjel!
Fra graven styrer hun stadig. Ve den der gir martyrer kritik!
Men kærlighed MÅ det da være, ikke? Nænej. Det er politik

Hun ser ham stå ene ved baren mystisk og mørk og unik
Og hjertet hopper i livet - forelsket ved første....hik?
Hun kender ham godt inderst inde, hun ved det blot ikke endnu
Kærlighed? A' hva'?! - det her er ren og skær angst

I medierne prises daglig forelskelsens våde tyfon
"I don't like you, but I love you" sang Beatles om dens illusion
Den stærke tiltrækning varmer fordi og på trods af - en tid
Men drifter og projektioner er meget lavfrekvent kærlighed

De kendte sig selv ret grundigt før de fandt sammen som par
Temperament i respekt og frihed - deres himmel er altid klar
Tror du de keder sig? Sjældent - der er et flow som hos få
Kan det mon lade sig gøre?.....åhja, det kan I tro!

SUPPETERRINEN

**Jeg drømte jeg sad ved et veldækket bord
Med saftige stege i mængder
Og en enkelt terrin med suppe der duftede
Skønt - selv på tre armes længder**

**Ved bordet sad mennesker af alle slags
Udstyret som skæbnen nu gør det
Med hele og halve og intet bestik og så
Mig - med min enlige sølvske**

**Min arm kunne ikke nå suppens terrin
Jeg filede løs på stegene
Og leved' af smuler og fond - lidt surt, ingen
Skeer - går for knive at regne**

**Præcis ligesådan er vor virkelighed
Med masser af vidåbne døre
For dem med det godkendte potentiel, de
Andre - ka slås for hver øre**

**Måske deres mulighed løb dem forbi
Måske er den endnu ej kommen
At være til rette tid rette sted
Er sagen - og vi skal ha fyldt vommen**

**Du siger du syn's jeg er modig når
Jeg går op med guitaren og triner
Jeg står blot og fisker med min ske efter
Duf - tende suppeterriner**

DE MYSTISKE DYBDER

Engang i min ungdoms formiddag
Led jeg en hel del nederlag
Det er svært sådan at stå med sin elskovstrang
Se veninderne score gang på gang

Er jeg dum? Er jeg grim? Er jeg bare et nul?
Man sidder dér i sit sorte hul
Og har lyst til at give hele verden en fur
Særlig fyren, veninden - og far og mor

Sandheden er bag en anden dør
To marzipanbrød og Se og Hør
Er lettere kost for en teen-age-galan
De mystiske dybder, fy for Fa'en

Men dybderne vinder på længere sigt
Kanhænde Se og Hør blev kedeligt
Desuden bliver drenge til mænd en dag
Og så meget bliver til en anden sag

Nu sidder min datter og græder snot
Før hun fik begyndt var hun fyret på gråt
Hvad kan hun bruge min erfaring til
Lige nu kan hun ikke få hvad hun vil

MARS OG VENUS

En dag Mars red på sin mælkevej
iført rustning og glavind og hvad ved jeg
hørte han Venus råbe i nød:
“En drage, hjælp! Red mig, så er du sød!”

Han drog sit glavind og stak den en
så den forstod han var ham (De ved) med leen
Og Venus gav party og smilede huldt
til Mars som syntes han fortjente det fuldt

Atter drog Mars ud på krigerfærd
og atter påkaldte Venus hans sværd
men da han drog det råbte hun: “Vent!
Den gift her er bedre - du ku’ bli’ forbrændt!”

Giften gav pote og Venus gav fest
men Mars sad og følte sig så'n – til bedst'
for vel døde dragen - men var det så stort -
hvad havde han vel personligt gjort

Snart drog Mars ud igen på færd
da kaldte en anden på hans sværd
Han drog og han vog kompetent og stærk
og tænkte: “Se, det var mit eget værk!”

Venus sidder og venter og glør
Hvor bliver Mars af? Hun forstår ikke spor
Venus, det er fint at være omsorgsfuld
men for meget vælter din elsker omkuld

MARS AND VENUS

Once when Mars rode the Milkyway
armoured and glaived and who knows hey
heard he that Venus gave out a yelp:
"A dragon! Oh, save me – be a sport and help!"

He stabbed it one with his brandished glaive
so it thought him the guy – y' know – 'th the scythe
and Venus threw party and smiled like a doll
At Mars who thought: "What a prize, what a hull!"

Again Mars went out on warrior's path
and Venus again called him save her ...
He brandished his sword but she shouted: "Halt!
This poison is better – you might get a scald!"

The venom worked OK and Venus gave feast
but Mars sat there feeling, well, not pleased
One dragon down, yes, but who did the deed?
Personally, had he deserved any heed?

Soon Mars went out again and warred
then someone else called upon his sword
He drew and he slew from his strong sturdy steed
and thought by himself: "This was all my deed."

Venus is waiting, her eyes in a stare
What's keeping Mars? Who, what, why, where?
Venus, your're considerate... that's fine
but control throws your lover, you must draw the line

LUSEN

Jeg har en lus, en usynlig
Magtsyg og stor og trind
Jeg har døbt den, den hedder Fiasko
Men nu er det nat med den

Desværre må jeg jo erkende
At den er en snedig rad
Hverken første gang eller sidste
Slap den aldrig mer fra'ed

Bare for at tage et eksempel
Lad os sige, at du er lidt sur
Eller træt eller bare lidt kritisk
Så tror jeg straks JEG ikke duer

Skal jeg smaske dig en på kasketten
Sku jeg hænge mig eller tage gift
Jeg er lige ved at gå i spåner
Realitetssans? Væk, borte, pist

Du får skylden og den nyder rusen
Og FRÅDSE i min energi
Der er sgu da bedre projekter
At investere kræfterne i

FANTE

**Der står en elefant og fryser i min vindueskarm
og 10 små pink i fryser'n til hvis sjussen er for varm
To andre holder bøgerne i skak i min reol
tja man ku faktisk tro jeg så dem som en slags idol**

**Men endnu én er i min højvelbårne protektion
og det er den jeg rider på i luftig diskretion
En elefant af DET format er ikke populær
så bare den styr sig som jeg sir den skal med mine tæer**

**For af og til så løber den skam af med min person
og gør absurde ting til jeg får genoprettet roen
Den er sgu ikke rigtig klog; men trofast er den dog
jeg blir slæbt med til alt såvel det sure som det sjov'**

**Jeg prøvede engang at tæmme den med disciplin
Det virked osse, ikke mer ståhej, ej heller grin
Til sidst hang både den og jeg med snabelen uden stop
Vi var så kedelige vi var ved at få en prop**

**Nu prøver jeg noget andet: jeg vil greje min krabat
der går jo intet galt hver gang jeg synes den går grassat
Måske er Fante meget mindre tosset end jeg tror
så tosser er de virk'lig vise på en tosset Jord**

FANTE

**An elefant is standing in my chilly windowsill
10 tiny pink are in the freezer if the drink needs chill
Two big ones in my bookcase hold the books up as devised
You might believe that in here elefants are idolised**

**Still one has to my high-and-well-borne person been decreed
and that's the one I'm riding on – though airily discreet
An elefant that type and size is nothing like what goes
I hope it will behave the way I tell it with my toes**

**Cause now and then it will run off the beaten track with me
and do absurdities untill I get it back, you see
it is a tricky sod but also faithful - as the plague
It drags me into everything – both hell- and heaven-make**

**I tried real hard to tame it once with lots of discipline
It worked, you know, no more disturbance to just bear and grin
But in the end the both of us hung head and snout a bit
We got so bored that we'd have rather liked to have a fit**

**I go for something else now – I will read my SOB
cause every time *I* spelled disaster nothing went off-key
Fante is perhaps a lot less looney than he's curled
P'r'aps looneys are the only wise ones in a crazy world**

DE BEDSTE BUSTER

**Goderne er skævt fordelt
Der er langt fra Vanderbilt
Til en flygtning i sit telt
Det gælder os' et andet felt**

**Nede i svømmehallens em
Kan man skelne hvo fra hvem
En kan næppe tøjle dem
En and'n kan tøjlesløs gå hjem**

**Jfr. pornografiens røster
Må en mø med bette bryster
Nøjes med en nonnetrøster
Var jeg skinsyg på min søster**

**Men jeg glemte i min hunger
Efter et par store lunger
Svang hun sorgløst sine junger
Kosted det to slagne unger**

**Det er ikke hele snakken
Tag nu mylderet på Bakken
Skønt man går i zig- og zaggen
Blir de flyttet om i nakken**

**Hvis man danser rundt som lopper
Blir Gajoler hvor de hopper
Mens balkoner sprænger stropper
Længe efter at man stopper**

**Har man sig mod skoen bøjet
Får man yveret i øjet
Vil man rette buksetøjet
Kan man ikke se for møget**

**De blir svedne på komfuret
Klemt i lågen i Bornholmeruret
Hænger fast på krogen i skuret
Og soveværelset blir beluret**

**Glæd dig du som ej er barmsvær
Selvom du så bor i Ammekær
Du skal nok få syndigt samvær
Med en mand med sædelig fremfærd**

**Og når du er blevet halvfems
Og måske en kende bims
Samt lidt langsommere til lems
Har du stadig din gesims**

SOMMERSIDER

**Nu kommer sommeren, åh hvor skønt
Alting ter sig letsindig-grønt
Solen fremkalder eufori
Samt bieffekterne - rødme og svie**

**Så går vi til den med crémer igen
Solfaktor 20 smører vi ind
Man blir som en svedig spegepølse
Med lufttæt husholdningsfilm over - ADDD!**

**Jeg læste engang om en badedragt
Med indbygget solfaktor - viden er magt
Den sku la luft og sol passere
I passende doser uden besvær**

**Nummeret sku blot være lidt for småt
Ellers ku solen ikke så godt
Nå kavalergang og sparegris
Smør eller snær, alt har sin pris**

**Hvis de nu laved den som trikot
Så ku man ta den helt med ro
Blæse på alt for lidt melanin
Brankede svesker og svedne grin**

**Hollywood smider solcrèmen ud
Og fører sig frem i aspargesvid hud
Måske jeg følger trop i år og
Gi'r den med flødefarvet lammelår**

BRÆNDEOVNEN

**I et iskoldt rækkehus
 Sad vi som forfrosne mus
 Med for få radiatorer
 Trist, når Fader Frost fremturer
 Det her er da helt i skoven
 Vi må ha en brændeovn
 Sagde vi, og som sagt så gjort
 Snart stod den der, stor og sort**

Nogen tid svandt væbnet hen	Ind i stuen skrupelløs
Ovnen skuled, jeg igen	Host hark hiiv gisp tjuh! - Jeg nøs
Ole han er fra "æ land"	Jeg har ikke allergi
Alle smilene fik han	Men birk og hassel var der i
For når man er vokset op	Hvis man hurtigt åbner døren
Med brændefyring på sin krop	Så slår røgen ind der, for Søren
Går det efter lineal	Ud at slukke ventilatoren
Jeg synes ellers jeg er genial	Tænk jeg slap for respiratoren

Men at fyre rigtigt op	Jeg FIK lært at fyre op
Det er et brandfølsomt job	Uden nogen sprang en prop
Brændet skal være meget tørt	Rydde, feje, rense lågen
Ellers går det grueligt, gør't	Ovnen smiler, væk er tågen
Sikken dog en masse spjæld	Fælde, kløve, slæbe brænde
Fumler du, slås ilden ihjel	Du kan blive ved at rende
Emhætter skal være slukt	Tja, gir du den hele armen
Ellers går røgen lige lukt	Får du automatisk varmen

SKOENE

I Lyngbys afdeling af Magasin
Er der folk af meget forskellig dessin
Jeg gik derinde en sommerdag
Og syntes at jeg var en net lille sag

Da kom en dame i mærkedress
Imod mig, hun var vel omkring de halvtreds
Hun målte mit ansigt, min bluse og så
Fremdeles, til blikket faldt på mine sko

På vejen ned tabte jeg tydeligt terræn
Og skoene bestemte udfaldet: nul point
På ét sekund - eller nærmere et halvt -
Havde hun vejet, vurderet og kasseret - alt

Jeg mærked pludselig jeg gik der og lo
Fordi hun bedømte mig på mine sko
Hun vidste stadigvæk kun lidt om mig
Mens hun - ærlig talt - havde røbet sig

UHA!

**Så sagde hun sit job op og smed vaskespanden væk
Trodsed sine spøgelse og var ved at dø af skræk
For spøgelseerne vimsede rundt om hende dag og nat
De hvislede: “uansvarlig”, “asocial” og “pjat”**

:/: U-U-U-HA! Asocial - og pjat! :/:

**Men ansvar for de andre det slår daglig nogen ihjel
Hun fandt det var på tide at ta ansvar for sig selv
Der er sagt meget fornuftigt omkring solidaritet
At uden fælles fodslag blir man overset**

:/: U-U-U-HA! Man blir overset! :/:

**En sag har tvende sider mindst hvad end der så ka men's
Fri os for solidaritet hvis den gør ganske ens
At ha et job der rager én betaler mad og skat
Men hvad nu hvis man osse går med dosmerhat**

:/: U-U-U-HA! Går med dosmerhat! :/:

**Vort samfund priser gafler men hun var nu født med ske
Omsider gad hun ikke mere te sig som et fæ
Nu drog hun ud at finde vejen som hun hørte til
For kunstner uden værk er kort foruden spil**

:/: U-U-U-HA! Kort foruden spil! :/:

**Det'r den der spænder føl'ser for der når Saskatchewan
Ej den der sjasker rundt med følelser i en vaskespand**

GULDSMEDEN

Der meldes i et indianersagn
at guldsmeden engang var en drage
Som flammende fo'r gennem himmelens hal
Vælde og magt uden mæge

Men dragen blev falsk og forfængelig
fo'r faktisk vild i sin vælde
En dag kom prærieulven forbi
Og lagde en lumskelig fælde

“Er du nu virkelig så vældig, så stor?
En ting er at trylle med andre,
en ganske anden at trylle sig om....
ku' du dig til - en guldsmed - forandre?”

Ivrig efter at stikke den
Var dragen en smal sag at narre
Den svigtede sit guddommelige selv
og lod derved sin vælde fare

Dømt til en uvis tid som insekt
Smuk, men uendelig magtløs
Svirrer den nu over søer og siv
Fordi den var ALT for troløs

SPEJLBILLEDET

Jeg har malet et maleri
Hvor Pegasus spejler sig i
En bølge, der buldrer mod strand
Men hvad ser den i muren af vand

“Det er bestemt ikke mig!”
Fnyser Pegasus og trækker sig
Forskræmt over billedet dér
Det er jo en drage, den ser

Og Pegasus, bud for en Gud
Vil da ikke se sådan ud
Så grum og så grov og så fæl
Synes Pegasus - og går på hæl

Men hvad er nu det, som står på
Dragen gør ligeså
For Pegasus er bare så led
Det her bør der gør's noget ved

Hvad er al himm'rigs glans
Uden jordisk bastans
Og omvendt så'n set li'sådan
Uden ånd – ik'engang kul og vand

FRIHEDEN

**Sig hvad vælger du
Frihed er valg
Den er ikke af verden
Den er et kald**

**Hvad er skyer og sol
Uden himmel bag
Der skal være en baggrund
Dybere lag**

**Alt som du gør frit
Eller bliver sat til
Kan gi frihed hvis du
Lar ske hvad der vil**

**Vær tro mod din vej
Så gir den dig
Glæde og fred**

**Midt i en hvirvelvind
Dér er der ro
Det er dér, du skal være
Dér du vil gro**

**Syng du kun din sang
Vælg blot den melodi
Alt kan falde men du står
Rolig og fri**

FREEDOM

**Say - what will you choose
Freedom is choice
It is not of this world, no
It is God's voice**

**It is not of the world
This call of no voice**

**What is sun and moon
If there's no sky
There are deep blues, profound hues There must be a window
Money can't buy Behind the blind**

**What are sun and moon
With no sky behind
There must be a window
Behind the blind**

**Go where your life leads
Or fight day by day
You'll know freedom only
When you give way**

**All that you do
Whether freely or forced
Can give freedom if you
Let go of the lost**

**Still follow the voice
Don't heed the noise
You shall rejoice**

**Be faithful and true
To the real you
Joy will ensue**

**In the worst of storms
Calm is the eye
If you keep calm and centered
You will get by**

**In the eyes of storms
Witness the calm
Be a witness and grow
In peace safe from harm**

**That's the song of life
As it ever will be
Worlds may fall, but you stand
Peaceful and free**

**Sing the song of life
To this heavenly tune
Worlds will wither but you are
Free and immune**

96.12.0200

HVORDAN KAN DET DOG VÆRE? (Mel.: Mallebrok er død i krigen)

I det pæne, pæne Danmark fødes der bestandig fær' fær' fær'
Er der kuk i kukkermanden - hvordan ka det dog vær?

Man lærer os som småpi'r børn er bare til besvær svær svær
Mon det jawer at få sit eget - hvordan.... let ironi

Unge "rigtige" kvinder skal da ud og gøre karrier' ier' ier'
Sådan en har højst to sæder nynnen

Kom et barn trods alt til verden ska det fra os nu og her her her
Børn får hurtigt lange næser - hvordan.... forkølet

Hun der vovede at barsle frygter firmaet degradér dér dér
Nogle høns blir rene ravne - hvordan.... trist

Får hun fler og orker sex mer er hun ærlig talt lidt sær sær sær
Hun ka svømme - i en ØRKEN! - hvordan.... hæst, tørt

Og når børnene blir syge, ih hvor blir hun populær lær lær
For sin rige fantasi? NAHAJ! - Hvordan osv osv....

Ka hun vælge børn OG hjemme, uden løn, hvad er hun værd værd værd
Ja i hvert fald ikke penge! - hvordan.... slag på pande

Hun blir skilt, det var da mærk'ligt ægteskabet ik fungerer ger ger
Der var lissom ingen hjemme - hvordan.... stresset, næppe forståeligt

Blir hun langtidssyg og fyret er hun snylter, ved enhver hver hver
Børnene trives måske pludselig (muml).... ja jeg ved sgu ik hvorn det ka være....

- Men blir børnene asociale er det mor, der var en mær mær mær
Vort socialsystem er vidt kendt fløjter

Hvis hun når at blive gammel, kommer børnene så og ser ser ser
Og snakker lyse fælles minder?.... Hrm-hrm

Det er ærlig talt ret mystisk færre vælger moderfærd færd færd
Med de mange gratis glæder - hvordan....

EN SØJLEHELGEN

Der er stille på klinikken, telefonen er så tavs
De klienter jeg ku have er til lægen, så jeg har paus'
lægen er gratis og tænker for dem, de ka læne sig tilbags
de skal ikke revidere deres liv og al den slags
Hellere kniv og stik og piller end et greb i egen barm
sku man ændre på sin livsstil, tak, så hellere gi en arm
snu en pille, kvæl symptomet, bliv for himlens skyld dog ved
livet blir måske lidt kort men går i skøn bevidstløshed

Jamen så æd dog røde bøffer fyldt med grill-carcinogen
slik Jer til en sukkersyge og et pænt poleret ben
bare sut Jer til en ølvom og en lever som en rosin
og stå af med en yndig engel overskrævs på Jeres sten
lev da bare livet hårdt og hæmningsløst med masser af støj
Ryg cigaren og foruren og gå da capo op i røg
Råb og skrig mod fanatisme religiøs og social
SNITTERNE FRA VORES ØL er nok fanatisk, men legal

Ak hvad skal man stille op med denne lidende menskehed
Vil du frelse verden regn da med du selv kreperer ve'd
Ingen gider luge ud i deres eget agurkebed
de vil grine ad de andres afgrundsdybe tåbelighed
Altså skriver jeg nu viser om de andre og mig selv
måske gyngen blir en vinder mod klinikkens karrussel
Det er koldt at stå alene på en marmorkapitæl
nu forlader jeg min søjle for at gå på jorden sæl

DE GYLDNE SKRAMMER

**Når de gyldne illusioners sanselige tågeslør letter
Og det skarpe lys står gennem sandheds åbne dør**

**Blir jeg gerne lidt vemodig, somme tider også meget
Når jeg sidder der tilbage efter alt er målt og vejjet**

**Det man troede man elsked, som man drømte hemmeligt om
Måske var man bare bange, men blev hindret i sin dom**

**Af sin egen fortids skrammer som man troede længst i glem
Og bare havde hyllet ind i overdreven gylden em**

**Hvis man søger efter sandhed er der kendingsmærker nok
Den er gemt i fugleskræmsler eller en forgyldt fugl Roc**

**Hvis du fjerner deres forklædning kommer fryd og pine frem
Denne gang blev jeg bedrøvet og kom dog guddommeligt hjem**

RØNNEBÆRRENE

Tre fede gæs diskuterede smag
Særlig omkring Esmeraldas bag
“En moden gås bør ha mer forstand
Navnlig da en med en gump som en and

Hun vralter rundt i for tynde fjer
Hun burde skjule detaljerne mer
Man ku forledes til at tro
Hun syntes om den dér sølle po-po

Gæk-gæk-gæk-gæk-pippip-gæk-gæk-gæk-gæk-pippip
Gæk-gæk-gæk-gæk-pippip-gæk-gæk-gæk-pip

Må jeg så be om lidt selvkritik”
Sagde en der ligned en roesæk
Og sådan gækked de løs med stil
Om Esmeralda, den dejlige sild

Det som man ikke selv kan nå
Kan man heldigvis dænge mudder på
Skønhed, talent, en bedrift der begås
Og pist har man glemt sin ENORME mås

Gæk-gæk.....

OMVENDTE PROPORTIONER

Skal man da ha den om og igen
“Hvorfor er kvinder ikke som mænd?
Hvorfor vælger de omsorg og ikke teknik?
Det er besværligt de ikke har pik!”

Hvad nu hvis kvinden var ovenpå
Så gav det status at passe de små
De gamle og hjemmet, og at skabe kunst
Healing og synskhed nød samfundets gunst

Nede i bunden lå teknologien
Lønnet ret dårligt på trods af værdien
De vigtige poster sad kvinderne på
Hvordan sku alting dog ellers ku gå

Fra 20 til 40 forventedes der
Et barn eller flere fremfor karriere
En højgravid kvinde var fejret idol
Den ensomme hævner ku varme en stol

Modne mør sås med purunge mænd
I stramme trikoter og veltrimmet lænd
Som dyrkede sport, matematik og kemi
Den slags kun drenge ser noget i

Ja sådan ka man lege med tankernes spind
Det letter nu meget at slippe en vind
Men tænk hvis det skete - farvel Patriarkat
Blev det så bedre - med Matriarkat

DE TRÆNGENDE

**Jeg sidder og hører på snakken
Som højrøstet går og går
Der kæmpes om pladsen og magten
Der er især to som får
De er sjove og interessante
Der lyttes gerne til dem
Hvorfor er jeg ikke sådan
Så ku jeg ta stikket hjem**

**Af og til får jeg magten
Men det er en stakket frist
Jeg MÅ bare ikke vinde
Og det er da morderlig trist
Føler de andre det samme
Er kun jeg skør og kaput
Vi'r som trængende spædbørn
Der kappes om samme sut**

**Hvad om man lærte at lytte
Til andet end egen gas
Jeg synes fællesskab må forpligte
Især når JEG ikke får plads
Men ærlig talt - hvor'n kan man lære
Når man kun sender konstant
Det klogeste dyr på vor klode
Er givet en tyst elefant**

DEN HELLIGE GRAL

En ridder drog ud på langfart for at finde Den hellige Gral
Han søgte med ildhu og længe og led alskens afsavn og kval
Han drog til de varme lande i syd og sydøst og sydvest
Han drog til det kolde Norden, overalt hvor han mente det bedst

Men gralen var og blev borte, til sidst drog han hjem træt og trist
For han havde TROET på sagen, at det ville lykkes til sidst
Nu sad han så dér og ruged, ældet, kasseret, brændt ud
Over sin spildte ungdom, "Der er såmænd nok ingen Gud"

Men der er det med tanken, den springer fra spor til spor
Især når ikke man okser omkring mellem syd, øst og nord
Han husked sin barndoms drømme om at bli vandrende skjald
Så midt i sin skuffede skumlen hørte han netop Guds kald

"Jeg sku nok være blevn ved musikken, med sværdet blev jeg kun habil
Der er vel en mening med evner - men hvad kan en lut bruges til?"
Han tænkte på da han spilled på lut og blev kaldt et talent
Og tænkte så "Nu' du for gammel, stivfingret, hæs og fallent!"

Så slog det ham - HAN var jo gralen - og pludslig var alting så nemt
Han spilled de gamle sange og ikke en tone var glemt
Dog havde de nu en fylde af alt det, som ikke var spildt
Og han spillede nye klange, og han spillede stille - og vildt

Mens han spillede henført, betaget, kom nogle og lyttede til
Bagefter sa de: "Hvor ER det dog dejligt at høre dit spil"
Igen drog han ud på langfart, men tog kun sin kappe og lut
for hvad sku HANS gral dog med sværdet - og nu er historien slut

DEN RØDE HEST

**Den dejlige røde hest kommer dér
Dansende legende let som en fjer
Tro mig, man sidder godt på dens ryg
Jeg ved bare der er jeg virkelig tryk**

**Jeg ka te mig og lege akrobat
Spille og synge - og med format
Gungre afsted eller gyngte i skridt
Men uanset hvad, er vi altid i trit**

**Kom bær mig Flamme, min ånd, min ild
Aldrig tæmmed - aldrig vild
Byg bro fra tvivl og til tro
Af grænseløs tillid som lar mig gro**

GUDS VINGE

**Jeg er Guds vinge, en brusen, et sug
som griber og bringer dig indsigt**

**jeg trættes aldrig, trods evig brug
og hvert eneste slag har en hensigt**

**Jeg bær dig i frydefuld glideflugt
og udfordrer dig i et styrtdyk**

**jeg basker dig frem i den vindstille slugt
og besejrer brølende vindtryk**

**Vingen kan strejfe så let som et dun
og som svanens slå som en kølle**

**en vifte mod solen hvis den blir for lun
eller skærm mod en isnende skylle**

**Jeg skær gennem tåge som sandhedens sværd
og dulmer dit sind som en dyne**

**du glemmer mig ikke, var jeg een gang nær
og jeg lader dig aldrig af syne**

SKILLEVEJ

**Så kom vi alligevel til et farvel
Goddag skulle ikke vare
Vi fik og vi nød og vi brugte det op
Og nu skal vi lade det fare**

**Min egen, igennem tårernes slør
Ser vi vi slipper hinanden
Klipper hver binding i fællesskab
Du skal én vej, jeg en anden**

**Igennem al smerten føler jeg dog
Vi har fået en nådegave
Alting blir ordnet i ømhed og fred
Og går lige så stille i lave**

**Vi heled hinanden ved sammenliv
Vi skilles, en helende handling
Intet består for sin egen skyld
Livet er evig forvandling**

TAJ MAHAL

**Et tempel, så skønt og så enkelt,
dog mindste detalje fuldendt,
et snekrystal, fint og jomfrueligt,
en fremmed, og dog så bekendt.**

**Trods fire århundreders skænding
uberørt stadig du står,
som for at vise, kynisme
mod dit budskab intet formår.**

**En gnistrende jubel fra himlen,
en perle i jordens stald.
skat, hvad jeg føler for dig
er lyset omkring Taj Mahal.**

KLOVNEN

**Klædt i et uforholdsmæssigt gehæng
Med alle træk druknet i sminke
Leverer han mig trygt på sit spejlblanke fad
Uden dom, uden kur, uden rænke**

**Ondskabsfuld stikker han, næste sekund
Erklærer han højlydt sin smerte
Dum eller stædig, sur eller svag
Tro mod sit barnlige hjerte**

**Han ruller kærligt hver rolle ud
og publikum lønner med latter
for han tilgir og frier fra alvorens åg
hvad enten de hør eller fatter**

DU

Jeg vil elske dig blidt og længe
jeg vil elske dig voldsomt og kort
Jeg vil nyde din fryd og pine
og din fred, når ekstasen går bort

Jeg vil miste mig i dine arme
høre blodets sang for din hånd
Smelte sammen i inderlig rytme
til én krop og ét sind og én ånd

Jeg vil give og modtage og juble
mod våren vi fik til del
Jeg vil takke for alle de skrammer
som gør du kan gøre mig hel

Jeg vil huske de timer der svinder
og glæde mig til hver dag
Jeg vil påskønne alt vi får sammen
fordi det er vor fælles sag

Jeg vil glemme at alting får ende
og sige kun nyt er begyndt
Lad min vidunderskønne betagelse
være et stof intet kan slide tyndt

ØRNEFLUGT

**Husker du vindenes favntag der løftede os og bar
Og træernes bølgede kroner som havet set højttoppefra**

**Husker du himlens vidde og dybde i svimlende dyk
Skueplads for solskin og skybrud og stjernernes sværmende myg**

**Husker du øjnenes møder og vingernes brusende sus
I sødmefuld cirklen omkring dig drevet af sansernes rus**

**Jeg husker her i mit fængsel bag tremmernes stængende rør
Alt lever lige stærkt i mig, jeg tillader ikke det dør**

**Stængernes hindring er smerte, at lyve den væk er for let
Jeg mærker, jeg ved, men bag alting har jeg min fredfyldte plet**

**Ørnen bag tremmernes tvinge flyver i håbenes hal
Frihed og kærlighed fanges ikke i tid eller tal**

REGNTIDEN

Når regnen kommer til ørkenens sand
Og dybtørre dyndpøle stive
Løser den op for tørkens bånd
Og vækker af dvale til live

Hvad vintertørken fik hobet op
Blir opløst og omsat af vårflor
Men alt som undgår vandets ånd
Blir lagt til i fjor og forfjor

En regntid, en over tiders tid
Er kommet med sukkende søle
Alt det gamle omsættes nu
Sindigt men uden at nøle

Dårlige dunster stiger op
Med bobler der brister som bylder
Arløst i sort og svovlgult dynd
Et sydende stinkende mylder

Med våren fulgte der nye frø
som lovede rigdom og lykke
Og mens det vilde kaos tager af
Planlægger de deres smykke

Jeg længes mod vårens blomsterhav
Af gamle velkendte arter
Endnu mer mod de ny på vej
Ad livsglædens færgefarter

(SOL)BRILLERNE

**Der er solbriller på alles næser - det mørkner den ganske vision
Så alle alverdens aspekter kun ses som obskur illusion**

**Og øjnene inde bag glassene ved ikke hvordan her ser ud
De valgte at leve i mørket - vendte sig bort fra Gud**

**Så glemte de lysets verden, de kan ikke se den mer
Møder de Gabriel på vejen er det Fanden de tror de ser**

**Og møder de Fanden på vejen tror de han er fra lysets hær
De bøjer sig dybt for hans svøbe og bilder sig ind Gud er nær**

**Det er Gud faktisk også for Fanden er Gud meget kær
Han lægger pres på smerterne - vil I virkelig det her**

**Det brister brillernes boble, så de ser mørkets bedrag
Og lader være at dømme hinanden for vånde og vrag**

**Og når alle næser er frie for solbrillernes tosseri
Da opløses mørkebrillen, og den dag blir verden fri**

HÆNDERNE

Vi tror vi mestrer vor skæbne - vi puster os op i vort spejl

Men øjnene ser forvrænget, og denne forvrængning gør stejl

Der står en og påvirker billedet - der står også en bagom dig

skønt magtkampen sker inde i dig - far vild eller far vel din vej

Den ene sir du er lille, den anden at du er Alt

Du kan dø eller leve og elske, men ikke før du har valgt

Det er let at se alting foran sig, det er svært at se bagom sig selv

men går du kun efter det sete, byder du livet farvel

Vend dig om mod det svære, og vejen åbnes så let

Du bærer de samme byrder, men blir aldrig lige så træt

Du indser at du er lille, men derinde dér er du stor

Så du er i kærlige hænder - din egen guddoms far og mor

BØLGEN OG OCEANET

En krusning gled på et ocean
selvtilfreds nynnende: “Se, hvor jeg kan!”

Den blev til en bølge og sang på sin vej:
“Jeg er den eneste ene af mig!”

Den stredes med andre bølger og skreg:
“Hvem bestemmer min vej? Det gør JEG!”

Den svulmed og kammede over i skum:
“Jeg er alt. Enhver anden tanke er dum!”

Den sydede: “Pyt med dybdernes hav!
Det er bare den tomme, døvstumme grav!”

Den brølede ind mod en kyst og brød.
Oceanet bestemte dens liv og død

GUDS ØJE

Jeg havde en snak med Gud en dag
Hvor jeg savnede inspiration
Gud sagde jeg sku male mig så det gjorde jeg
I al fald min situation

Og da jeg var færdig blev det så til
At nu sku jeg male Gud
Jeg blev lidt tankefuld - Gud er jo alt
Himmel hav han hun inde ude

Hvor er der allermest Gud på jord
Hvor er den helligste port
I øjets dybder i sjælens spejl
Dér hvor der er allermest sort

Kikker du nøje ind kan du se
Lys bag det mørke glas
Og dér sidder Gud og ser gennem dig
På dagdrømmens gys og gas

Men du skal VILLE se, blive ved
For at ku se en brik
Guds øje er tovejs - dets skaberlys
Vælder ud af pupillens prik

Ja, Guds øje er tovejs - det reneste lys
Stråler ud af pupillens prik

THE EYE OF GOD

**I had me a chat with God one day
For inspirational purposes, see
And God said to paint myself, so I did
That is – my situational me**

**”- and when you have finished”, God carried on
”- then you go painting me.”
I got lost in thought cos' God's everything
Without – within – he and she**

**Where's the most sacred place on Earth
Where is the holiest gate
Beyond the eyes in the mirror of the soul
The dot that's as black as black fate**

**Look very carefully and you may see
Light shining in the dark
That's God looking through your peephole
Into your daydreams just for the lark**

Lajlala...

**But you must WANT to see, keep it up
Or else you won't see a thing
God's eyes work both ways
The light of the one's pouring out from the pupil's hub**

**Yes, God's eyes work both ways
The purest love's beaming out from the pupil's hub**

SVANEN OG RAVNEN

I vildfarenhedens sortladne skov
Mødtes to fugle engang
Slog følge igennem det filtrerede krat
For at finde den sollyse vang

De havde så meget at tale om
Forsømte og ene to
Så mens de kortlagde skovens stier
Fæsted de fælles bo

Omsider fandt de dog skovens bryn
Hvor lyset tog dem i favn
Han så H. C. Andersens svane så hvid
Og hun Odins vise ravn

Og selv om de agted hinanden højt
Og følte vemod og savn
Så måtte de skilles, hun for at finde
Sin svane og han sin ravn

DEN ENESTE

Sølvbåndet snor sig i sindrige bugter

Loven for livene, tid efter tid

Evigt til stede, sjældent bemærket

Anløber aldrig af aldringens slid

Oplyste dem, der hørte dens stemme

Ruskede dem der veg for dens kald

Styrkede skabelsen, mildned fortabelsen

Altid fortrolig i opgang og fald

Farver og former kom og blev glemte

Samlede angstfuldhed, vrede og sorg

Sølvtråden fortsatte glad, ufortrøden

Kærlighedskilden fra sandhedens borg

HVOR PEBERET GROR

**Når sandheden sløjfer glorien
Om et tilbedt idol
Blir vi en tid lidt nøgne
Under den klare sol**

**Idolet sveg vor forventning
Sin uofficielle mission
At dyrke sin dyrker til gengæld
En rent kommerciel transaktion**

**Men sådan er kærlighed ikke
Den færdes hvor peberet gror
Sandheden trives ikke særlig
På trygge, lineære spor**

**Der står vi så lidt for sande
Kærligheden tog fat
Slukkede nødens løgne
I den usikre nat**

**Tænk hvis nu man ku blive
Opfyldt af ægte lys
Farvel til den stakkede varme
og frygten for kolde gys**

PUSLESPILLET

**Jeg gik i stykker i januar
I tusind puslespilbrikker
Ved ikke om jeg har brikker til
Et nyt liv som landet ligger**

**Jeg roder rundt i mit puslespil
Forsøger at samle mig sammen
Leder febrilsk efter kanterne
Bare for at bygge rammen**

**Det er nok klogest at la det være
Og stole på livet kommer
Men tænk hvis det ikke blir som jeg vil
Åh, ikke endnu en ommer**

**Det'r skræmmende at være magtesløs
Jeg kan ikke lade det ligge
Prøver at se ham i kortene
Men nej - han kommer nok ikke**

BALLONERNE

**Når man som barn blir drillet
Og ingenting forstår
Blot sidder der med smerten
Og et fortabt hvorfor**

**For sidenhen som voksen
At bli' kaldt arrogant
Så er det vel på tide
At indse at det'r sandt**

**For er man sart og omgir sig
Med uangribelighed
Kan alle rigtig mærke
Den fæll's afmægtighed**

**Hvor meget vi end hærder
Vort bløde punkt mod hug
Forblir det indeni os
Det sagte hjertesuk**

**Og alle små, små mennesker
Blæst op med smålighed
Vil se hinandens balloner
Som mål for stikkenhed**

**Men når vi ligger slatne der
På jordens herlighed
Så ser vi uden omsvøb
Det sande liv bagved**

**Og så kan vi jo himle op
Om andres taktløshed
Men vi kan også le ad
Vores egen opblæsthed**

LØGNEREN

Det ramte mig dybt i hjertet
Den dag jeg förstod at han løj
Jeg blev vred og tænkte forvirret
På om det hele var røg

Hvem var han, manden jeg kendte
Der ikke turde være hvor han var
Mens han sad i min varme stue
Hvad var det for byrder han bar

Og så var min vrede borte
Og afløst af medynk med dem
Der hader sig selv så meget
At de må lyve sig frem

Vis på at være fordømte
Stjæler de hvad de kan nå
Nydelige levende døde
Længe før de går i stå

DE FEM TALENTER

Af og til har jeg gået og grundet på
om jeg mon har spildt min tid
Kunne jeg ha forstået mig forlængst
men stak af i indre splid
Foretrak jeg spliden frem for stærk stabilitet
Var det nemre end at fatte min realitet
Ku jeg, sku jeg, mon jeg,
var jeg, lod jeg, gjorde jeg -
udtryk for en masse mindreværd
Indoktrineret besvær

Der er koldt i det hjørneløse rum
uden op og uden ned
Hvor talenterne slås om plads og pris
i en træls uendelighed
Ingen vinder, ingen taber, bare status quo
Fanget i sig selv og rummet uden landgangsbro
Er man kold og lammet
hvor modet sku har flammet
blir der blege spøgelser af alt
En fuser kort fortalt

Jeg studerer min ungdoms skilderi
tankestregen i mit liv
Ser på striden i mit umodne sind
såd'n halvtreds års kronisk kiv
Tiden gis så lidt værdi blandt andre ting i dag
Jeg står her fordi dens visdom standsede mit slag
for da alt var modnet
fik de 5 et rodnet
gik i spand i skøn samdrægtighed
Jeg spildte ingen tid

THE 5 TALENTS

Time again I have thought and asked myself:
did I waste my time, my life?
Could I've seen, should have found me long ago
yet gave up, gave in to strife?
Would I rather have that strife than strong stability?
Better that than come to grips with my reality?
Did I, could I, should I, would I, was I, might I
tell-tale terms of insecurity
Inferiority

It's so cold in the cornerless abode
up and down but known from dreams
where the five talents fight for state of one
for eternity it seems
None the winner, none the loser, all is status quo
caught within your own time/space with just nowhere to go
When you're cold and lonely where courage should be only
pale grey ghosts are all that you will see
A damp squib's all there'll be

Surveying the painting of my youth
seeing the hyphen of my life
all this war in a mind still immature
50 years of constant strife
Time is given little value in our day and age
I am here because it's wisdom stayed my chronic rage
when all 5 were full-blown their roots too were full-grown
they teamed up a dream in rhythm and rhyme
I wasted no damn time

DRÅBERNE

Dråberne falder, uanset time

Uanset ladning falder de ens

Lindere, trægere, lettere, tungere

Aldrig gør de sig udtilbens

Runder i det lige nu de har sluppet

Slåes flade efter et susende fald

Samler sig prompte prosaisk i pytter

Klar til at lyde et kommende kald

Siver og søger igennem og via

Til søer af væsensuensartet last

Men flyder, fordamper og falder tilbage

Til moderhavet med egen hast

SKIBET OG HAVET

**Engang i tidernes morgen
På synets længst sunkne rand
Boede der en fisker
Med viv på en lysende strand**

**Han var for hende som skibet
Der elskende havet befor
Hun var for ham som havet
Hans elskede, søster og mor**

**De leved og døde sammen
Og leved og døde igen
Mens tiden forfløjen førte
Sin tavse, usynlige pen**

**Skrev havet ad andre lejer
Og skibet ad anden kyst
At samle alverdens visdom
I langsom modning til høst**

**Havet bølger i brystet
Og bruser under min hud
Jeg står på en strand og spejder
Så langt jeg kan øjne ud**

**Efter den hvide kile
Der kun kan være dit sejl
Dansende mod mig som mågen
Henover havets spejl**

RAVNEN

**Han kom og bevirkede kaos
og lykke og frustration
og bristede drømmebobler
i håbefuld irritation**

**Han lod mig sidde og visne
i startboksens golde hul
med aborterede planer
som gårsdagens kolde kul**

**Morgener i sengen med sorgen
aftener med sorgens godnat
Håbets snehvide due
ser ikke i ravnens en skat**

**Dog ejer den visdommens nåde
og vingen har regnbuens skin
Under dens dunkle faldskærm
heles det sårede sind**

**Retfærd og regler er mejslens
når jorden former sit liv
Uret og kaos sliber
det rå til det modne motiv**

**Han sagde han elskede, han lovede
men alt han gav var et nå
forrådte den skønneste gave
men ravnens sagde: "...Og hvad så?"**

ILDEN, VANDET – DAMPEN

**To dødsfjender mødtes på grænsen
Spejled hinanden en stund
Et slør af knitrende varme
I klukkende køligdyb grund
Så stredes de magtfuldt i sydende favntag
Og tabte som kræfterne svandt
Men i døden skabte de noget
Der viste at begge vandt
En lysende fuldendt søjle
En levende katedral
De strakte sig let mod himlen
Forenet i dampens spiral**

HJERTEBROEN

**Vi færdes i verden alle som een
Men følger forskellige planer
Den fælles vej fører til samme hus
Med folk med forskellige vaner**

**Vi taler og tier på samme vis
Dog ikke på samme frekvenser
Vi smager på livet og mærker os
Forskellige slags ingredienser**

**Men gennem det hele går der en bro
Som samfatter menneskeheden
Den springer fra hjertet ad øjet ud
Og den hedder kærligheden**

GEVINSTEN

Hej veninde i spejlet
Hvor ser du træt ud og trist
Du plejed at sprudle af livsmod
Hvad blev der mon af din gnist

Fire år er det nu siden
Jeg scored en hovedgevinst
Af dem er der talrige typer
Fortryllede tudser ej mindst

Jeg kyssed den, håbede, troede
Der skete ikke et kvæk
Jeg vidste at den var fortryllet
Dog hopped den bare væk

En tudse kan være fortryllet
Men hvem sir den vil være prins
Den har ret til at være en padde
Hvis ikke den har anden sans

Jeg slap den - det var gevinsten
Men sorgen slukked min gnist
En dag når jeg atter tør leve
Tændes den vel til sidst

DE NØGNE / LYSERNÆRING

At færdes nøgen imellem pansrede vogne
Kræver mod
Det er to verdener i kollision
Og det har tit kostet blod

Det ved vi fra TV langvejs fra
Og også fra gaderne her
Men slagsmål er bare en spejling
Af sindet hos folk her og der

Før virkelig harmoniske mennesker
Er faktisk temmelig få
Flertallet synes forbløffende ens
Med grå vinterfrakker på

Og kommer der en der har mod til at færdes
Nøgen og bare være
Så kniber frakkerne øjnene i
Til værn mod det blændende skær

Og dog kan de ikke la være at kikke
Farverne stråler så smukt
Som dengang før vinteren kom
Og dækked dem selv så lyset blev slukt

HJERTER SPADE

**Du vil elske af hjertens lyst
Og når du skuffes kan det bli hade
Farlig modfaset kærlighed
Da prinsen nu er en spade**

**For at slippe fra smerten uskadt
Tror du du må hærde dit hjerte
Hjerter tar skade af had
De er skabt til at elske og sådan er det**

**At du hader den spade du selv valgte
Gør at livslysten lammes
Det er umuligt at høste hævn
Uden at du selv rammes**

**For hvorfor tiltrak du nu lige ham
Som gav dig så dyb en smerte
Tilgiv ham som Gud tilgir dig
At du var så ond mod dit hjerte**

GUDS CIRKUS

**Jeg ligger på en sky og ser på cirkus underneden
Hvor menskemyrer myldrer rundt i egoistisk smeden**

**De parres og de skilles og de hugger fra hinanden
Selv helt heroppe høres deres kævlerier og banden**

**Her er så dejligt fredeligt og rummeligt heroppe
Jeg tænker at de gider og beslutter selv at stoppe**

**Det vil jeg huske når jeg er dernede efter pausen
Det er s'gu' da for åndssvagt at få svip og ondt i mausen**

**For tænk at al den lidelse jeg har gået og gloet mig blind i
Blot er et laset sjal jeg vikled evigheden ind i**

**Blandt alle klovner har jeg været enestående flittig
Gud må konstant have grineflip fordi jeg er så vittig**

DRAGEN OG MØEN

En drage fik som drager gør foræret en mø fra byen
En ydmyg bøn for byens fred
Udsættelse af slem fortræd
Det var ikke første gang det var sket og det pyntede lidt på menuen

Han satte sig og så hende an i blandet had og længsel
Som altid i den situation
Som altid kræved kompensation
For møen kaldte på noget i ham der lissom forgik i et fængsel

Hvor var hun dog lille og bange og smuk, ku stå i hans barkede næve
Tænk at være skabt så blød
I verden her af drab og død
Hvorfor var hun her, generende svag, hun fortjente bestemt at bæve

Han kunne ikke elske, ku kun hade og te sig tosset
Skabt til skade vold og sorg
Et frustreret kæmpeskrog
Som altid dræbte og åd han møen der gjorde ham så grum og klodset

Hun fyldte småt i hans store vom men gav dog nogen tilfredshed
Han vandt den latterlige kamp
Med klo og kraft og røg og damp
Alligevel inderst inde i ham sad der stadig en slags forstemthed

Nå, møer de kom i uendelig strøm, sære, dødssikre døgnfluer
Gåder til lidt tidsfordriv
I et stivnet dødsdømt liv
I foranderlighedens verden hvor kun forandringsvillige dyr duer

STORMFLODER

**Når stormene raser blir jeg så lille
En hvirvlende fjer i det brusende vilde
Vande og vind farer væk med min vilje
Fortabt og fortunlet, en afreven lilje**

**Og jeg blir så lille fordi jeg vel mindes
Den fryd som var pigens men aldrig en kvindes
Det var ikke farligt at slippe kontrollen
Det var min modstand der hidkaldte volden**

**Forført gennem trængsler af livsflodens strømmen
Kom angsten for smerten og knægtede drømmen
En flugt ind i dødsillusionernes verden
I troen på styring og vælgen min færden**

**Men styring er livsløgn og livsløgn er døden
Jeg længes mod flyden, tryk, ufortrøden
Og før den igen blir umiddelbar måde
Må angsten udlevs og stormene råde**

PEGASUS

Se på den vældige flade af lys

Som er Pegasus' snehvide vinge

Mod den er min mølvinge

Med sit skimlede flyvestøv temmelig ringe

Et strejf og støvet og bæreevnen

Er bristede illusioner

Jeg klynged mig til i panisk angst

For Pegasus' store visioner

Der overgår alle møls fantasier

Uransagelige, sære

Men jeg orker ikke at tvivle mer

Jeg MÅ tro, min vinge vil bære

ENDNU EN DAG

**Jeg sidder tænsom fuld af tak
Fordi min plan slet ikke gik
Den færge som jeg skulle ta
Så jeg kun agterspejlet af**

**Jeg svor og bandede lige straks
Var faktisk ikke særlig vaks
For senere kom der besked
Den færge den var gået ned**

**Så løb jeg lissom tom for ord
Skønt jeg nok tænkte Gud er stor
Og takked med hvert hjerteslag
At jeg fik set endnu en dag**

KONTAKTANNONCE

**Jeg lever alene og har det godt
med at gøre lige hvad jeg vil
Jeg savner ikke forelskelse
eller andre velkendte spil**

**Men noget mangler alligevel
i min sfære af selvværd og ro
skønt aldrig ensom eller angst
over ikke at være to**

**for følelsen af al glæde og liv
mærkes så fuldt og så helt
i kærligheds synergi mellem to
det'r som om det gror af at blive delt**

**Så hvor er den mand der vil danse, le
og musicere med mig
som elsker skønhed og kunst så højt
at han MÅ ha det på sin vej**

**som blæser på mode og konvention
men har begge ben på jorden
Tænksom og praktisk og legebarn
uden at jeg skal være mor'en**

FOLDERIGDOM

**Jeg kan se jeg er begyndt at samle fine folder
Og gyser ved de sære tilbud som den slags forvolder
Cremer, kure, kirurgi og indlæg, peeling, laser
Det er sgu da nok til at selv Fanden smører haser**

**Hvorfor skal vi dog se ud som om vi stod i stampe
Uden at ha lært en fis af livets lektiekampe
En omhyggeligt kalket mur uden een detalje
Til at bryde rebet i kedsommelighedens galge**

**Det er alle folderne vi retted vores fejl i
Hvem har dog bestemt at visdom er så ubejlig
Skønhed er så meget mer end overfladisk rødme
Jeg vil være et dejligt gammelt hav af moden sødme**

NØDRÅB

**Jeg er begyndt at synge på gaden
Ikke blot hjemme bag lukket dør
For jeg vil gerne udbedre skaden
Vise først mig og så andre jeg tør**

**Bringe sangen tilbage til brystet
Fra æteren hvortil den blev røvet bort
Taget af medier som derefter trøstede
Med sukkermusik og muzak på akkord**

**Så jeg kræver altså min sangskat tilbage
Jeg synger hvor og hvornår jeg har lyst
Sangens vinger er ånd uden mage
Som løfter hvor alt andet tynger et bryst**

**Nogen gør nar eller rynker på næsen
Et tomt bryst gi'r mørke og skadefryd
Men andre bli'r glade og viser lidt væsen
Uanset hvad har jeg slået til lyd**

TIDENS ELEVATOR

**Videnskaben kan ikke forstå at alt er bundet til tiden
At livet dør selv midt i en sø af føde før eller siden**

**For videnskaben er studiet af de sansede fænomener
Ikke af årsagen til at de er der og derpå bare forstener**

**Videnskaben har glemt sin Ånd der føjed det hele sammen
Den blev tabt i analyserende stirren sig blind på rammen**

**Og religionen som sku stå med svar hvor alt andet kipped
Faldt i dogmernes fælde for ikke at grebet om masserne glipped**

**Men bag religion og videnskab er Ånden der skabte det hele
Som en leg om at lære at samle alle de spredte dele**

**At lære og derpå integrere er legen og ambitionen
Og tiden er Ådens elevator fra rødderne op til kronen**

SKØNHEDSIDEALER

**Der sad to fyre og så en skønhedskonkurrence på fjerner
Tipped om hvem mon vandt imellem mange strålende stjerner
Og da den sædvanlige langbenede blondine fik tildelt æren
Sagde den ene at hende den kønne mørke da slog megæren**

**Den anden var lige så skuffet han synt's bedre om hende på fløjen
Moralen er at skønhed er noget der helt afhænger af øjen
For en er vild med vorter og rynker og mørkt hår og ikke blondiner
En anden går efter sul mens andre sukker om magre giner**

**Idealer er gennemsnitlige fata-morgana-modeller
Lange søjler til kreationer og andre opgaver der sæller
Søstre lader os være os selv for det er det bedste at være
Pokker da ligne en luftspejling hvis man er skabt som en jordisk pære**

SKABELSEN

**Som barn blev jeg belært om Gud - at Gud var HAN og god
Alt andet - særlig mit - var Fandens og sku op med rod
Gud var en perfektionist - det samme det blev jeg**

**Som voksen lærte jeg Guds fjende var hans partner Fanden
Ing'n ku eksistere ud'n i forhold til den anden
Fanden var en skattet hjælp - det samme det blev jeg**

**Gudskelov at tiden går og ændrer A til Z
Ellers blev vi kvalt i alle dogmernes korset**

**Her sidder jeg og ser at Gud og Fanden er samme ting
Og kærligheden viser vej i livets omfartsring
Skabelsen er fuglefri - det samme det er jeg**

HULLERNE

I spjældet sidder hr. Ålekær og underviser - lovligt
Elever om smutveje, smarte fiduser og uetisk business - tovligt
Sorte Floyd sidder i Florida dødsdømt af strisser og jury og dommer
Han var så belejligt det gale sted og blev offer for griske lommer

Der er huller på tværs af lovene
Moralen er ude i tovene

En modig og mandig drengetrup tvinger en 13-års pige
Til at kysse deres skosåler - for at vise hvad ære vil sige
Det'r da forståeligt for ethvert fjols fra gorillaer til militære
Den ovenpå har den største - røv - men hvad ved en røv om ære

Foragten sked hul i begreberne
Gorillaerne selv er taberne

En pige kommer i plejefamilie fordi hun blev misbrugt af fa'ren
Hurra! Men så skifter kommunen kurs - hun skal tvinges til samvær med narren
Regelrytteriets tordnen overdøver nærmest logikken
Men tak og lov er der da endnu nogen, der hører systemets klikken

Fortænkthed gir hul i ho'derne
Fornuften er svag i koderne

Islam og kristendom - Gud hedder Alaha på aramæisk, så æblet
Man strides om er INDPAKNINGEN - i den ligger magten - og kævlet
Med blikket vendt modsat facaderne forsvandt - ja selv fattigdommen
Skønt Gud er det hele ser jeg helst Gud, ikke Fanden slå takten på trommen

Emballagen og vi vokser ud af hinanden i vores tidsalder
Hvor kommer en ny emballage fra midt i affald og mord og rabalder
Den kommer indefra og ud og skal vokse fra vacuum til viden
Masser af børn fødes i dag med hul i hjertet som billed af tiden

For at gendrive smerterne
Må hullerne heles i hjerterne

GUDSKIFTNING - FLYTTEROD

Naturterapeuter føler så tit at lægekemi er et onde
Det er ikke helt løgn - alligevel er industrierne kernesunde
Vi lever i tider hvor alle småguder skal ud
Og frivilligt vige pladsen for en større og bedre Gud

Småguder hedder kontrol og når de flytter tager pillerne over
Støtter vort liv så vi når lidt mere endda mens vi går og sover
Når småguder flytter fra kroppen og blir industri
Så synes de større men samtidig vokser vi

De huller de efterlod blir fyldt med vished om vores værdier
Lutter Guddommelige frø som bebuder fremtidens filosofier
Og når vi er fyldt op vil livet have ændret sin form
Kemien vil dø ud - noget større er blevet en norm

BLONDINEN

**Hun fejer forbi os lyset, våren
Den dejlige dumme blondine
Som alle vil ta' - de færreste ha'
En fe som kaldes en gine**

**Den glæde hun gi'r følges altid af sorg
Vi gemmer os for hendes gækken
Forsker seriøst i hvordan og hvorfor
Og tror vi fik stoppet lækken**

**Men midt i vor intelligente kontrol
Sikre bag skranker og gøren
Drejer vi hovedet stadigvæk når
Vi sanser hende i døren**

**Der står hun og strutter med æbler med mer
Så kaldt det gale, dog gode
Vi vælger - ofte med skyld for vor drift
På dualitetens klode**

**Men hvor'n sku vi komm' her uden drift
Som driver til valg for' erfare
Og uden erfaring hvor'n blive fri
Af sindets lineære snare**

**Det spil her er blevet alt for udspekuleret
Hun kan meget mere end forføre
Den vældige ulineære passion - så -
Hvorfor la' blondinen høre**

S.O.S.

Halvtreds og aldrig stillet tilfreds
Helt og fuldt overvundet
Mormors hjernevask bar skam frugt
Livslysten blev underbundet

Hver en gnist trådtes grundigt ud
Før den groede til gløder
Men længselen lurder i dybet endnu
Efter varme og våde møder

Du som stædigt vil drive mig ud
Til drukning i drømmehavet
Fratage mig tæten og udfri mig
Hvor er du der er så begavet

Kan du splintre mit troldspejl nu
Med så fastfrosne refleksioner
Og gennemskuer du mormors program
Blir du så bare ny illusioner

INFRALYD

**Det buldrer og trommer
Vibrerer og brummer
Hvor skal jeg finde fred
Min seng er det værste sted
Kommunen og boligforeningen er politiske, lukker af
Hvad Fanden er egentlig meningen - er alle eunukker nu om dage**

**Der skal bruges summer
Før larmen forstummer**

**Vi er nogle stykker
Som lyden gir nykker
Og vi blir fler og fler
Det høres også mer og mer
Skal det blive uoverkommeligt dyrt med sygelighed som en strandet hval
Skandale, ballade og folk der blir fyret, før toppen gør noget ved, bunden er gal**

**Et samfund på krykker
Det'r noget der rykker**

**Man afmærker zoner
Til bly anemoner
Væk fra trafikens larm
Men infralyd - av min arm
Niveauet for hvad der er skadeligt sættes lidt op i stedet for
Har vi det ikke fredeligt - kunstig befrugtning har gode kår**

**Infralydstoner
Nedbryder hormoner**

TIDENS FØNIX

**Jeg har stået på messestand med clairvoyance
og jeg tænkte ofte, her
er hver enkelt pionér
men vi har kun liiiige systemets tolerance**

**Sådan har det altid været med tidens Fønix
alt for ærlig, går for nær
ligner Kejserens nye Klæ'r
derfor nemmere at kalde for en døgenix**

**Det er OK hvis du springer elastikspring
ikke hvis du hopper ind
og udforsker ånd og sind
uden universitetsgrad som forsikring**

**Tænke sig - det'r faktisk sket i vores fortid
at man blev smidt i kachot
grundet afsind eller spot
hvis man aldrig kom i kirken lavtid, højtid**

**Kirken står endnu, så hvorfor helsemesser
noget må være blevet borte
siden Jesus heled tort
og læste sind til ærgrelse for templets esser**

**Jeg vil hylde de par mænd og mange kvinder
som har mod til at stå frem
uden nogen lønner dem
med en doktorgrad for alt det Gud de finder**

DIGTSIDE

Hvis man påtager sig at skrive en bog, men kun bruger **konsonanter**, forstår vel **enhver**, at den vil blive **svær** at læse, vokalerne kan ikke undværes, uden at handlingen **skranter**. Det samme gælder naturligvis, hvis man kun vil bruge **vokaler**. Selv den mindste **prut** har en start og en **slut**. Urlyden skal bruge grænser til form, det gælder fra gær og til **hvaler**. Vores univers er én stor kombination af han- og **hunkøn**, der synes at **slås** for at være **boss**, altimens alle godt ved, at begge skal bruges i **eksistensen**. Kampen bølger frem og tilbage, tid over tid over **tider**. Den, der er **oppe**, er håbløs at **stoppe**, men ser ikke midt i sin rus, at modpartens nederlag gør, begge **lider**. Det er jo behageligst for os selv (kortsigtet!) at få vores **vilje**. Hvor er vi dog **små**. Dem med overblik **få**. Vi rager til os, spolerer vor fremtid, bare for en is med **vanilje**. Kampens årsag er jubel-stupid, for den bundet i **uforstanden**. Jeg forstår ikke **dig** og du ikke **mig** - og hellere end at bygge en bro vil vi underkue **hinanden**! Alt, som vi ikke forstår, giver en instinktiv frygt for **magtesløshed**. Kan vi ikke **forstå**, kan vi dog have FOD **på**, og så ved vi da, hvad vi skal lave, så ikke vi udsættes for **uvished**! Engang for længe siden havde hunkønnet magten og **æren**. Det viser sig i **arkæologi**, men også i vores underbevidstheds håndtering af hele **affæren**. For længe siden levede vi trygt med usynlige onder og **goder**. Det sluttede **af** - sikkert den **dag**, nogen fandt på at udnytte det til at hugge naboens **foder**. Det var blevet for tyrannisk, blevet det usynliges misbrug af **positioner**. Og under **åget** var vokset **noget** - det mindede om angst, men var bare uvished om det konkrete **funktioner**. Derefter troede vi mere og mere kun på det, der kunne måles og **vejes**. Vi sikrede **os** mod usynligt **ros**, men glemte så støt den gamle lære om, hvordan verden skulle **grejes**. Nu er **den** uvished vokset så stor, at den er blevet et **værktøj**. Vi ser, der er **to**. Bliver det nu **dialog** eller krig igen, fordi vi er så fulde af uvis **signalstøj**? Krig er det uvisses redskab. Den bringer balance, men aldrig **varigt**. Fremskridt? Kun **lidt**. Metoden er **skidt**. Den rummer den næste krig latent, så alle udsigter er **mareridt**. Dialogen er vejen frem, for den har bevidstheden **med sig**. Aldrig **vilkårlig** - hvis taget **alvorlig** - holder den bedre, behagelig, mens krig bliver en ynkelig, fortidig **udvej**. Måske kan flertallet nu nære sig nok til at undgå en hel jord i **flammer**; men det er tæt **på**. Der er dem, jeg helst **så** fanget ind, uskadelige, afvæbnede og - som før undertvungne, bag **tremmer**....Hvor tager det dog tid for mennesker at nå til beherskelse af vores **drifter**. Vi bruger stadig **vold**: pisk og **kontrol**, og dog er der langt flere bevidste nu end i tiden for oldtidens **skrifter**. Hvis blot ikke våbnene var så smarte. Én krigsgal kan ramme så **mange**. Gid vi er **nok** til at stå i **flok** mod de få terrorister i uvisheds sold, der har vundet så mange **gange**. Hvis ikke vi er, får de ret, alle de, der har skrevet om verdens **ende**. De få **idioter** med grådige **poter** vil hellere ofre det hele end slippe, så flertallet får alt i **hænde**.

HVEM ER SLEM? (BAD, Jackson)

**Man stjæler uvidende barndom til ære for ideologi og profit
Fordrejer begrebet grænser - dikterer hvad der er dit og mit
Og sagen er bøf**

**Man tar geniale evner og bombarderer med væksthormon
En mekanisk nattergal danser foran kamera og mikrofon
Det går endnu**

**Usynligt i far og mors lomme udlever den deres ambition
Mens verden måbende glør på en surrealistisk dydsdragon
Nu skurrer det**

**En ægte udsultet barndom finder et hul i lommen til hævn
Og æder sig frem for åben skærm, mikrofon og dommer og nævn
Who is bad**

Hardly Michael

ÅNDEN

Hvis vi nu ikke er før vi blir til

Og det er der visse der tror

Så blir vi lavet af ingenting

Som lavede sig til jord

Men selv hul i hovedet er jo NOGET

Som kan veje over et ton

Jeg tror at før første gang vi blev til

Var vi en vægtig ånd

GUIDEN

**Der er en langt, langt herfra der bor her i mit hjerte
og overalt og altid er der når jeg ber om råd
hvis mit lille selv vil tvivle og forvolde smerte
En viis og venlig lods ved roret i min lille båd**

**Kærligheden kunne være navnet på min fælle
for intet andet ord beskriver bedre denne Ånd
Alle Jordens gaver, sejre, sorger, visdom, vælde
Dem deler vi på lige fod i livets hule hånd**

**Tænk at ha en hjælper der kan rumme fryd og pine
for alle universer og for Jorden på ét fad
Mild og modig myndighed med barnets åbne mine
en lysets guide ja, levende og ligetil og glad**

SKYDELÆRE

**Der var om Lennon på TV
Så fik jeg omsider lidt viden om
Hvem manden egentlig var**

**Dengang var jeg ligeglad med ham
Jeg hørte musik jeg kunne lide
og lod komponisten være**

**Jeg syntes godt om hans tekster
Men efter han smøgede Beatles af
Blev lyden mig alt for nøgen**

**Og så blev han skudt en morgen
Hvorfor i alverden blev han dog det
Han talte jo kun for fred**

**Her 25 år efter
Ser jeg og fatter en smule mer
Med en rem af den samme hud**

**Fred skal prækes fra sand grund
Kyler man fred efter folk med foragt
Får man en kugle retur**

SLAGSMÅL

Mormor lærte mig mange ting
Som har præget mig grundigt siden
Frem for alt lærte hun mig at slås
Med mig selv og verden og tiden

Så derfor blir jeg gerne forsinket
Og tiltrækker bagslag forud
Jeg sover kun lige akkurat
Og er blegnet før tid i mit topskud

Og når jeg skriver er det forkert
Fordi jeg så ikke får spillet
Og spiller jeg burde jeg digte
Og digter jeg burde jeg male et billed

Og planlægger jeg burde jeg komponere
Men så sku jeg helre ha skrevet
AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAARRRRGH!

Mormor jeg tar fanden galeme hævn
Og sørger for at få levet

MISMOD

**Tjah så er jeg halvtreds
Og jeg har aldrig haft det bedre
Og dog kniber det at være helt tilfreds**

**Bare sådan give slip
På min ungdoms blanke ydre
Det er svært skønt det så ofte gav mig svip**

**Fanget i et smukt korset
Det var hvad jeg følte dengang
Så'n at være dum og dejlig var for let**

**Og nu hager jeg mig te't
I reglen uden at jeg ved det
Vakler mellem grin og gråd hver gang jeg véd.....at**

**Nu hvor jeg TØR være smuk
Så skal modet skinne gennem
Lårgardiner, mormorflæsk og ar og hug**

**Det er mildest talt unfair
Men - var jeg ungdom'ligt spejlblank
Ville flere nok kun se min flæskesvær**

**Nåja, jeg er smuk endda
For halvtreds og ikke tredive
Og MIT publikum vil se det - dem der ka**

SOLSORTE

**Oh jeg sang af fuldfedt hjerte
Alt om glæde og om smerte
Indtil jeg blev tyve år og fandt der lissom mangled noget
Jeg sys at jeg gentog i en køre som en gadesælger
Ganske kønt javist men som en solsort der evindeligt svælger**

://"J'ar bio te' fugl' - j'ar bio te' fugl' - j'ar bio te' fugl' - i Struer!"//:

**Tekster MÅTTE rumme mere
For at det var til at bære
Og hva Søren sku en solsort med en biograf i Struer!
Den ska bare ha en damefugl med blanke, stærke fjedre
Som vil hoppes på og nyde hver en tanketorsk den kvidrer**

://"J'ar bio te' fugl' ---"//:

**Ergo skrev jeg andre tekster
Ganske egne tankevækster
Og jeg klædte dem i toner fra mit galleri af lyd
Nu går jeg så ud i verden med min tonetalevare
Altså bare ikke til Struer og den hormonale skare**

://"J'ar bio te' fugl' ---"//:

PARALLELLITETER

Jeg ka ikke la være at undre mig

**Jeg møder de samme mennesker som min veninde
Men de er fair imod mig og unfair imod hende**

**Min verden er sikker og ærlig og go
Er hendes den samme - svært at tro**

Men det ER nok ikke så underligt

**For hun møder verden på forhånd bevæbnet med mistro
De spejlbilleder hun får retur ka aldrig gi sindsro**

**Vi har hver sit parallelle plan
Og skaber, serverer og spiser selv kagen**

FLODBØLGER - (Muhammed-krisen)

**Engang hvor matriarkater regerede verden
Kom det til en forandring i menskenes færden**

**Alle de følelser der indefra styrede normen
Var blevet til indre vold, tyrannisk for formen**

**Så fødtes erobringskrigene, formernes oprør
Med ydre vold bragtes det indre rige til ophør**

**I årtusinder nedskrev patriarker nu regler
Om alt fra almene skikke til fredning af hvaler**

**Men nu er der atter forandringsvindene i verden
Alle de ydre lovbud som bandt vores færden**

**Er stumpende trøjer om svulmende indre riger
Der baner sig vej ud i form af en fredelig kriger**

**For hvem er i længden tjent med at rå magt regerer
Det gavner ingen og græmmer uendeligt flere**

**Foragt for følelser og kvinder gir lovløse masser
Frådende bølger der terroriserer som det passer**

**Og nogen der scorer fortjeneste på det med smører
Om fine værdier de frygter igen at berøre**

TOUR DK

**Klokken er tyve, kareten er pakket
To timers tid har jeg aset og stakket
Efter tre dage på messefrekvenser
Har jeg så sandelig hjemadtendenser**

**Fire timers hjemtur fra Aalborg - bare tanken
Hestene stamper og ryster på manken
Vejen er halvtom og oplyst og sikker
Fartgrænset ja men cylindrene tigger**

**Kæmper med hestene, blir overvundet
Længe før bæltet er sømmet i bund, et
Huuuiiitt - det var Århus - og Vejle - og Lillebælt
Fyn - den er bare en rampe til Storebælt**

**Halsskov og Slagelse og uuuuuups! Der står POLITI
Bagpå en rap lille bil jeg var liiiiige
Ved.....ind bagved i geled til finale
Hvorn ER det de andre kør slemmer karle**

**Dydsiret flinkekø bag ordensmagten
Ti over tilladt - en del af pagten
Ingen blir klippet når bare vi hænger
I halen på vores rottefænger**

HELIOS

Når alle kræfter er rettet ind i hvile såvel som i handling

Og hjertet styrer hvad der skal ske, da kommer den store forvandling

Det hele koordineres i et bundt af stråler, en lysfos

Som baner vejen igennem og ud for det hellige i os, for Helios

ULTIMATUM

**Efter mange Herrens år med forsken i ydre materie
Er kloden blevet en lille knold med kun få timer til Sverige
Og det gælder uanset hvor vi står og overvejer en ferie
Så somme retter blikket mod rummet som næste nye mysterie**

**Men tusinder slidsomme år på bagen med al slags grænseudvidelse
Har åbnet et modsat univers som blot afventer indvielse
Vi indtog jordens fysik og kemi med sanselig fryd og lidelse
Og den blev en integreret natur der indebærer befrielse**

**Det kræver noget at vove sig ud i længder og dybder og højder
Det gør det også at vove sig ind bag dogmernes sikre drøjder
En forhåndsviden om hvad der truer og drager med gådefuld støj der
Her rejser man ene som sin egen sandheds afslørende Reuter**

**Men har du lært hvordan du skal takle det du kan møde på vejen
Og har du fundet at denne vej er ægte og fuldt din egen
Selvom så ubetrådt og frygt for det ukendte grumme megen
Hvorfor så tvivle mer på hvorvidt du skal kaste dig ind i legen**

DET FORJÆTTEDE LAND

Nøgen står jeg på grænsen til det forjættede land
og spejder med gysende længsel ind i en urtid - og en ny
Min øgleham har jeg skudt af mig - den ligger i gårsdagens sand
Dens trygge skæl blev en brynje, stram med en dødvægt som bly

Jeg græd da jeg opgav mit lavlands fladtrådte støvede strå
for at finde det hellige højland jeg sansede jeg skulle se
Angstfuld ved at være nøgen uden min blymaske på
hjemstøgt af smertende minder fra da jeg lavede den te

Men glædesbølgen har rejst sig og bruser igennem min krop
og intet kan kølnes min fryd over suset i frihedens sal
Angstens tiger vil gi' sig, spøgelseserne blir sendt op
Aldrig vil jeg tilbage i brynjen i øglens dal

THE PROMISED LAND

**Naked I stand at the border of the legendary Promised Land
gazing longingly - shivering - into the ancient and new
My wormskin is shed, I have left it heaped up in yesterday's sand
Its safe hard scales grew a burden, dead-leaden, tight, overdue**

**I wept upon leaving my lowland, its trampled and dusty task
in search of the holy highland i sensed I was going to see
Fearful of being so naked, lacking my leaden mask
haunted by every memory of how it had come to be**

**But waves of joy have arisen, rolling through body and soul
and nothing can dampen the spirit of freedom that soars with each wave
The tiger of terror is giving, delivering each ghost and ghoul
Never am I going back in the wormskin of lowland slave**

MANEGEN

Jeg myldrer om Oslo ad motorvejen
Kører fra alle de gale steder
Hjertehamrende rædselsslagen
Fordi jeg besidder DANSKE sæder

Hjælp, nu kørte jeg fejl igen
Blir skæbnen at spøge mellem Helsfyr og Smestad
Er jeg fortabt? For sen? Når derhen?
Dødsdomme venter perfektionister

Og jeg som har forberedt mig ihjel
For netop at slippe for den slags fadæser
Så slår det mig - jamen så'n erfarer man vel
Hvi jammer og klage og lange næser

Midt i tragediens rene ruin
Ser jeg mig selv som klovn i manegen
Mens englens slår sig på maven af grin
Over al det her knald i kalechen

Jeg stopper farcen og opgir kampen
Maven falder til ro igen
Mon ikke jeg når frem før Gud slukker lampen
Han plejer jo sån set at være min ven

OPDAGELSESREJSEN

Hvor var Gud i min sjælekval når jeg bad om hjælp som barn
Han optrådte mest som bønmand og jeg var et utaknemmeligt skarn
Pokker så finde sig i Guds rige nåde længere end kort
Livet var ondt og grimt og jeg nægtede at være Gud til sport

Sådan var vi mange der tænkte og vendte os skuffet mod nord
Men Gud kan rumme fortvivlelsen og forbliver ved skudens rør
Vel vidende vi kun kan føde nyt via sjælekvalernes ve
Med evigheden at tære på kan man sagtens vente og se

Hvordan mon andre opdager Gud - jeg kender kun til min vej
Jeg skiftede kurs da jeg så min bitterhed gnavede huller i mig
At den ejede mig og styrede mig og jeg var slet ikke fri
Min sølle erstatning for Gud var kun egnet til at havarere i

Det var ikke lige Gud jeg betænkte da jeg vendte skuden rundt
Men havari forekom mig ikke just at være synderlig sundt
Og sundhed var sandhed som er sjælskontakt som i sidste ende er Gud
Det blev konklusionen - som tog sin tid at acceptere fuldt ud

DANMARKS BYER - mel. "Op lille Hans"

København, Roskilde, Ringsted, Sorø, Slagelse	(efter København midtbyer Ø-V)
Korsør, Skælskør, Næstved, Vordingborg	(fra Korsør ved vand el. nær, S)
Præstø, Fakse, Køge, Hørsholm, Hillerød	(S mod N ad østsiden, så V og slut i C)
Helsingør, Hundested, Kalundborg og Holbæk	
Odense, Bogense, Middelfart og Assens	(efter Odense kystbyer mod uret)
Fåborg, Svendborg, Nyborg, Kerteminde	
Torshavn, Byrum, Tranebjerg og Ærøskøbing	(Færøerne, Læsø, Samsø, Ærø, Langeland,
Rudkøbing, Nykøbing, Maribo, Stege, Rønne	Falster, Lolland, Møn, Bornholm)
Tønder, Ribe, Esbjerg, Skjern og Ringkøbing	(kystbyer fra V - N ad vestside)
Thyborøn, Hanstholm, Løkken, Hirtshals, Skagen	
Frederikshavn, Aalborg, Thisted, Struer, Skive, Hobro	(kystbyer fra N - S ad østside)
Randers, Grenå, Århus, Horsens, Vejle, Fredericia	
Kolding, Haderslev, Åbenrå og Sønderborg	
Hjørring, Viborg, Holst'bro, Herning, Silk'borg	(kun midtbyer fra N og mod syd)

FULDKOMMENHED

**Hvis du forsøger at være perfekt
Ser du kun alt er galt
Du har været mål for kritik og despekt
Og frygter igen at blive kvalt**

**Lissom at væbne sig med paraply
Når vejret er til parasol
Det tiltrækker bare en regnvejrssky
Og dit liv blir et studie i møl**

**Ja, du skal tilstræbe fuldkommenhed
Og hvad er vel egentlig fejl
De er rent ud din fuldkomne menneskelighed
Og hører med i dit spejl**

DET ER EN HELLIG TID NU

**Det er en hellig tid nu, så kort før året vender
Med mørkedød og fødsel af lys som ingen kender
Det rusker vildt derude, og dag og nat er våde
I årets sidste døgn, hvor man sanser mørket råde**

**Jeg føler med de stakler, der fulder sig i tørke
Af angst for lysets nåde i deres hjerters mørke
Jeg mærker sjælevåden og nyder freden inde
I huset og mit indre, hvor lys har lov at skinne**

**Jeg skuer bagud til længst forgangne solhvervsfester
Hvor ordet JULEN er fra og andre helligrester
Jeg ser den kristne højtid, der kom og lagdes over
Og asede med vaner, der gør folk går og sover**

**Et kvantespring sku gøres så troen blev forstærket
Ord og fokus ændres, skønt alt er del af værket
Dog Julen er den samme, så hellig nu som altid
Hvad end man kalder Ånden, der skabte den i alvid**

**Jeg takker alle mennesker der førte mig til Ånden
Både de der var og som ikke var for hånden
Naturens gode væsener i sten og ild og stængel
Og luftens hær fra sylfe og op til ærkeengel**

**Og menneskenes mestre som Jesus og Maria
Med mange flere som man kan lære at blive fri af
Til allersidst de største - Gud selv som kom til stede
Rama og Krishna og Sai Baba just hernede**

**Gud hør min julesang til den ny tid i fremgroen
Hvor kvantespring igen er nødvendighed for troen
Tag mod min stille hyldest for del i denne time
Og når jeg tier, hør da mit hjertes klokke kime**

MØRKELOFT

Verdenerne glider væk fra hinanden
Den gamle er tydeligvis på spanden
Hvad gøre ved det
Hvad ska der te
Vi klamrer os stadig til tyndslidte dogmer
Som kun kunne bruges til tremmer og traumer
Før hvor er den ny
Hvor ses dens gry

Dagen har mistet al fred og fylde
Og natten som kroppen sin styrke skal skyld
Er blevet min dag
Det vigende lag
Fjerner sig også fra sindets krypter
Og nemmest i nætternes stille dybder
Så da vækkes jeg
Af sandhed på vej

Spændinger slippes, fortid blir færdig
Før da er ingenting fremtiden værdig
I sorgfugleskrig
Forløses MIN krig
Farvel til forførende slør over løgne
Selviske temaer alt, alt for støjende
Til rigdom for svig
Til urgamle lig

Hvad er der at savne, hvad er der at tabe
Når sandhed er det gry vi er ved at skabe
Hav styrke, hav tro
Lev gennem, lad gro
Intet kan undslippe jordørnens øje
Den ny tids frekvenser vil blive for høje
Til brud og bedrag
Mærk gryet, begrav

HVOR ER LYSET?

**Hvor jeg dog savner dig....
Eller rettere savner den tid med dig
Eller er det mon dig som du var eller tiden
Måske er det simpelthen VAR**

**Jamen jeg elsker dig....
Jo det ved jeg for du sidder dybt i mig
Så du er ikke vane, ej sult eller tryghed
Nej urgrundsdyb tillid og fred**

**Hvad mon jeg skal med dig....
Alt lissom snuer og dagene flyer
Du er dér og jeg hér som to fluer i flasker
Blir visere men hvidere grå**

**Hvor er det lys jeg så....
Det som altid er fremtid der spås, blot håb
Men som lover al lykke - lidt fremme - lidt længre - lidt mere
Min Gud er vel aldrig så grum....?**

Hvad der så end er det rette....?

LIVETS TRÆ

Se hvor troskyldigt det strækker og rækker sig
Endnu kun anes artens udfyldte figur
Træet så sprinkel-let i spinkelt vårløvs net
Drømmer i tågede fremtidsvisioner
Om rislende dunblades slør-millioner

Se nu det unge træ vajende, svajende
Titte koket frem bag silkebladsflæser og sjal
Dristigt i skørterne, opslidset flirtende
Sitte besnærende, lokke i luftene
Susende saftfyldt og sødt blomsterduftende

Se så det voksne træ, blank-barket, slank-armet
Rank som en søjle står det så selvsikkert frem
Flot og i festrober, dybgrønt med dugdråber
Pragt som om aldrig set før eller siden
I stolthed fornægtende skæbnen og tiden

Ser du det modne træ, strunkstammet, fulddrammet
Kraftige arme der bar både finker og frugt
Ravgylde lueløv, hvisletør videns støv
Faldende for sandheden, prosaisk at skue
I grenenes tvinger og hver modig bue

Se livets vise træ, bredbullet, let kullet
Nøgent i silhouet ætset i himmelens sølv
Huler og hylder som smålivet myldrer om
Urlydens fyldige flydende tone
Og stjernesvær siver frit gennem dets krone

ANSIGT - INDSIGT - UDSIGT

**Det er forbløffende hvad man kan slæbe
Hvis man virkelig vil
Og lige så forbavsende hvad man kan slippe
Hvis man kommer dertil**

**Det er ufatteligt hvad man overlever
Af hjerteløse miljøer
Og samtidig helt ubegribeligt så lidet
Der skal til for at man dør**

**Det er utroligt hvad man kan præstere
I anonymernes hvælv
Afpresningsbrugbart på godt eller ondt
Uden indsigt om sig selv**

**Med det in mente synes jeg, lille MAN
Er sat behørigt på spid
Kun indsigt kan oplyse om hvad der fordres
Af unika i en ny tid**

SKIDT TIL KANEL

**Jeg er fire
Hva ve jeg om regler
Om hva bør forputtes i livets kabaler
Og når voksne taler**

**Ren satire
Jeg så deres skandaler
Og fik deres skyld for skændsler og kvaler
I dag DE betaler:**

**Clair Esquire
Ser gennem 7 sjaler
For at beskrive de slugte hvaler
Alt som de befaler**

MARIAS GENFØDSEL

**Maria
Hjerteånde
Al tid
Ur-grund
Over al forstand
Blot selvfølge**

**Ingen status
Bare basis
Ofret
Måske skuldertræk
Åh menneskehed
Umenneskelighed**

**Hun af alle
Udraderet
Uilstedeliggjort
Stemplet uproduktiv
Lidende kronisk
Sygeligt logisk**

**En verden rodløs
Substitutsuttende
Nødhjælp
Vinterisnende
Hjertevarmesavn
Tomme ting i favn**

**Given-slip
Befrielsens åndesang
Selvværdets rummelighed
Det sande guldfund
Maria, eneste moder
Der frembringer Goder**

LIVETS FRUE

Vår og vinter evig ny er jeg, livets frue
Odins vise sorte ravn, Helligåndens lue
Metaforer blot for mig
Altid findes jeg i dig

Jeg er tro urokkelig mod den indre stemme
Intet slag mod sind, mod krop, får mig til at glemme
Ved min troskab formes det
Som jeg inderligst så ske

Faser, kredsløb har min hu, fri må alle flyde
Og jeg drager til mig kraft, hindringer at bryde
Ingen dæmning er for stærk
Når min flod er sat i værk

Men alligevel kaldes jeg langsom, alt for sindig
Min natur er støt proces, sjældent brat gesvindig
Omsorgsfuld for alt i svang
Lyder jeg kun tidens gang

Ved mit nærværs rigdom af varme sympatier
Frier jeg den sande fryd, virker harmonier
Ubetinget ærlighed
Givet til i kærlighed

Helre lytter jeg til det andre vil fortælle
Søger, fanger tonen bag, hør det essentielle
Svarer balanceret blid
Styrker, heler, undgår splid

Sort og hvid har lige værd, er blot tvende sider
Hvorfor gi al hu til een så den anden lider
Lille spejl på væggen der
Lær mig hvis mit mørke er

Som jeg kom her går jeg bort med min indre stemme
Vidende min guddommelighed, uden den at hæmme
Flyver lige hjem til Gud
Kun om ånden var jeg bud

I SKABERLÆRE

Vi står i lære
Skolen for skabere kunne vi kalde vor jord
Det kræver sit kød at fatte vor mor
Alle begær vi har skaber visioner
Som har deres særlige mønster af toner
Som tiltrækker stof til manifestationer
Hvad enten begæret er smart eller ej

Før vi ved af det
Slæber vi rundt på en samling uhørlige ord
Der kræver deres kød fra os, deres mor
Tar energien fra nuet og livet
Til gamle strukturer der ønsker a bli stivet
Skønt vi tror vi ikke mer tar dem for givet
Og egentlig ønsked de hummede sig

Det'r let at skabe
Vi skaber bånd lige fra fødsel a' - nye navlesnore
De kræver vores-kød for a gå i deres mor
For at opløse dem må vi erkende
Deres årsag og tilgive og fasevende
Med vrede og gråd som en indre krig tænde
Det bål som fortærer begæret - bye-bye

Stop nu min tanke
Skab ikke fler tågeskyr til at sløre mit spor
De kræver kun kød som sinker deres mor
Vær nu blot stille og nyd du kan hvile
Kun een ting betaler sig efter at stile
Den skytte som afskød os lysende pile
Og stilled os gåden: Hvad skal du med "jeg"

Græd kun mit hjerte
Arbejdet ER hårdt men lønnen tilsvarende stor
Det skal kræve kød at tæmme sin mor
Engle kan elske og flyve og støtte
Og oplyse mørketøj så det må flytte
Men guder kan skabe og skrotte og skøtte
Selv verd'ner for engle så OK for mig

GÅDELØSNING

En gåde gik og gættede sig på et tankespor
Hvad er jeg mon bagved mit navn, det sære, smukke ord
Der lyder "Kærlighed"
Hvad menes dog dermed

Den så et nyfødt barn og tænkte det ved nok besked
Svar mig du lille barn, hvad siger du er kærlighed
Det svared uden ord
At kærlighed er MOR

Men gåden savned noget og drog videre ad sporet
Et tyveårigt kærestepar gav deres bud på ordet
Kærlighed - såmænd
At drages mod sin ven

Men heller ikke det var svar nok om det svære ord
Så gåden spurgte videre, ung og gammel, ydmyg, stor
Og fik alverdens bud
Fra Fanden og....til Gud.....

....! Da lo gåden - ja, ALT rummes i mit navn, mit ord
Glæde, smerte, ret og uret, bare sjælen gror
Gud er ALT vi ved
og ALT er kærlighed

SKYLDNEREN

**Intet hernede er gratis, heller ikke fra Gud
Vil vi ha kundskabens æbler må vi ta livets forud
Det er lovens bud**

**Livet ER længsler og ønsker om omsorg og fryd - ikke pligt
Men længslerne giver kun sorger og pligter og omsorgssvigt
- gevinst på sigt**

**For sorgen er vejen til glæde, via den finder vi fryd
Omsorgssvigt byder os lære at udøve omsorgs dyd
Så lyd og yd**

**Pligt før' til kunsten at nyde, og skønt at jeg kvier mig derved
Tror jeg at vold også gavner - til sidst vil selv krig ha fred
For sin fortræd**

**Jeg fik ikke det som jeg bad om sidst jeg ønskede mer
Alt hvad jeg havde blev taget og jeg havde mere end fler
- Men jeg FIK mer**

IDENTITET

**Tænk at være digteren
Sigteren af talens lyde
Maneren om det at nyde, hade, vide
Ordets magt bestride**

**Musikeren, sangeren
Fangeren af hjertedrømme
Røberen af stærke strømme, varme, side
Stemningerne ride**

**Lægen - eller terapeuten
Øv den, grib den, rollen, valget
Træfferen på markedssalget, tøj at slide
Evnerne at vride**

**Bare VÆRE, mennesket
Ret og slet, i dagen, natten
Ansigtet foruden hatten, sig selv gide
Sværest af alt at lide**

FORFÆNGELIGHED

Ordet er så utilstrækkeligt
Spilder en masse tid
Ligemeget hvor omhyggeligt
Formet og finpudset vid
Jo mer der berøres tabes der
Som burde ha været med
Efter de sidste stavelser
Gir tavsheden ingen fred

Man kunne lege med tanken om
Fælles mental frekvens
Mon muligt at dele sin tankeflom
Visioner, tvivl og tendens
Men de der udvikler evnerne
Er på vej væk herfra
Hvorfor sku de lappe revnerne
I det der forfalder og var

Ordet blev skabt til materien
Rejser kun væk fra Gud
Hvem der vil ud af serien
Må smide ordene ud
I stilheden dér er varme
Vælde og visdom og ro
Forføngelighed er de larme
Som vil den overbegro

FORLØSNING

Flyvende heste, flagrende maner, fejende haler

Uhæmmede, ubundne, utvungne

Lettere end tanken

Friere end sjælen

Barndommens visioner opfyldte

Naglerne løst af det kværnende hjul

For altid

Løfte om forening med den evige fryd

Alt vundet, intet mistet

Inderlig taknemmelighed

Uendelig nåde

Og dog den dybeste sorg

Endnu

VEJVISER

**Guds vågenvision er vi
Uvirkelige, uvægerlige virkning
Væren i vintersøvn
Væk i hvilen**

**Som i vor vante verden
Således i den videre
Hvor Gud selv er visionen
Evindeligt vidende sig ud**

**Universets landevejsstøv
Evigt evolverende
Valfart hvorhen
Viser ikke vej**

**Vil vi virkelighed
Er vejen vis
varigt involverende
Vis universet af**

Hvile er vækkelsen

GUDS ENDELIGE UDSPIL

**Engang for længe siden kom jeg ind i Guds butik
Træt af alting stod jeg lidt i lyset af hans blik
Og så mig om - hylde op og ned med rollespil
Hvad skal man dog vælge når man ikke mere vil**

**Gud ved alt og rakte mig et spil med disse ord
Det her er vejen ud, den eneste - det hedder Jord
Men det er meget hårdt så du vil lide mere end le
Hvornår du mestrer det er ikke lige til at se**

**Du vil føle uret, frygt og vrede, sorg og savn
Skyde skyld på alle andre, myrde i mit navn
Sige jeg har svigtet skønt du fulgte egne råd
Og alting må du slippe som du vandt ved slidsom dåd**

**Men en dag vil du ha fattet spillets mekanik
Gennemskue det og høre sfærernes musik
Se mig smile til dig gennem himlens åbne port
Hvor forjættet fryd er lov nu arbejdet er gjort**

MINIMIDIMAXIMAVEKNEB

Ved nytår når Gud blander sig
En drink af ukendt design
Og bunder den i festlig leg
Med en der er helt hans egen
Forplanter det sig i systemet
Og så ender vi med problemet

Vi hyler op om prøvelser
Om uret og ak og ve
Gud sir det blot er øvelser
For at hjælpe os til at se
Og Gud mærker selv konsekvensen
Gud ER fruherr jordfrekvensen

Hvad vi sår set ret sjældent gør
Os den tjeneste at forstå
Imens vi himler op er sør'-
me at vi gør selv ligeså
Men VI kyler ned i mavsens
HELT uden tanke for slagsen

Så borgerne i mave/tarm
Gør oprør og råber om uret
Vi må gribe i egen arm
For at få det forpur(r)et
Mon ikke at universet
Og Gud også har kontroverset

I alt fald har vor fejlfri Gud
Mavekneb lige midti
Gevaldige problemer som
Katastrofer og anarki
De har optrådt jævnt i historien
Selv guder skal nok pleje glorien

HELHJERNE

**Jeg har aldrig følt mig så kysk som nu
Hvor få - om nogen - kys(s)er mig mere**

**Jeg har aldrig følt mig så sej som nu
Hvor så få vil sån sejre mere**

**Jeg har aldrig følt mig så fri som nu
Hvor kun få vil den frihed mere**

**Jeg har aldrig følt mig så fattet som nu
Hvor de færreste fatter mig mere**

**Jeg har aldrig følt mig så hel som nu
Hvor halvhjerner værdsættes mere**

LYSLYDEN

Når jeg lytter, jeg mener VIRKELIG lytter
Til verden i og omkring mig selv
Bagom susen og solsortfløjt
Pludren i pytter
Aner jeg toner
Ur-vibrationer
Årmillioners morgenlyds rejse mod kvæld

Brusende barnefryd, glødende glædesfyldt nydelse
Flyder i sfærerne, uset fornys
Lysvævet bærende lyd og form
Guds udgydelse
Bag tågehuer
Dåer og duer
I farver der luer af elementernes lys

Alt er anelser, åndesyn, bare visioner
Af den sandhed jeg ved i mit sind
Som blot mangler erfaringens sejl
Visdomsregioner
Endnu opnåelige
Fuldtud forståelige
Jeg 'r den påståelige tålmodige der lever som blind

Når jeg betragter, jeg mener VIRKELIG betragter
Formerne lukket med stof hver især
Skyggede lygter ved skumringstid
I jordens tragter
Ser jeg alt dirrer
Atomerne svirrer
Stenstoffer virrer værst og gir stød så det lær

I illusionen hvirvlende ovenpå tonen
Opløser jeg et karmisk syndrom
Søger at løfte den skyggende skærm
Hæve sanktionen
Vinder jeg nåde
Ved møje og måde
Står lyslydens tråde frem hvidgyldent åndende OM

ORDET

**Det vansk'ligste ord i verden er ikke knudret og langt
Det'r blandt de allermindste, men fyndigt og stærkt og slankt**

**Dog, modtager vil sjældent ha det - vil ha et andet, blir tvær
Kort sagt trækker det med sig en kæde af kævl og besvær**

**Det ord kan være en gave, en meget vigtig besked
Der er en vej der er bedre, man bare lige NU ikke ved**

**Det er mangel på hættehormoner ikke at godtage det ord
Og helt ude af proportioner - respekt gør ingen mindre stor**

**Det skulle indgå i skolen som en slags læreleg
Hvorn pokker man kløgtigt takler det lille, kloge ord NEJ**

BARE EN ROSE

**Jeg så en lysende solsang
Af linjer, form, farver og duft
For feer at flyve ind i
Som skabt af den klareste luft**

**Den sang mig nærmere og jeg forså mig
På slør bag slør for gyldenkranset stol
Jeg stod der målløs måbende i andagt
Til jeg blev fanget af mors parabol**

**Hun kom hen og kikkede med mig
Og sagde "en rose, min ven"
Dermed var den verden beskrevet
I eet snævert ord døde den**

**Vi fødes og straks bindes vi til tiden
Med ord og normer kappes vores lys
Mens længslen efter grænsernes forsvinden
Fortaber sig i tågen som et gys**

**En dag har vi levet tilstrækkeligt
I rustningens rustende bur
Der er ikke mer lærdom i det
Bortset fra vejen retur**

**Hver tremme er en låset lykkepose
Hvis løsning slipper lysets riger fri
Så intet mere bare er en rose
Men Åndens gådefulde trylleri**

GARNERING?

**Hør, Karl deroppe i vognen - hvis muligt at råbe dig op
Hvordan er det dog du kører det her show
Mit liv ligner nærmest et flop**

**Kan du mon ha fejladresseret mig, min brik passer meget slet ind
I tid eller sted - ingenting jeg har med
Synes at rage Jorden en pind**

**Min stil er for levende til trenden, penselstrøg, ord eller sang
Facaderne sæller - især fæle tæller
Falskhed og død går sin gang**

**En hæs eller hysset sanger serverer en floskelsalat
Rim på sort og hvis gir sikker succes
Til et skrydende el-attentat**

**Hvad skal jeg med min rene stemme og vers hvor vid rimer med bid
Med billeder der stråler af lys, ikke skråler
Om lyst og laster, nag og nid**

**Jeg ved du har hørt mig så svar mig, er den gnist her - verdsligt - et spild
Garnering til stegen og ellers stuvet af vejen
Til den skal i den rensende ild**

ØJESTENEN

**Dette absurde makrokosmos
Med sin mikrokosmiske pupil
Intet respekterer rammer
Mere end midlertid
Dog følger alt nøje en plan
Løbende revideret
Af mennesker og solgud
En plan, et spil - en mening?
Hvad skabes vi til
Udover løben i samme cirkel
Øges visdommen måske i gudesjælen
Lander, letter, lander, letter
I evindeligt kredsløb
Rensende kærlighedskraften
For kakofonisk dualitet
Til harmonisk enhed
Kærligheden, ja selvfølgelig, kærligheden**

**Kan du bare ikke lade være, solgud?
Startes din dagdrøm
Fordøjelsesveje og -bakterie-egoer
Blot som følge af din opvågner
Folder sig ud
Til du sover ind
Dragende dagdrømmen med
Metaforer i DIN solguds dagdrøm?**

**Jeg vil bagom, hjemfalde
Være kærlighedens kraftfred
Den kosmiske orkans øjsten**

DEN SKØNNESTE DRØM

**Var der nogensinde skønnere drøm
End drømmerens bragt ind i verdens dagdrøm
Og drømt videre på**

**Drøm om lykke, retfærd, fred og fodslag
Med de andre drømmere, navnlig een
Som drømmer drømte sig**

**Tiden er en nidkær knappenål
Beregnet til at briste bobler på
For at klare synet**

**Ingen partner passer drømmens sko
Man blir nemt en drømmer uden drøm
Som lader synet sløres**

**Man spør' sig selv var drømmen kun et blålys
Eller havde den i hjertet rod
Og indser den var Gud**

**Gud lod drømmeren prøve verdensdrømmen
For at finde intet matcher Gud
Og vælge hjertedrømmen**

**Da pludselig er drømmen ét med drømmer
Endelig mulig at manifestere
Nu hvor alt er Gud**

**Var der nogensinde skønnere drøm
End den vi alle fødes med fra lyset
For at finde hjem**

DIAMANTEN

**Hvad er identitet
Hvem er vi når det kommer te't
Barndom, ungdom, brud og mor
Kom og gik som tiden fór
Alle og ingen er jeg forble't
Flygtige realitet**

**Lidt som en diamant
Får en facet ved hver en kant
Som baner, bryder, bøjer lys
Gud ved hvorfra netop nys
Som tiden kom det til os og forsvandt
Mystisk men lige sandt**

**Sanser og intellekt, vej
Ingen facet kan forklare mig
Fokusruter for ånd, kun spor
Værktøjer til et liv på jord
Selv individualiteten må trække sig
Guds enhedslys er jeg**

RELIGIONERNE

**Kik engang på ordet religion
Det betyder genforening af de spredte bidder
Visdomsrigdom samlet ind fra alle livsens tider
Sådan takles bedst din situation**

**Hvert et folk har sin specielle sti
Det vil præge religionen det sorterer under
Men hvis den har dybde har den ord til alle stunder
Og vil uomgængeligt gøre fri**

**Fri af hvad - hvad skal vi frigøres af
Hvis vi bor et sted hvor der er rart at bo på Jorden
Hvorfor undres ved vi lever her i syden, norden
Det kan vente til den sidste dag**

**Næ det kan det nemlig ikke nej
Vi'r her ikke kun for skæg og kratten vores balde
Og bladam! kan livet nikke os en or'ntlig skalle
Så kan religioner vise vej**

**Mange af dem blev til noget løgn
De sku følge med og faldt for magten de sku bruge
Men med bare lidt mod kan nogen stadig nå at luge
Rense sig til klarhed, ægte, nøgen**

**De ku så gøre uvurderlig gavn
Ved at give overblik og lindring midt i kvaler
Talerør for Gud i os ad velkendte kanaler
Gud er een men bærer alles navn**

ÅND TIL JORDEN

Vi kommer herved og erindrer hvorfra
Nogen klarere end andre
Som ubevidst drøm
Eller tæt på dens strøm
Men vi mindes

Vi husker på samme vis sidst vi var her
Til tider ubærlige rædsler
Vi søger at fly
At det sker påny
Flygter altid

Bøger og drømme, sygdom og spil
Alt kan bruges til flugten
Depressiv mani
Og epilepsi
Er imellem

Vi borer og drømmer os ind, op og ud
Blot for at synke tilbage
Til fuld depression
I en mørk illusion
Gudsforladthed

Hvad nytter alverdens mixturer her
Meditation er kuren
Kærlig rekreation
Åndsintegration
Til Jorden

RØGSLØRET

**Jeg troede engang at man røg for at dæmpe
Sin skræk for verden og andre
Ja, nej - man løber fra ansvaret for sig
Og det kan man kun selv forandre**

**Hvis hele livet er een spændetrøje
Der siger - enhver ska ku li mig
Så er der ikke plads til en selv
Og så ka man selv ikke li sig**

**Dybt indeni sidder truende skygger
Og raser imod spændetrøjen
For at bevare dem under kontrol
Bedøver man sig med røgen**

**Og dén psykologiske røgforgiftning
Blev mode og industrier
Som gjorde det smart med en ydre os
Til de slørede indre værdier**

**Hver gang en uskyldshvid pind blir antændt
Udleveres psykologien
Når røgen slanger sig ud i spiral
Afløres møgmaskepien**

**Så for at få hele røgringen kvittet
Skal vi ha fjernet den skjulte
Kontrollen kan slette den hvide pind
Men ikke den sorte okkulte**

HJERTESPROG

**Der spørges - ikke underligt i vor tid - hvad er kunst
Er det mode, pynt, graffiti, en parfumedunst
Bilvrag, blendet guldfisk, afdød gris bag glas m.m.
Kunsten er i selv den mest fortabte timetjære**

**Kunst er lyset bagom formen som den lyser op
Derfor er den mere nøgen end en nøgen krop
Store kunstnere foreviger Åndens sandhedskrypter
Selv om tusind år genkendes kærlighedens dybder**

**Kunsten er det tavse vidne om vor evighed
Formet i vort hjertesprog som er kun kærlighed
Alt det viseste der kom af liv og slid, erkendelse
Nuets minde om det virkelige livs fuldendelse**

HELIOS

På vejen tilbage til os selv kommer der typisk en tid

Hvor vi føler os klar til anelsen om en grænseløs fryd vi kan nå

Men når den begynder er den en død, en kamp mod et giftigt bid

At sku lukke de kendte lykkerum er ikke lige hvad vi forudså

Trods bønner og modvilje lukkes de dog, sjælens nat kommer grum

For mørke er lysets syerske af den grænseløshed vi fornam

Natten er tom til det spæde gry former det storladne nye rum

Og lykken vi troede os nægtet er givet, den hørte blot til den ny ham

Når alle kræfter er rettet ind i handling såvel som i ro

Og hjertet styrer hvad der skal ske, da kommer ånden til os

Alting koordineres i en lysfos af stråler, en bro

Som baner vejen ud for det hellige i os, for Helios

HELTEDÅD

I fjernsynet ser man ved olympiaden
Hvor'n vægte håndteres a la Iliaden
De støder og stemmer så skoene klemmer
Og lykkes - og glipper - en enkelt de slipper
Sært musklernes knuder går ikke i kludder
Og disk'ne kollapser - voilà! 12 par babses

Gad vide om sådan en muslingemandsling
I hverdagen slæber som husmødre kan in-
klusive 2 småbørn - det'r noget af en hård tøm
Med indkøb til tredje sal ka jeg beedige
Mælk, mel, tomater - og ingen elevator
Men her'r ikke staffage til een reportage

Selv hvis intet vindes kan han prøve Guinness
Få selskab af lignende typer man mindes
Een med en taille for tynd t'en medaille
Og 2 der ku kysse flere døgn uden a vusse
Een i remiserne trak tog med bisserne
Og uden mundskænk åd een vist en træbænk

Priser dem alle, de nutidens helte
Som ingen fik nys om hvis ik' Guinness meldt' det
Gå hjem med dig Saxe, Starkodder ka pak'se
Mod disse rekorder - GODNAT på akkorder
Tænk hvis all de kræfter blev målrettet efter
At løfte HINANDEN - sik'n verden for Fanden

DUMHEDER

Hvad vil det sige at være dum

Torskedum

Dum som en dør

Tomhjernet, tåbelig, åndssvag

En torsk er faktisk temmelig smart

For sin art

Og døre kan åbnes

Hvor kommer tanketorsk så fra

Ord blir skabt af beskueren

Dueren

Alvis og frygtløs

Det er vist snarere tværtom

LÆSEHESTEN

**Bøger mig her og bøger mig der
Jo jeg har læst mange bøger
Dengang jeg var yngre
Ikke mer
Der står ikke det som jeg søger**

**Bøgerne hjalp mig høre til her
I jordiske tankestrukturer
De fremmed min tillid
Til mit værd
Nu hæmmer de hvis jeg fremturer**

**Men jeg læser skam som en hest
I hændelser og hjertehimlen
Der står mine tekster
Omniværd
Jeg hører til stjernestimlen**

GABRIEL OG MIKAEL

**For længe siden havde jeg en drøm
Så stærk at jeg dånedede
Altså - jeg vågnede**

**5 sorte trolde kom flyvende forbi
Mit vindue på række
Uden at forskrække**

**Men da en rytter kom skridende hen
Over engen lysende
Trak jeg mig gysende**

**Rytteren ville ind til mig
Det var Gabriel
Jeg løb fra mig selv**

**Så maled jeg ham og senere Mikael
For selskabet var det vel
Sagde jeg til mig selv**

**Med tiden fandt jeg i meditation
Altid ham bagved mig
Rygdækning på min vej**

**I ærkelyshavet søger jeg hjem
Ad Gabriels stjernespor
Mikael ved mit ror**

SKABELSESMYTEN

Alsidig er den, Skabelsesmyten.

**Den melder om mørkets og lysets strid
Om kvindens og mandens konstante splid
Om menneskets udvikling fasevis
Indtil den stund hvor det kan befris**

Er noget så misbrugt som Skabelsesmyten!

**Overleveret fra ældgammel tid
Tog Moses den med til det folk han befried
Da var den dog forlængst forandret
Ligevægten forskubbet, vandret**

Hvor lå den før dengang i Skabelsesmyten?

**Da hed Eva Lillith og var nummer et
Til mindreværdsmukken for galt var det
I det lys bør man såvist læse historien
Den er fra da Lillith mistede glorien**

Så hvor'n var OPRINDELIG Skabelsesmyten?

**Gud har aldrig haft favoritter
Ukendt med syndere, pave som spritter
Hvorfor sku Gud foretrække ét køn
Glem det - datter er lige med søn**

GENERATIONSKLØFTEN

**Min søn er meget vaks i replikkerne
man skal være virkelig på stikkerne
diskussioner om alt har vi haft
så jeg blir tappet for kraft**

**Han er så intelligent at det plager ham
(også mig af og til - jeg beklager skam)
vil spidde mer end hans aldersmål
på sit intellekts nål**

**Dér er jeg meget varsomt trædende
for det kan hurtigt lyde nedladende
men liv for 30 centimeter
fatter ikke en meter**

FREDENS STREG

Lige til '12 var mit liv en kamp
mod andres basuner
mod ur-traditioner
system-krav om måner
for ret til min egen damp

Nørj hvor jeg kæmped og graved mig ind
fra indoktrinering
fra ulødig næring
til lys og forklaring
på bjerget dybt i mit sind

Som al kamp set retrospekt var det en strid
mod skyer ingen ser
mod eget mindreværd
de tider som var
dog var den ikke spildt tid

Skyer skal splittes før solen har vej
til helt egen hånd og
til helt egen mund og
helt egen basun og -
til kampen har nået fredens streg

EVA (billedet Ørnetågen)

**Der faldt en stjerne i juni i år
som både og syntes endnu i sin vår
og så var den kun ved at dale
en gammel stjerne kun født til at dø
stivnet ild kræver liv for at tø**

**En angst så stor at den bundfryser alt
må opleves, afsluttes, vides fravalgt
før den ny ild kan tændes
Eva, jeg ved din ny stjerne blir født
nu du har levet det gamle dødt**

**Jeg så dig falde i tyve års strid
du så mig stige i lysglans og vid
vi spejled hinandens livskamp
Jeg kan ikke sørge at underet er sket
føler kun glæde ved vor realitet**

GENKENDELSE

Hvor Baldersbæk løber fra Ishøj Sø
med Lille Vejleås vande
er der en bro hvor jeg tit står og ser
på de syngende, snakkende, klukkende, klare strømme
på evigt hvirvlende vej til nye lejer og lande

I dag brugte jeg mit drømmesyn
og på stenblokken midt i bækken
sad en sylfide og strøg sit hår
gyldengrønt strømmende næsten som bækken fra nakke til hæl
smilende med et udtryk af glimtende gækken

Jeg hilste og hun kom op
vi vekslede drømmeord dér over dammen
om vandkvaliteter og vind og vejr
og om vandets løbende lager uden begyndelse, uden ende
som hendes navn - et vi havde tilsammen

For jeg forstod at forlængst engang
havde jeg været sylfide
Der skete noget med mig den dag
Jeg genkendte vandets flyden, vi var et, og dog....
fortid forladt for et ønske, et håb om at vide

HVA KA DET BRUGES TIL

**Det er interessant med de dér spirituelle tankespil
sagde han**

Men hva ka det bruges til

**Det gir ikke mad på bordet og mønt i lommen, vel
sagde han**

Så hva ka du bruge det til

**Eller tag over hodet og tøj på kroppen for den sags skyld
sagde han**

Så hva vil du bruge det til

**Hva nytter tag, tøj og tarv hvis ikke livsviljen vil
sagde jeg**

Det er hva jeg bruger det til

HELBREDELSEN

Du kom dragende stille en nat før en storm
i grønliggrå tågebanker
hver dråbe et spejl som du skjulte dig bag
for truende, tindrende tanker

Isbjerget hilste dig spejlende glat
flader i grønligblåt tonende
tårnhøje skærme om hjertet på vagt
soklen i havstokken tronende

Kaldte jeg på dig? Kaldte du mig
fra dybenes dunkleste dale
inde bag spejlene var der en sugende længsel
fra rungende sale

Dråber på isjomfruer tør og forener
selv de mest stædige spejle
for tåge og isblokke er jo blot vand
som vil samles og enhed besegle

Stormen kom over os, rysted os sammen
hvirvlende, storslået, forrygende
morgenen genfandt os eet med mor hav
spejlende sol-luer, gryende

Jeg kaldte på dig, du kaldte mig
fra dybenes dunkleste haller
bag alle spejle er livet en sugende kalden
der uafbrudt gjalder

SATYREN OG SYLFIDEN

Du godeste hvor jeg dog elsker dig
dadidadidadadumdadej
din latter, dit pjank, din stemme, din stank,
hvert ridt på din lunte, den prægtige hank
vi går aldrig halvt til sagen
har bagen set magen
Jeg får aldrig nok af din skønne krop
skønt mis lyser stop, så mener den op
og lunten blir pink i prikker
hmmmm, i prikker
fine symmetriske rækker -ja

Vi'r dødtrætte, åh.....
.....men har sultet nok
til at ta hva' der gi's af århundredets gris
hælder ham ind med henrykte fnis
og går ufortrødent på vingen
trods ringen omkring'en
Hvad skal vi med mad og dag og vej
der'r strålende næring i lys og leg
før satyren og sylfiden
jajada, jajada
Førhen som nu og siden

Mellemspil

Hvad skal vi.....For satyren og sylfiden
Førhen som nu og siden
De'r da dumme' dem der vil dømm' dem
De der dømm' dem dumme de dummer den

DEN KÆRLIGHED....?

Den dag de mødtes gik solen ned
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
Det var den store kærlighed
Kom og leg elskov ad helved til lille skat
Du er min bøf og jeg er dit lille skvat
Det kan du jo så godt li

De flyttede sammen i Søllested
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
Samfundne lever ved kærlighed
Kom og leg samspil ad helved til lille skat
Tramp mine blomster ned så intet nyt tar fat
Det kan du jo så godt li

Og dagene led på Vankelled
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
Socialvæsenet opstod af kærlighed
Kom og leg nødhjælp ad helved til lille skat
Øller til gejsten og afstand til mutter sat
Det kan du jo så godt li

Og dagen oprandt som tiden skred
- det'r der jo ikke noget mærkeligt ved -
Med al den opofrende kærlighed
Kom og leg punktum ad helved til lille skat
Skyderen er købt og værsgo den er også ladt
Det kan du jo så godt li

TIL SOLEN FRA MÅNEN

**Åh skønne sol kom med dit lys
Og kys mit ud af mulmet
For det har hungret efter dig
Umindeligt har det ulmet**

**Og når det er kaldt frem af dig
Da skinner det tilbage
Og skaber former mangefold
Af skønhed uden mage**

**Du selv skal bare skinne skært
Og rent som du blev skabt til
Forklare alt det vi fik frem
Helt uden brug af magtspil**

**Aldrig skal du brydes mer
Med andet end at lyse
For intet andet ønsker jeg
End aldrig mere at fryse**

DEN ENE

**Dag igen - første tanke er dig
og er du her vækker jeg dig med elskov
og er du her ikke nyder jeg tanken om
hvordan jeg ville have vækket dig**

**Arbejdsgang - jeg tænker på dig
Hvordan ville du mon have gjort det her
og er du her ser jeg dig gøre så meget
nærmest på samme måde som jeg**

**Fortrolig snak - jeg lytter til dig
og hører dig sige hvad jeg har tænkt på
og hvis ikke ved jeg vi når samme havn
for vi er som søsterskibe på vej**

**Aftenstund - nattero nærmer sig
og er du her elsker vi bare atter
blidt eller grovgodt opnår vi højder
hvor bogstaver ikke kan stave sig vej**

**Hver dag smuk - og klarere for mig
at frygtede skygger vil falde før flygte
Uvanetanker - den eneste ene
er virkelig til og dén ene er dig**

MONSTERTRUCKEN

Bare han snart ville ringe
Nu har jeg ventet så længe
aner ikke en kæft om hvad der går for sig
bortset fra hvad han sagde sku ske ikke mer nej
så hvad mon der virkelig sker

Har han forlist telefonen
Måske har han vrøvl med ex-konen
eller er syltet ind i masser at gøre
det sagde han jo og jeg må vel tro på mit øre
men hvad mon der egentlig sker

Kan han ha lavet et nummer
med mig - oh tvi og kummer
Er jeg bare en ærke-klaphat der skal sies fra
Hvordan ku jeg ærlig talt TRO, vi blev noget af
det'r sket uanset hvad der sker

Hvorfor ha' tiltro til lykken
Han har squ nok brækket ryggen
fået et KØS af en monstertruck eller noget større
asfalteret ned i motorvej E47
det er jo den slags der sker

ha' fået en Jumbo i kysen
fået slået knoppen ned i dysen.....
DEN var værre - vil Gud mon bevillige vinger
til færdsel i sfærernes musik for så'n en finger
så guderne vide hvad der sker

Et satyr-pikhovede med lyre
som basker blandt engle og sjatspyre
Der blir mytteri i Mikael's velsmurte legioner
Alle vil desertere for at blive dæmoner.....
der sker nok hvad der skal ske

TULLEBØLLER

Fuld fart på knallert og øller
vigtige vartegn for bøller
Borgeren er sgu for pivet
springer som reje for livet
og holder for ørerne mod larmen
når rødderne drøner forbi

Fuld gang i slik, smøger, kvidder
den yndigste omgang fnidder
vær ikke dum - vær af vejen
hvis du ikke vil spiddes i legen
Bedst er et blik som en isvæg
når tøserne svanser forbi

Så gik der lige 4 årtier
med alskens fortrampede stier
Øl, slik m.m. stadig gængs proviant
fremfærd vel mildere - samme variant
til leverskrump og sukkersyge
slukker for brikker og ben

Fuld fart på elkøretøjet
DET har dog vist aldrig støjet
men borgere, børn og husdyr
springer som popcorn i friture
af banen når tullebøllerne
målrettet møver forbi

SAMFANDEN

Se Alf og Damerne Hore
i Billedbladet Søndag
Dæmoner i blonder og silkereverser
til hverdag
Udleve spil og intriger
så vi uden afsmag
Kan dyrke de partnerproblemer
Vi åbenbart skal ha

Men hvad skal vi ha dem for
det er det interessante
For hvis vi får lært dem
gør det så gavn at vi kan det
Næ. Vi blir bare til grin
eller blir arrogante
At være sig selv er derimod
skønt at bli vant te'

Så hvad hvis vi havde det fint
med os selv og hinanden
Så var der slet ikke brug
for samfundets Fanden
Og hvad skulle Fanden så gøre
uden rov, mord og banden
Sic: intrigér eller skyd dig
en kugle for panden

DUALITETSDILEMMA

Du er det primære i mit liv

Dog min krop må ha enetid til sig

Jeg ville inderligt ønske der al tid

Var overskud i mig til dig

Du er nr. 1 i mit hjerte, mit sind

Men andet gør dagligt krav på mig

Det er, som min livsånde kommer fra dig

Men mit liv kræver indsats fra MIT jeg

Gid jeg dog gad mit eget, MIT guld

Nu vi endelig, endelig fandt vej

Mit eget blev så uendelig småt

Fra det nu jeg så lyset fra dig

STIK.DK

**Udstik en rute, stik sømmen, prik facebook
få solstik og stik statistikken
Ta stik hjem og slå dobbelt halvstik
til gymnastikken – og dyrk akustikken**

**Stik mig en bøf imens jeg tar bestik
af bestikket te a stikke te steaken
og stik mig et stikord så jeg ka stikk' af
hvis et hanstik bliver stivere stikken**

**Stik er på mode, stik den! - Og skat
har bananstikket sat i budstikken
Hvor trendy at stikke én og stikke i rend
bare du selv altså har trommestikken**

**Så læg stilen rustik, brug logik, logistik
elastik med kasuistikken
Men vær på stikkerne i DK
din nabo kan være ballistikken**

**Sti-i-i-ik! Stikkestik stakkestak!
Stakkestikkestikkestuk – stikkestikkestakkeSTIK – AUUUU!**

LYSET I SKABET

**Bag skabslågen går den stejle trappe
til loftet og lugegabet
Her skaber han sig
min elskede - med mig
et nyt liv af lyset i skabet**

**Nyt kræver kærlige forældre, kasse
og klæder - det kan ingenting selv
Kærlighed bare
er alt hvad vi har
på braklægningsstøtte, konstanthjælp**

**Hvad er dog bedre end kærlighed
i bjælkers og skråvægges ovum
Alt må rokere
så plads syner mere
men hjertet har grænseløst frirum**

**Den gamle tid håner forældrene
fortørnet og angst over tabet
Vi udleved' den
og afliver den
for en ny tid på bedding i skabet**

FÆLDEN

Hvor er du forsigtig, fornuftig og fin
gesvindte, graciøse brunette
Behændige hænder, et fugtigblankt blik
du går ind hvor aldrig andet gik
med fjed så ferme og lette

Du opfatter lynsnart skik og brug
og aldrig du dominerer
Men før man ved af det er du etabler't
SÅ er det bare om at få ager't
for nøj hvor du terroriserer

Pludselig er der en hær af dig
som brandskatter alle ressourcer
Her duer kun eet: sige fra kompetent
ja, endda nakke dig konsekvent
så der atter fås stigende kurser

Smæk! Dit troskyldige, talende blik
ser stift op fra musefælden:
Hvor kunne du så'n gøre hele mig halv
det var jo min livsform, mit mønster, mit kald
hvorfor blev du ikke i fælden

ELASTIKKEN

**Forleden fandt jeg en elastik
med 3 krøllede gyldne hår i
fra dig
fra dig...
og mit øje voksed' en tåre i**

**Jeg faldt i staver ved tanken om
hvordan de var havnet deri
fra dig
fra dig...
åh, mon du elsker mig stadig**

LYSLEG

**Lyser du, skinner jeg
lysets bue blir en vej
gyldenvid stråleleg
broen hvor de to blir een**

**Skønne sol, du skal så
måneskin til at få
livets ild til at nå
i bølger ind bagom bark og ben**

**Varm mig, herlige sol
lys mig op
du bringer nyt liv
til min krop
med håb og med lyst
til at lege**

**Dine lysstrålers dans
overalt
får safter op
der hvor de faldt
med latter og
boblende lykke**

**Sol, lys os vej
lav liv med mig
Jorden gir dig
regnbuebroens lue tilbage**

UENDELIGHEDENS FAVN

**Jeg holdt min elskede ind mod mig
og alle grænser forsvandt
Uendeligheden var i min favn
skønt favnen slet ikke bandt**

**Her var varme og fryd og fred
for alt mellem os var sandt
Jeg frigav saligt og favned igen
det var stadig Gud jeg fandt**

**For vi er begge så meget os
mer eller mindre konstant
så det af sig selv får den form
uden at have en kant**

DU SKAL IKKE (reggae)

**Du skal ikke være min skaffer
i et værre rotteræs
mens jeg dalrer rundt og skuffer
i en lukket inderkreds**

**tror du jeg gad se på
du gjord hva jeg sku nå
tror du jeg gad a stå
og bare la' uret gå
aldrig ta fat og få
kun tygge drøv og spå
aldrig komm' på de skrå
bare være som de små
OP OG DÅÅÅÅÅ**

**Du skal ikke være min redder
fra at gøre hva jeg sku
du skal bare være min ridder
uden frygt og dadel, du**

**li'gyldigt hva du tror
ikke si' mine ord
li'gyldigt hvor du fór
ikke sæt' mine spor
aldrig hvad end du svor
være min storebror
aldrig hvor end du bor
være mit lille nor
SÅÅÅÅÅ DOOOOOR**

SIKKEN SOMMER

**Det var den skønneste sommer
hvor alting lysned for mig
hvor ingenting lovede knuder
men bare formede sig**

**Det var den skønneste sommer
med håb om en fremtid på vej
for drømme der syntes brustne
og dog havde liv i sig**

**Det var den skønneste sommer
og skønt den kun viste en vej
som ikke endnu ku befærdes
så var den et lyshav for mig**

**Det var den skønneste sommer
med kærligheds ild og leg
en sommer som ingen forgangen
jeg lærte at elske dig**

PROBLEMER?

**Der ka være mang' problemer
der florerer mellem to
li' fra drama i extremer
til for megen kedelig ro
Han ka duske andre damer
Hun ka være lidt for flot
men min kæreste kom og sagde at han havde det for godt**

**Hva' gør man dog ved det - når man er vild med manden
og engle ikke duer – så er man da på spanden
så slog det mig – jeg ku' da prøve ham den anden
ham med horn i panden**

**Så hvis ryggen skal masseres bli'r det nu i terpent
og skal sår desinficeres bli'r de skrubbet godt - i vin
brillerne når glødepunktet på komfuret - ren ruin
så må han være ret blaseret hvis han ikke vil vær' min**

**Og sukkeret til theen – bliver strakt med lidt stryknin
en bildør knalder i – 10 fingre minus 1
Guddommeligt inspireret hvæsser jeg nu leen
hjerten-skær og ren**

**Har den blåpandede rejst sig og er rigtig sprøjtegal
får han ikke våde kys nej - han vil få sig en pedal
Tegnestifter strøet med rund hånd venter ømt i hans sandal
åh hvor må han da så elske mig
fra Glostrup hospital
Åh hvor må han da....fra Herlev hospital
Ja hvor må han da....fra Køge hospital**

FITTER FATTER

**Who says you won't be fitter
Just cos' you've gotten fatter
Thin buddies may turn bitter
And wind up going badder**

**Perhaps when you go thicker
You will be less a sucker
You can in fact get sicker
By playing too much soccer**

**Of course you may get weaker
From being a lazy wagger
And lose sight of your whicker
Refusing any whacker**

**But muscles growing bigger
Won't help a silly bugger
Your brains wil not get quicker
For looking more a rocker**

**So have you been a tricker
Instead of being a tracker
From now on trust your ticker
It sucks to be a tacker**

4.SAL

**Selv da jeg flyttede ind i mit hus
Var pladsen stort set minimal
Stuen til tredie er slet ikke nok
Når man er født genial**

**Årene gik men huset forblev
For småt for en universal
Til jeg stak øjet igennem mit tag
Og så op i en himmelsk anal**

**Jeg sad midt imellem Guds storetæer
Og lo ad at denne kanal
Evindelig vil være det første at bygge
Også på 4. sal**

**Men hvord'n skal jeg gøre med hvad hvornår
For ikk' at bli' perinatal
Jeg ved faktisk mest om hvad jeg IKKE vil
Måske er det Guds lineal**

THERABUSM

**I once was a therapist
Who thought me a theraPOST
Which made me a therapest**

**Someones got therapissed
Shocking, but it therapassed
Whereupon I therapaused**

**What if I therabused
Thought I thru and thru theraplussed
And therapost was therapast**

TOSSERNE

Mit livs mand er 10 år for ung til mig

Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og kuvøseguf

Men kærlighed elsker og glad er jeg

Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og høhø og puf

Unge og ældre de glør på os

Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og rend mig fornuft

De tror traditioner er helsekost

Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og få dog lidt luft

Så vi gir dem noget at glo på i trods

Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og hvorfor dog skuff

Vi spiller tosser og skaber os

Fy, føj, farlig frihed, fis, fjas og tag dog a luf – a...

BORGERBY HILL (mel. Blueberry Hill)

**I found my fill
On Borgerby Hill
On Borgerby Hill
Where they sent me to**

**Inspiring skill
Excitement won't still
On Borgerby Hill
Believe me, it's true**

**The leaves on the lawn I rake
Into one big pile
The wind sure will come at night
And spill it with style**

**So that next morn
I can rake the lawn
Oh, I ache for the drill
On Borgerby Hill**

**The leaves on the lawn I rake
Into one big pile
To help the authorities
Feel they're worthwhile**

**It's such a kill
To play "as you will"
I just love being a Bill
On Borgerby Hill**

FRA – TIL

**Der vil altid være resultater
Om kun for en stakket stund
Alting blir til noget andet
Så længe jorden er rund**

**Pattebarn blir til barnepjat
Barnesko skolebarn
Kravl blir til crawl
Savl til svovl
Tryn til triv og
Kys til kiv**

**Mødom blir dommersæde
Drengestreg tegnedreng
Vand blir til vin
Svend til svin
Kny til kniv og
Wow til viv**

**Mislyd blir til katastrofe
Tenorer bliver te'nar
Uvis til visdum
Rumtur trummerum
Drøv til driv og
Skål til skiv**

**Spir'tuelle blir til spirituøse
Fedtskat til helsekost
Viril blir viral
Gravid viagral
Sløv til sliv, ja selv
Lyv til liv**

Der vil altid være....

FLUER

**Vi aspirerer til guder
Men der er noget galt
Guder er aldrig for kvikke
Når de gør noget genialt**

**Vi farer rundt som fluer
Jo mer vi får mindre at gøre
Så ER vi ved a bli mindre
Selvom vi tror os større**

**Måske vi ender som fluer
Hvis vi fortsætter så'n
I åndssløv forhastet svirren
I stedet for hast i ånd**

**Så tror vi mensker er guder
For store at se og forstå
Når de at slå os flade
Var det The Force vi så**

**La'r gudernes gud hånden falde
Ta'r det en evighed
Tak for os at det gør det
Så himlen ikke lige dratter ned**

MONSTERKABALEN

Tænk hvis alle var raske
Ingen havde det skidt
Hvad gjorde dog sygdomssystemet
Med al den livsappetit
Læger var få og for folket
Ap'teker slet ikke skabt
Hospitaler, klinikker
Med deres fabrikker
Var heller ej til eller tabt

Og hvad hvis alle ku skelne
Mellem klogt og forført
Hvad sku diktatorer dog gøre
Deres løb var endt før det var kørt
Politikere var en art klovner
Der grinede os af led
Rådhus, hvide huse
Selv dem i Kulhuse
Var før de opstod lagt ned

Sikke rædsomme tanker
Truer systemernes fred
Bedst som de har formået
At vende alting op og ner
Syge skal frelse læger
Folkene tjene en top
Børn gøres dumme
Og vise forstumme
Så monsterkabalens går op

Og tænk hvis alle var troende
På Gud og især på sig selv
Hvad sku religioner dog gøre
Ingen vantro at slå ihjel
Præster var få og for folket
Templer slet ikke skabt
Mullaher og paver
Med al deres palaver
Var på forhånd fortabt

Og tænk hvis alle fik viden
Ind på human manér
Hvad sku man så med skoler
Til at slå lærelyst ner
Lærere var inspirerede
Uindskrænkede af fag
Og institutter
Var slang for prutter
På visdommens krogede vej

SÅ PASSER PENGENE IGEN

**Når skægget er blevet for langstrakt
Og jeg bør barbere mig
Så bliver jeg muslim uden turban
Så passer pengene igen**

**Jeg har ikke tøj til stranden
Men hvorfor dog købe noget
Boxershorts blir badebukser
Så passer pengene igen**

**Hvis suppen har stået og tyknet
Så man kan spadsere på'n
Så kalder jeg den bare stuvning
Så passer pengene igen**

**Ikke én spurv kanoneret
Det sku ku bli et princip
Som i det små, så det store
Blot pengene passer igen**

**Så hvis støjniveau't krydser grænsen
For hvad der tillades nu
Hæver vi da bare grænsen
Så passer pengene igen**

**Og hvis pengene ikke rækker
Til alt hvad vi ønsker os nu
Så låner vi bare til forbruget
Så passer pengene igen**

BARE MIG

**Jeg ku være blevet en danser
Der tog alle scener med storm
Men jeg ville lege og glædes
Slet ikke blive enorm**

**Jeg ku være blevet sprogklog
Alt med sprog gik som en leg
Men kun når det netop var legen
Og ikke just passede sig**

**Jeg ku være blevet designer
Af tøj, ting og tang, men nej
Det føltes nærmest blasfemisk
At gøre leg næringsvej**

**Jeg ku ikke trænes til samfund
Og laves til stort på dets vej
Jeg kunne kun gøre som guder
Derfor er jeg bare mig**

EN AF FORMAT

**Han rager op over skoven
har sit helt eget format
mild og mør og forvoven
et jern til én i spagat**

**Har rejst gennem kløfter og dale
besteget, endda flyttet bjerge
men aldrig hør man ham prale
han er bare blandt de ærgerrige**

**Alt med ham kører i olie
hvert fremstød gir resultat
han står til det helt utrolige
det ender med sildesalat**

**Hvilken ild, hvilken rejsning
i stålblå hjelm kiler han på
til udelt fryd og begejstring
lige til han må gå**

**Han bringer himlen til jorden
ved, liv er lyst, ikke last
naturen en tilhænger svoren
og vejrbidt og prøvet gast**

KÅLSYMFONI

Vil du ha luft
Og underfuld duft
Og et liv over mål
Der kan nære et bål
Så spis bare kål
Og så vær's'go' og skål
Det overgår ord
Når man stemmer i kor

Åh, kål, kål, liflige kål
Rødkål og hvidkål og rosenkål
Broccoli, blomkål og skvalderkål
Glem bare alt om aktivt kul
Der er intet så aktivt som kål

Er du til hornsuppe
Uden suppehorn
Ikke tarm uden ål
Så spis endelig kål
Det gi'r 'n mave af stål
Og et blåst som et skrål
Hvad skal man med ord
Når man stemmer i kor

Åh, kål, kål, liflige kål.....

Um-pa-pa, um-pa-pa (prut to-stemmigt på melodien)

S.M. ART

Skaberen sku finde på noget
Ellers fik han knald i låget
Af det gode gamle spil
Men hvad har man brikker til
Altså fandt han på en leg
Som han syntes var ret sej
Skab en jord der jorder sig
For hver guldfisk skab en haj

Og da han var til S.M.
Sku han inkarnere i dem
Kaldte sig så S.M. Art
Smæk for skillingen lige fra start
Ordet sagdes og det var det
Solsystemet var en succes
Men alli'vel ak og ve
Der sku større pine te'

Modet skulle rigtig synk'
Så han skabte K.L. Ynk
Sikken jammer der nu blev
Art fandt Ynk vildt overdrev
Hvorn sku han nu takle ded
Jo, han skabte I.F. Red
Art og ynk fik mange råd
Dog trods al Reds heldedåd

Hvilken trekantsleg at lave
Lige til kronisk dårlig mave
Brikkens præmie sku være stor
Mesterskab i spillet "Jord"

BÆREDYGTIGHED

**Sikk'et fancy forud programmérbart flot komfur
Som garanteret aldrig har set mage
Det digidytter lovende og smart i moll og dur
Men det kan hverken stege eller bage
For når man programmerer det får det en form for malice
Det går totalt i sort - jeg tror at det får digitalis**

**Sikk'en flot - og dyr - ny klud i dejlige kulører
Til den pris sku man tro textilet dutter
Men du kan regne med at det vil gi dig røde ører
Kulør'ne smitter af og søm'ne smutter
For det kan ikke vaskes, nej - hvorfra fik du den tanke
Det skal skam ikke du til mer end over bixens skranke**

**Velkommen her til mammons tid med sko man ikk ka gå i
Og smarte phones hvor stemmerne forstummer
Mad med givtige numre i og tøjr der ikk ka slås i
Og brugsanvisninger til sikker klummer
Værktøj der kun lige skal klare garantiens udløb
Visdom man fordummes af og viden uden omløb**

**Banker der formøbler penge
Sygehuse med fyldte senge
Politi der blir til tyve
Præster der præstér at lyve**

**En gammel fugl fortalte mig om meget bedre dage
Hvor smarte emballager ikke talte
For at komme fremad sku vi vist gå lidt tilbage
Til da kvalitet var det man valgte
Hvor vi ku lave god mad, reparere - og ku VÆRE
Så ville alting, selv økonomien, være til at bære**

THE TOWERS

**It is much too weedy in this world //:
And a weed can not be patented
So let's get Round-up and flatten it
For synthetic medicine in this world**

**It's too hard to travel in this world//:
Let's erase the forests, rivers,
Mountains - any way they're shivers
And add further toll roads to this world**

**There is too much beauty in this world//:
Pretty useless, we want powers
Let's plant lots of ugly towers
Beauty's for the rich folk in this world**

**There're too many well-off in this world//:
Let us only give the greedy
So the rest gets really needy
That makes fewer wealthy in this world**

**There is too much justice in this world//:
Let us all get down to business
Buy the judge and waste the witness
You know - time is money in this world**

**There is too much freedom in this world//:
Get to work - or get to drinking
Leave no room for different thinking
Cause "Arbeit macht Frei" in this world**

**There is way too much love in this world//:
Let us screw whatever's sacred
Roll in envy lust and hatred
Those are yielding profits in this world**

**It is just too peaceful in this world//:
Let's inspire those who're willing
To some noise and serious killing
Making waves that pay off in this world**

**It is much too boring in this world//:
All's exploited here let's can it
Find some new and virginal planet
And repeat the story of this world**

TÅRNENE

**Der' for meget ukrudt på vor jord//:
Det kan ikke patenteres
Men med Roundup udraderes
For et kemisk paradys på jord**

**Det er drøjt at rejse på vor jord//:
Lad os fjerne skove, floder
Bjerge - alle slags unoder
Gøre betalingsveje af Mor jord**

**Der' for megen skønhed på vor jord//:
Gi os masser' grimme tårne
El og olie plastrer sår'ne
Skønhed er for rige på vor jord**

**Der' for mange rige på vor jord//:
Lad os kun gi de der' grådige
Resten må Gud være nådige
Det gir færre rige på vor jord**

**Der' for megen retfærd på vor jord//:
Der går alt for meget tid me't
Køb dog dom'ren, skyd dog vidnet
Husk dog - tid er penge på vor jord**

**Der' for megen frihed på vor jord//:
Gå på job eller på spritten
Og til grænsen - ikk' forbi den
Frie tanker koster på vor jord**

**Der er alt for kærligt på vor jord//:
Skid på alt der'r sandt og helligt
Søl dig til alene, fælligt
Plej din last - det skæpper på vor jord**

**Der er alt for megen fred på jord//:
La os starte nogle krige
Flere skæve færre lige
Våbensalg gir kasse på vor jord**

**Der er alt for kedeligt på Mor Jord//:
Alt er købt eller raseret
Lad os få'n ny planet leveret
Repetére succesen fra Mor Jord**

FORESPØRGSEL

Hver uge kommer masser af reklamer
Med tilbud om at købe stort for småt
Tænk de har så formidable tilbud
Og så alligevel ka tjene flot
Der' alt lige fra radiser til mascara
Og møbler og romaner og kompot
Så det er tit jeg kommer hjem med mere
End jeg så'n lige ska bruge, det ved jeg godt

Men når jeg ser på mine fyldte hylder
Med gods og gas og gys jeg har til rest
Så er der altid noget jeg ikk ka finde
Og det er faktisk det jeg ønsker mest
Der' muslinger og pølser og der' jordbær
Som ka gi århundredets diarré
Smykker der er lutter skin
Strømper med et bagvendt ben
Frugter uden smag og sten
Gryder der gir varige mén
Babymos me't stænk stryknin
Sko der tvinger tæ'rne ind
Og shampoo der kan vaske skalpen BLANK

Hvornår' der tilbud på noget optimisme
Så hamstrer jeg en ordentlig portion
Til at nedgradere min pessimisme
Over vores verdenssituation
Det må gerne være i brikportioner
Og der behøver ikk' a vær' rabat
Jeg venter spændt på næste uges tilbud
Og modtar gerne sms hvis at

KURSUSFORSLAG

**Vil du lære a bli til noget
Er der kurser i snart alt
Ku man være noget foruden
Tja, det blir nu skidt betalt
Så her har jeg nogle forslag
Som måske ku komm' som kaldt
Hvis de ikke lige frister
Ku det hjælpe me't gran salt**

**Lær at stresse HELE tiden
Det tar næsten ingen plads
Du kan øve dig i sengen
Og i bilen og på das
Blot du aldrig holder pauser
Ro er noget der sker på mas-
kiner her er det din iPhone
Der er aktiv, aldrig pas**

**Lær hvor'n man forædler føden
Som de gør professionelt
Du får E i retten hver dag
Laver numre som en helt
Du kan bli lidt gusten-grønlig
Tag det roligt generelt
Det er noget du skal over
Lissom med et minefelt**

**Lær at ryge, drikke, rapse
Lær hvor'n du tar røven på dig
Lær at grine, lide, stræbe,
myrde - se den anden vej
Lær at være død-ansvarlig
Og historiens værste kvaj
Jorden er ét eneste kursus
Hvorhen du end vender dig**

**Slå igennem - nu på cd
12 lektioner mod før 10
Gratis extramateriale:
Sammenklappeligt bat lagt i
Øv dig bare solo eller
på familien - bedst før ni
Garanti for resultater
Blot du lægger hjertet i**

FREMTIDSFORSIKRINGEN

**Nu har vi mishandlet Jorden en 3-400 år
Eller måske meget længere men det gav lidt mindre sår
Det er altså alt for dårligt kan enhver da sige sig selv
En ting er at slå hinanden, en anden at slå Jorden ihjel**

**Ja vi burde vide bedre særlig nu hvor vi ved alt
Så at vi kan se at Jordens dage snart må være talt
Vi er skyld i alt fra huller, storm og tørke og til død
Siger medierne og topfolk så det'r om at være sød**

**Gøre som systemet kræver - alt det syge det finder på
For' vi fortsat trofast tjener så det ikke går i stå
Det er frygtelig vigtigt for det at vi ikke regner ud
Det er systemet der skal skrottes for det er en sølle Gud**

**Jorden ku sagtens ryste kappen, tage sig et stjernebad
og så tømme et par bylder så var vi blevet biksemad
Men vor Jord er meget tålmodig - den ved magt har haft sin tid
Hvad der nu skal til er kærlig visdom, ikke bare vid**

**Så hold op at la' dig styre af systemets tyranni
Det er frygt det tjener kassen på, lad være at spytte i
Undgå mainstream, mæg og magtspil, giv Monsanto og Shell et los
Så vil Jorden komme sig igen og fortsat bære os**

MERLIN TRUBADUREN

Jeg sang i templerne her dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
mysterier og eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den stille svandt mere bort - den stod mig stadig bi

Jeg blev avisen og læreren, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog var jeg stadigvæk først hos de - der kendte til sig selv

Men også jeg sku' give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænkede sig massiv og hjerteløs

Rebel forblev jeg længst, for nogen en pest, andre håb
til jeg så at også det sku dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri

Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
Gud er atter tjekket ind og spreder liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør Merlins evigt unge kvad om livets gyldne kyst

MERLIN THE TROUBADOUR

**Of old I sang in the temples when the all was God alive
and since on wanderings in the godforsaken human hive
songs of quests and mysteries where spirit's light would play
and though it faded from the world - with me it still would stay**

**I became *the* rebel, teacher, artist, merchant, news
an old decrepit Merlin from an age run out of use
I was the last as I was first before it went and waned
and still the first with those who knew themselves - and with the pained**

**But even I should give and go forgetting who I were
The news were made a paper and the teachings made a blur
the merchant made a beggar, and the artist made a mug
while materialistic dark descended, heavy, heartless fog**

**The rebel lasted longest, some a hope and others plague
till I saw that too must die afore a dawn could break
Every age has angels, devils, issues, values, worth
and most of it must suffer death for new and different birth**

**I gave – and poof! - in that very moment I was born anew
I sense the spirit calling me to taste the morning dew
God is everywhere again 'th life and joyful chores
come rich and poor and old and young,
from East and South and West and North
hear Merlin's evermorning lay of spirit's golden shores**

SPØRGEJØRGEN a og b

Hvorfor må man ikke spørge fjollet
Hvem bestemmer noget det er fjol
Verdens bedste ord er d'ikke hvorfor
Viser hvorfor ikk man har en knold

Hvorfor skal der læger til at læge
Kærlighed kurerer det ikke alt
Hvorfor gå i skole for at lære
Lær man noget dér om livets salt

Hvorfor ses der skævt til sex med hjerte
Hvorfor er der skæve at passe ind
Hvorfor skal der penge til at leve
Hvorfor må man ikke slipp' en vind

Hvem har hugget alles ret til jorden
Blev den ikke givet os kvit og frit
Blev jeg ikke født for det jeg'r bedst til
Hvorfor i dit tempo ikke mit

Hvorfor skal vi pendle flere timer
Hvorfor være i døgninstitution
Hvorfor skal vi bruge alt det brændstof
Ku vi ikke bruge inspiration

Hva ska vi med dyre klude og griller
Skal vi imponere nogen - hvem
Hvorfor lave bomber, gæld og piller
Ku vi ikke helt undvære dem

Hvorfor må man ikke spørge fjollet
Hvem bestemmer noget det er fjol
Er det ikke sjovt at være fjollet
Hvorfor ikke lege med sin knold

Får man sexet hår hos hortologen
Laves honning af en biolog
Får man gode ideer hos ideologen
Står palæer hos palæontolog

Piftes patter op hos patologen
Blir man plukket hos en scatolog
Gis giraffer låg hos grafologen
Får man kyssetøj hos monolog

Kævles man om ar hos arkæologer
Lær' syge køer at le hos psykolog
Er antroposoffer posedamer
Deles orner hos ornitolog

Er der gæve gutter blandt geologer
Henrettes ideer på en blog
Blir man vejvist godt hos histologer
Lær man hiphop hos en hippolog

Er det skægt at ha en masse langt hår
Er det hårdt at ha en masse skæg
Er't logik, man ler når at man udgår
For så vil jeg skyndsomst logge væk

DÅM OG DEJLIG

Sir du noget vrøvl

Så er du en støvl

For alle andre er perfekte - du ska ha høvl

Dåm - det døber de dig

- - det'r dit dessin du'r
- - og dejlig ergo
- - og de'r dusinet
- - det'r drøjt at være
- - du'r heldig du er
- - og dejlig, det vil dutte for dig

Klummer du med noget

Kan det blive broget

For alle andre er så ferme - kun du er fjoget

Dåm - bedømmer de dig

- - du'r dansk design men
- - dog dejlig, de'r bare
- - og dermed dot, de'r
- - det'r drøjt at være
- - du'r heldig du er
- - og dejlig, det vil dutte for dig

Er du vel til mode

Ikke? Jam du gode

Alle andre følger trenden - ha hul i hode

Dåm - bedyrer de du'r

- - dog dejlig, mens de'r
- - og dot dot dot dot
- - det'r den der'r dejlig
- - der dømmer dogmer
- - du'r heldig du er
- - og dejlig, det vil dutte en dag

NO FAROGMORS GIRL

**I'm just a poor excuse for a farogmors girl
My far was far away and I felt never quite a girl
My mor loved this old town I hated to its very soil
So I can only be a poor excuse for a farogmors girl**

**Yes I'm a very poor excuse for a farogmors girl
My far's a genius in techniques plus psychopathic twirl
My mor as smart but just too nice he made her cringe and curl
So how could ever I be like a genuine farogmors girl**

Blobloblablabloblabla.....

**Yes I'm a somewhat poor excuse for a farogmors girl
I'm my own and if and when I choose my true love's pearl
Lover of God's nature and of horses till my burial
But I shall ever be a poor excuse for a farogmors girl**

BARMHJERTIGHED

Har I set i blade og reklamer
Hvis ikke så ka det nås
Hvor'n skinbarlige barmdigre damer
Har forfladiget mave og mås

Jeg synes det er skam og skade
Den tophængte overvægt
Helre to barmhjertigere flade
Og en rundere bund til klør knægt

Og sikke da lange skanker
Fra liv uden hoftemål
Som motorveje for tanker
Nonstop mellem isse og sål

Må JEG be om hvepsetaille
Den bremses da tankerne lidt
Så de modnes i hofternes balje
Inden man tar næste skridt

Jeg har set tre gudindestatuetter
Fra en ældgammel kongegrav
De var ikke som styltestiletter
Der svang to erstatningskrav

Gudinder er udenfor tider
Og moder tænker jeg mig
De ser ud præcis som de gider
Derfor ser de ud som jeg

TAVS OG STILLE

Åh hvor jeg gerne ville dele hvad jeg har at gi
Men ingen vil studere bøgerne jeg skrev det i
Kikke på de mange skønne digte jeg bedrev
Høre mine sange omend så de hjertet greb

Selv min kæreste kan næppe rumme mig og mit
Det er som hele dette liv må leves på kredit
Hvad skal jeg med talenterne som jeg i gave fik
Der fordres jeg er tavs - bare jeg forstod en brik

Men jeg fornemmer verden lissom jeg er træt af strid
Så mange går i hi og slikker sår før'n kommende tid
De der endnu orker noget søger kun det kendte
De vil helre kradse sårene, smertende, betændte

Mon der blir et vacuum når vi tier og trækker os
Et sug som drager al den verden der har givet los
Jeg kan da håbe og være klar i denne stilleleg
Vær helt forvisset om at indtil da, dér tier jeg

TØNDERFESTIVAL

Mod Tønder og festival vi drog ud til bens
Til folkemusik - folk også kaldt skønt det'r ens
Bevæbnet med telt og en luftmadras hver
Og med dyner og habengut fra top og til tæer

Som vi kom gik et hjul på den store kuffert af
Men skidt for der var længe til den sidste dag
Og solen den stråled om kap med min skat
Vi fik rejst teltet op og placeret dit og dat

At ligge på luftmadras er så'n lidt bob-bob
På midten blir den flad og hjørnerne himler op
Glat var'n og grunden skråned men teltet stod fast
Så vi blev som 2 U-jern med rimelig hast

Det blir først et problem når man vil rettes op
Så skal jeg lige love for man mærker sin krop
Man kom ung og kåd som en helt anden slags buk
Men de fyrige fnys veg for slukørede suk

Der var vådt og tørt til en overkomm-penseret pris
Og Fruherres sluser åbned sig naturligvis
Der var stoppede dasser og koldt bruservand
Og trætte ben for jeg kan fare vild i en spand

Megen søvn fik vi ikke for vi sov ret sent
Og 8 morn var naboerne til kagl sagt ud rent
Men musikken var fejende fed og i takt
Så vi skal med en anden gang så er det sagt

Vi blev hængende til mandag i mudder og dis
Så slæbte vi os hjemad begribeligvis
Med hoder som handdrums og tæer som lakrids
Men vi kommer os nok til vi atter skal ses

Åh skummadras åh skønne skummadras du har ganske enkelt ikke magen
Efter en uge på Tønder Festival er du simpelthen lige netop sagen
Åh skummadras åh skønne skummadras du kan gengi os formerne på bagen
Og retablere det forsvundne lændesvaj på dit fredfyldte rene hvide lagen

FRI, VILD OG UTÆMMELOG

**Når jeg som lille leged var jeg hest
Fri, vild og utæmmelig
Bar jeg på nogen var det en kærlig gæst
Fri og utæmmelig**

**Da jeg blev stor var det meste i mit liv
Uvillig forkrampethed
Ikke så sært visse hvæsser hvasse kniv'
Vilde i forkrampethed**

**Voksen troede jeg stadig jeg var NØØØØDT
Til uvillig vildførelse
Indtil jeg så dertil var jeg ikke født
Ufri forvildelse**

**Moden ville jeg ha' meldt mig ud
Af samfunden ulighed
Men hvem meldte sig ind - ja, giv et bud
I sammenlignelighed**

**Hvidtoppet leger jeg ikke mere hest
Fri, vild og utæmmelig
Lever bare lige som jeg ved det bedst
Fri og utæmmelig**

SOFIE

**Sofie var lille og sort og sart
Men hun ville ud i verden
At sanse, føle og smage og se - ja, smage og se
På alt hun nu ku på sin færden**

**Hun baned sig vej gennem klægt og klart
Og her gir jeg ordet til Sofie
Jeg summed på om mine vinger de bar - ja, om de bar
Hen til skygger i lys uden lige**

**På skyggerne rasled' nog't spredt og sprødt
Men en stor dufted skønt og var stille
Dér lamslog jeg hovedet på lufte men dufte - ja, men dufte
ledte mig lige gennem en rille**

**Her var dog besynderligt hvor jeg var
Der var madlugt men ing'n mad at finde
En blank hvid skål med en sø dufted bedst, ja dufted bedst
Det var bare lokkende vinde**

**Da åbenbared 'n gigant sig for mig
Med mad på som jeg kunne finde
Jeg landede og løb rundt mens jeg smovsed løs, ja smovsed løs
Men så fik det pludselig en-SMÆK-**

HITTEBARNET

**Hvis jeg ku skrive et hit
Ville jeg vide det var skidt
Een eneste kliché for DET sæller
Hvor penge er den Gud der tæller**

**Hvis jeg fik mig et hit
Havde jeg fået det på kridt
Og prisen ville være for MEGET
Jeg har aldrig ku være SPEGET**

**Fik jeg mere end et hit
Sku jeg skamme mig lidt
Så havde jeg vist solgt mig til Fanden
Og jeg foretrækker altså den anden**

**Men jeg gad skrive et hit
Der var klogt og helt mit
Et der flyttede grænser og brikker
Selvom min trivsel er sikker**

SPEGEPØLSENS REJSE

**Jeg mindes jeg færdedes over noget grønt
som jeg kværnede ind fra en ende
Det rumlede i mig på vejen igennem
Og jeg bedrev en lyd at fornemme
som Bu eller Bø eller Muh af og til
Men det hele holdt op med et smæld**

**Derpå blev jeg kværnet til masser af mig
og spredtes til alle sider
Men nogen af os blev stuvet tæt
Og røget med andre der hed lidt a la
E301 eller antiox
De var slet ikke noget for os**

**Som om det ikke var nok blev vi skivet
og lagt på en solgul smørseng
Og kværnet ned i en sur gang grød
Og - nå, til sidst var vi saft der flød
Langt ind i en verden til her og hist
Så vi nærmest var borte, pist**

**Men her sidder vi og er glade igen
på toppen af en slags stave
Anbragt et sted i et menskeøje
Hvor vi er med til at se og fordøje
Et syn af en ko på græs - sikke'n ære
Vi bygged en bro til Fruherre**

DET LILLE HUS PÅ LANDET

**Systemet ønsker os flokket som får
I kunstig natur og miljøer
Hvor alt for meget er alt for dyrt
For for lidt i kroner og øre**

**Så landskabet tømmes og husene med
Efter få år må ingen bebo dem
Naturen det billige skidt skal til livs
Udenom og helt igennem**

**Kun de der har sejret i samme system
Har råd til at flytte fra byen
Så tager de den med ud til hare og hjort
Og leverer larm og lys op til skyen**

**Men jeg er til solen i skumringens skyer
Og stjerneskær, måner og mejser
Naturen ER mig og kan rumme mig
Uden examener og skaldede skejser**

**Min drøm om et lille hus å æ land
Blev mulig på trods af forstanden
For når de fleste gik ud ad den gængse
Vej gik jeg altid den anden**

HVEM VED HVAD

**Man kan læse meget om det som var
Af de der gjorde det et refugium**

**Der er også bunker om det som er
Af de der gad gøre det et studium**

**Der er endda noget om hvad der sku ske
Lige nu som engang var en spådom**

**Og en smule fra nuet om fremtiden
Af visionære der tør blæse på fordom**

**Men det der VIL ske i en helt ny tid
Fri af fortid - ved ingen et suk om**

HIMMELØRNEN

**Så mange fugle bebor det blå rum
En broget flok under himlen
Fra den ene cirkende storladen stum
Til de mange i svirrende stimlen**

**Den rastløse råbende rågekoloni
Er ikke mod menskers spor egen
Og gæs og ænder på træk lyder lige
Som et charterselskab på vejen**

**Tankefuld ser jeg den tavse ørn
Vingevandre så vidt ud i verden
Mod den er småfugle larmende børn
Snart kåde snart kivende i færden**

**Jordens ørne vil rov og riv
Himlens vil fred og frihed
At være et stille stjernesliv
Ku ingen på jorden bli rig ved**

**Ku er fortid - ku blive kan
En himmelørns rigdom har jeg
Talens sølv er blot stilnet vand
Det tavse guld vil betale sig**

FORSIKRINGEN

Hvis jeg skaffer en bil til at sikre mig frihed
Så sku jeg pudse og passe
Og pøse penge i den
Som rigtige mænd
Og forsikre den
Godt jeg er en kvind

Hvis jeg skaffer et hus til at sikre mig status
Så sku jeg pudse og passe
Og pines for penge til det
Jeg sku ha succes
Og forsikre det
Og forsømme René

Hvis jeg skaffer en hund til at sikre mig selskab
Så sku jeg pudse og passe
Og pisse den og var den ren
Ku jeg udstille den
Og forsikre den
Og afskaffe min ven

Hvis jeg skaffer mig magt til at sikre mig slagkraft
Så sku jeg pudse og passe
Og presse og pis og papir
Nul forsikringer stir
Men kæresten skrir
Hva var det for en svir

Jeg har mig et liv - det har sikret mig altid
Så jeg ku pudse og passe
Og pleje mig selv og min skat
Forsikringer? Pjat
Den slags er da plat
I livets tagfat

UNIVERSITETET

Forårmorgen

**Skylag i opbrud befrier sindets postbud
Sindelags-opbrud befrier fangne skyer
Dunkelgrå dybder drager til vinduet
Vågnende farver, værkåde dyr**

Sommerdag

**Et himmelsund åbent for sindets joller
Sinds-sundet åbent for himmelånds båd
Fuldførte farver i florafaunas folder
Alt i det indre har vendt sig til dåd**

Efterårsaften

**Grådunkle skyer der tynger på sindet
Grånende sind der gir tyngde til skyer
Alting derude trækker sig indad
Farvebål falmer, fuglene flyr**

Vinternat

**Himlenes sorte hvælv indgyder sovesind
Natvendte sind levner himlene tomme
Verdenshammen har krænget sin luv ind
Til alt der gik har skabt det der skal komme**

LAD FALDE HVAD EJ KAN STÅ!

**Det stormer over Sandbjergvej
Snehvide lyn flænger vinternatmørket
Tordenbrag bryder lufthavets brølen
Og rusker i ruder i mure der gir sig
Men under min dejlige dyne ligger jeg
Skal ikke ud - hold kæft hvor jeg hygger mig**

**På væggen tegner træerne konturer
Når billygter rammer først dem og så vinduet
Tosser der er ude i sådan et stormvejr
Hvad får man ud af at trodse naturer
Sygdom histude som indeni brystbure
Tak for min frihed til fred under husmure**

**Tænk hvis alle gjorde som jeg
Hører jeg samfundsstøtterne snerre
Pustende under vægten af vanviddet
Uvidende om de allerhelst trak sig
Så ville alt det vi troede på køre af vej
Alt vi har bygget på grund af så'n en som dig**

**Jatak - det ville komme tilpas
Den dinosaur - lad den dog dratte
De fleste fik det nok snart formidabelt
Hvis pengeguden misted sin friplads
Så kunne kreativitet måske gi den gas
Og ikke kvæles i regler og lurepas**

TANKESTREGEN

**Der var engang et lille barn
Som skabtes af en Gud
Det drog de første åndedrag
og sansed livet stille krav
Og lød dets stærke bud**

**Som alle andre bette børn
Begyndte det at VÆRE
Og derpå at opfinde jeg
Samt høre, se og røre sig
Kort fortalt - at lære**

**Jo mere det forstod om sig
Jo større blev det selv
Det voksed fra idioti
Og ønskede noget at spejles i
Så fantasien blev til**

**Og indeni den lever jeg
En tanketorsk, en -streg
Jeg er en drøm der tror jeg er
Og derfor blir til mer og mer
Mens jeg beskriver mig**

**Så hvorfor være alvorfuld
Når man kan være til grin
Det er jo kun en rolleleg
Hvor god gir lissom led og fej
Til man er udlært i'en**

**Og dimitterer som gudefrø
Af at have udlært Gud
Fordi man ud af ingenting
Beskrev en gylden tankering
Og rullede sig ud**

BUMSERNE

**Vi to var sære fra første færd
Og det er med tiden bare blevet værre
Lige fra små har vi aldrig ku bære
At være luskede -lede - og lyve, alt det dér**

**Vi kom i skole sikke'n affære
Vi gad ikke vide hvad den ku levere
At rette sig ind og bli rudimentære
Eller forstå at vi sku konkurrere**

*Vi er et par bumser, gå ikke for nær
Vi ku jo gå hen at kontaminere*

**Endelig fri til at leve lidt mer
Og så sku man slæve i samfundets hær
I sløvende jobs fra otte til fire
Har du spist søm - vi bruger selv vores pære**

**Vi er tabere, vi'r til besvær
Vi kan ikke slås, næ - vi kan la' være
At støtte systemets falske lære
Er det det eller os der er totalitære**

*Vi er et par bumser, gå ikke for nær
Vi ku jo gå hen at kontaminere*

KARRIERE

**Her på stedet ka rige ære
(Og, om brodne kar I ere)
At alt det med karriere
Er såmænd kun karrig ære....**

Næ, hold livets kar i ære

FRA TRE TIL FIRE

**Nogen sir jorden er ved at blive hellig
Og løftes op i 4. dimension
Vi må da vist ha skrinlagt Macchiavelli
Før vi tør drømme om dén ascension**

**Men lad os sige at han blev kasseret
Så blev vi sikkert rummets feriemål
Her var så flot før alt blev civiliseret
Før da behøved ingen hærde stål**

**Jorden ku ændre navn igen til Eden
Hvis stridens æble blev gensat på træet
Eller sat på tværs i rænkesmeden
Det sku nok få slået knude på kræet**

**Ud med figenbladet og med skørtet
Når vi svang os op fra tre til fire
Tøj og mad og hjernesvind er nørdet
Hvor kærlighed er livets eliksir**

**Leg og latter ville fylde dagen
Ingen blev gamle, fik en prop og gigt
På 4. sal var livet lige sagen
Bliv hellig, jord på kortest muligt sigt**

KORT SAGT

Hvad skal vi i Danmark med De gule Sider
På et landkort kan du finde li' hva du gider
Tag til Solrød hvis du vil se solopgang
Til Mørke hvis du helst vil ha din søvn blir lang
Og vil du finde ly - så tag til Huseby
Skal du finde det lille hus så er Thisted nok hvorhen du skal Thy
(Men måske er Bælum bedre)

Spis til morgen i Osted eller Ebeltoft
Gryderup til aften er blot sund fornuft
Hjortshøj, Dueholm, Ålborg er til luksusdyr
Men dyrest med alt er Tolderlund af samtlige byer
Ska du ha vasket klæ'r - Hvidovre er hvor det sner
I Vanløse og Vallensved er det vist ikke lige værd
(Men der er lidt langt til Tørring)

Vil du ha en vovse tag til Hundested
Du ku købe hest i Horsens hvis du red
Job i Tulleby - nix, men Trelde si'r sig selv
En korthaj tar til Esbjerg - Tjæreby er for fæl
Såfremt du'r ateist - vil Præstø nok være trist
Flyt fra Ringsted til Tystofte hvis mobilen godt må være tyst
(Ellers Kværkeby og Stilling)

Undgå Vissenbjerg, tag til Marienlyst
Og bli fra Kyse hvis du gerne vil bli kyss't
Jernløse og Sengeløse er helt gal
Men Lundforlund og Kisserup er gode valg
Munke- og Krummerup - Og Kolding er en slags fup
Og i Luseby og Fruerlund der kan man gøre et farligt kup
(Pas også på med Løkken)

Vil du køle dig så tag til Ishøj Strand
Eller køle kvaj, så tag til Kobæk Strand
Skal du ha en griner tag til Flækkerup
Til Søllested hvis du har mistet rub og stub
Og er du eddikesur - sa tag og stik til Fur
Her er alt hva du ku ønske dig hvis du vil ud på skaffetur

Så kort sagt - bare kik på kortet efter li' det der duer
I Brudevælte fås sågar en OR'nlig lur.....yeah.....)

LISSEN (LISTEN af The Beatles)

**Du vil aldrig ane hvor højt du'r elsket
Hvor meget samfundet skatter dig**

**Lissen - uuaaaah - du er alt for sart og følsom - uuaaaah
Men i skolen blir du'n bog - som er flink og artig - uuaaaah
Ta uddannelse og job - uuaaaah
Og lad være at kaste op
Vi skal tjene på dig - det'r til dit bedste**

**Lissen - bar'derud - få en mand og hus og unger - bar'derud
Lad dem gå for koldt og lud - I kan ses i ferier - bar'derud
Gør i mode, mad og stil - bar'derud
Politik og hund og bil
Vi skal tjene på dig - det'r til dit bedste**

**Slid som besat fra klokken gry til kvæld
Tænk kun på andre - aldrig dig selv**

**Lissen - uhauha - du har kniplefejl i kysen - uhauha
For du passed aldrig ind - men vi har en løsning - uhauha
Ritalin er lige sagen - uhauha
Det'r en samfundstjenlig van-e
Og vi tjener på dig - det'r til dit bedste - til dit bedste - bedste**

THE GREAT ASCENDER (PRETENDER, THE PLATTERS)

**Oh-oh, yes, I'm the great ascender
As flat as a tire that's blown
My plans got botched, I'm divinely touched
Just reaping the seeds I have sown**

**Oh-oh, yes, I'm the great ascender
I live for a world of my own
I've played the game but it sucked the same
I've left it to play all alone**

**Too hard was the feeling of make-believe
Like sentenced for life without chance of reprieve**

**Yes, I'm the great ascender
I laugh at what others would grieve
I seem to be but I'm not, you see
And yet I'm not ready to leave
I'm praying that I'm to receive**

**Too hard was the feeling of make-believe
Like sentenced for life without chance of reprieve**

**Yes, I'm the great ascender
I laugh at what others would grieve
I seem to be but I'm not, you see
And yet I'm not ready to leave
I'm praying that I'm to receive**

IRRITERENDE

**Jeg vågnede op - af alverdens øvelser er det den værste af alle prøvelser
Øv altså**

**Jeg gik i gang - det blev en nådig dag trods alle anelser - jam hva var nå
det da
Nådada**

**Hvorfor bekymring - hva er det værd da - fra før man vågner forvente en
værre dag
Hver dag**

**Jeg gik i seng - følte mig latterlig - udsigt for næste dag var kun en latter
lig
La' der lige.....**

MØLLERNE

Der var engang en lille mand der ville være stor
Så plantede han en høj cementgrå mølle på Mor Jord
Nu kunne alle se - hvad han var blevet te'
Gigant med arme 3 - der hvirvlede og gjorde ve'

Og ingen kunne sige meget til det svineri
Han ejede grund'n og møll'n gav bæredygtig energi
Som var fra himlen sendt - protest var jo dement
Ja penge er bestemt - et vægtigt argument

Så skønt naturen blev beskæmmet stod der hurtigt fler
Og skabte blæst og penge, kraft og WUSH i alt slags vejr
Mens folk til smuk natur - blev gradvis mere sure
Og pønsede på jur - a mod den møllemur

Men pludselig en dag gik alle møllerne grassat
Og løftede hele Jordens skorpe af med deres passat
Så prusted de sig væk - mens ejerne sprang læk
Af storhed uden check - guddom'lig retfærdig ik'

De skramlede ud mod Sirius som et hæsligt fugletræk
Men længe før de nåede Månen var de knæk og bræk
For hvad sku de dog dér - Mor Jord er hvor det sner
Den lille mand med fler - de sku ha elsket mer

Tilbage stod de frie folk der elskede Mor Jord
Og nød de atter ku se frit Ø-V og S til N
De plantede skov og krat - betalte ikke skat
Og brugte ikke Watt - den tid havde Jorden forladt

HOLGER THE MAN (rock)

Hvem kan klare alt med venstre hånd og en klat mørtel

- har ingen hæmninger hvor andre har en hurdle
- kan skillevægge, flisegulv, eternittaget
- kan tørreloft og kælderrum og vinduesfaget
- kan lave en ren ruin med de bare næver
- kan or'ne alt mens alle ord'ne endnu væver

Holger - husets handymand :/med lidt mørtel /: x 3

- - sikket hul for Fand'n :/giv - - /: x 3
- - han er mand for sand :/til - - /: x 3
- - med sin mørtelspand :/mere - /: x 3

Hvem er oppe og af led før solen gaber kæber

- - firs og hammer, fars med begge sine slæver
- - det der ved hvorn hvilken hvad kan visk' e' stykke
- - fyr og flamme hvergang mus ska'ha' varmet rygge
- - skidegod og klog å kær, ingensind' syg (kloakeringen sindssyg)
- - alletiders vært hvor verden ellers er sindssyg

Holger - giv en klat cement :/det'r nu mørtel /: x 3

- - red vort firmament :/med lidt mørtel /: x 3
- - sjette element :/det er - /: x 3
- - er et monument

Mørtel, mørtel, mørtel, mørtel, mørtel, mørtel, mørtel

Mørtel, mørtel - - mø- ørtel - mørtel, mørtel - møøøøø-ørtel

Mørtel, mørtel - mere, mere mørtel - mørtel, mørtel, m-ø-r-t-e-l

Mørtel, mørt. -aaah, mørt. - mørt., mørt., mørTEL, mørTEL, mørTEL

Holger! Meeere mørtel - Holger, Holger! MØR-TEL

Holger, Holger - Hoooolger, Holger - Holger, Holger, hjææælp, Holger

Holger, Holger - MØRTEL, MØRTEL, MØRTEL - Holger, Holger -

Holger THE MAN

"RESISTANCE IS FUTILE"

**Truende trampen tung af metal
Ilde varsler gungeren hul
Sig nærmende hjørnets skrøbelige skjul
Klodset kværnende dog digital**

**Gullig gas følger i forvejen sigende
Hjerte hamrende håndflader våde
Skæbnesvangert slagskygger både
Hisset over en blyant sig snigende**

**"Resistance is futile" udsagn elektronisk
Øresnegl kilder af klaustrofobi
Bly men træsk tærskelvogter står bi
Skramlende brag, tandhjulssang monotonisk**

**Kik frem fra skjul viser kæmpen er faldet
True ej mer vil den lykke og liv
Erstatte mensker i strider og kiv
Een eneste dum blymand og så var den knaldet**

PØLSESNAK

Åh er der noget som en ordentlig pølse
Når man har mistet al menneskelig følelse
Ja nærmest har det som en slags spøgelse
Her gir alt andet kun luftig fordø'else

Næ indianer med rygsæk det'r nødelse
Med eller uden muffe og søl'se
Karl Stegger i lædervest er'n fornø'lse
Og eskimo i kajak er en forsødelse

Hvad er et livmål uden en øgelse
Selv dødens pølse det skind har besøgelse
Spegede, røgede, alle er bødelse
Mod alle knæk er salat en forbrødelse

Måske det ik' lig' kurerer forkø'lse
Men det får virkelig én til a føle se'
Hermed mit råd til nidkær forfølgelse
Fyld dig med pølser uden fortrødelse

EN GUD

Hans Christian stod ved højen mast og røg af DAMP

Hans hjerne kværned last og brast

Med møllens vinger på hans mast

Om hvor'n man laver penge ud af røg og DAMP

Sku en og anden tromles flad

Ka han da være ligeglad

Hvo står mod Sandbys driftige mand i DAMP

Når møllen blir for stille, føj, så er det tid

Til traktor-kørsel med Round-up

Hans Christian stopper sjældent op

Maskinerne de blæser løs for dyd er flid

Så korn blir tørret døgnnet rundt

Og vogne læsses da i bundt

Der'r højtryksluft i gang til hver en tid

Vi hylde vil Hans Christian, en landbrugsgud

Han ordner alt i Guds natur

You name it - alting tværes ur

Han har skam skuldret Adams dom for ævleskud

Ku mor natur tas med på råd

Derom spør ingen mand af dåd

Næ nej, i Sandby er Hans Christian Gud!

DØD-ÅNDSSVAGT

Vi'r verdens herrer mener vi selv
Og det gør det rimelig pinligt
At måtte lyde naturens lov
Men vi by-passer det fortrinligt

Det findes ikke det dér du ved
Der står hist for enden af sporet
Måske ku' en engelsk glose passere
Men på dansk find's det ikke - ordet

Vi dratter af pinden, går planken ud
Og vender tæerne opad
Kapper tovet og kradser af
Gror vinger og går i lavendelbad

Vi stiller skoene, skaffer en glorie
Får harpen og ta'r billetten
Synger det sidste vers og trækker i snoren
Og taber stafetten

Men det er 110%
At vi ikke DØR - er du åndssvag!
Svag Ånd er da hvad det handler om
Den vil jo bare ha fridag

Tanke på Åndernes tankstation
Oppe på næste etage
DE sir det er nemmere end at bli født
Og hvad skal vi med al den staffage?

VRANGEN

**Nogen ku mene at jeg ikke ejer ambitioner
Hvem tror de de er at drage den slags konklusioner
Jeg er bare født med vrangen ud så det jeg jager
Hører til hvad man ku kalde indre-verdens sager**

**Det er ambitioner som de rette finder skøre
De er født med øjne som kun ser de låste døre
Mine ser det der er bag som er min hele længsel
Jeg har briller for a ku se den ydre verdens fængsel**

**Det står MIG klart visse vrange ting KAN la sig gøre
Der er en fantastisk frihed bag de låste døre
Uafhængighed af penge, domme, mad og varme
Som ku gøres ret hvis flere greb i deres barme**

**DET'r min ambition og jeg er på mission for vrangen
Den bør blive ret men man må ta eet skridt ad gangen
SELV bli fri af magt og mad og penge, al slags misbrug
Så man sidste dag ka ta sin krop med op til genbrug**

I MIT MESTERLYS

I '97 kom mit store lys
Og opsøgte mig i drømme
Rolige, vidunderskønne og dog
Overvældende blændende strømme

Når dit store lys opsøger dig
Og tilbyder ly og varme
Blir du typisk så skræmt
At du reagerer med korslagte arme

For det kan umuligt være dit
Alt, alt for stort at rumme
Vi er nogle stykker der lærte fra barn
Vi er små, værdiløse, dumme

Jeg tog dog imod det men lod det stå
Lidt af vejen for jeg følte så blandet
Så vældigt, jeg gav det et vældigt navn
Og kendt - ikke mit tak - et andet

Dér stod det og lyste i tyve år
Tålmodige, vise lygte
Og lærte mig DET skulle rumme MIG
Og jeg havde intet at frygte

I dag gik jeg endelig ind i mit lys'
Almægtige ly og varme
I ét altomfattende åndedrag
Åbnedes alle arme

IN MY OWN MASTERLIGHT

**In '97 a ghost came to me
In a dream a big light came berthing
Calm and compassionate yet overwhelming
Dazzlingly bright it tried earthing**

**When your big light comes searching for you
Offering warmth and shelter
Maybe it's so scary you're crossing your arms
In some sort of helter-skelter**

**This light can't possibly be your own
How could you ever hold it
Your mind is still hearing your childhood's
Demeaning words of unworthiness told it**

**I received it but let it stand
Aside - I felt rather shattered
So mighty I gave it a mighty name
Not my own, thanks - one known that *mattered***

**For 20 years it stood there and shone
A patient and pityful lampost
Teaching me all the while IT could hold ME
Why should I fear my I Am-ghost**

**Today I entered my lovely light's
All-encompassing warmth and shelter
In one breath all of me opened my arms
To the great That I Am that dwells there**

BYENS MØRKE

**Jeg kørte til hovedstaden
En dag sidst i januar
Det var soleklart da jeg kørte
Da jeg kom var det mørke der var**

**Men ikke af solens søvngang
Det gav det kun ekstra vægt
Det var et tykkere mørke
Stofligt, kvælende, fordækt**

**Jeg voksede op derinde
Døvet af vane til tål
Af græmmende grimet gråhed
Det ku ikke blive et mål**

**Kun holde hen og nede
Så jeg aldrig virkelig SÅ
Jeg måtte helt til Torrig
For at få sanser på**

**I dag stod jeg her på gaden
Sansed for første gang
Fordummelsens tonstykke tåge
Afskabe al skabertrang**

**En yngre by gav endnu gåder
Nu var der kun blændet vej
Det er noget jeg sent vil glemme
Da byens mørke mørknede mig**

VENDEPUNKT

**Hvad er glæde uden sorg
Aftenstund må følge morgen
Som afsked følger velkomstk nus
Kølig ro elskovsrus
Selv det største onde får en ende en skønne dag
Kæmp din kamp og slip så gavmildt dit tag
Dæmonerne dør ud
Når du når derud
Hvor du ser at det blir ved**

**Ser din meningsløse kamp
Mod de onde støvletramp
Der er ikke godt og ondt
Når du vender rundt
Det'r et spil
Et du vil**

**Mørke kommer stadigvæk
Bølgemønstres fugletræk
Gennem glædeshavets gyldne lys
Som næres af det, fornys
Ingen smerte kan ramme dig mere, for du blev fri
Du kan se at alting er energi
Hvad end der kommer nu
Accepterer du
Lar det løbe linen ud
Alt er Gud**

**Hvad end der kommer nu
Accepterer du
Gror til guddomsliv på Jord
Som Guds ord**

KYNDELMISSE

Når hjerterødder får forårsfrost

Går levedødder på sultekost

Baserende selvværd på kulde

Umuligt at ville skulle

Og iskold næse tar glasjockey på

Til fuldblods øje der alting så

Og fandt at SM er livet

Som intet alternativ givet

Hvis sjælssolen kom var iskulden gik

Og fødder ku danse kærligheds jig

I bevidsthedens strålevarme

Fra herterøddernes barme

Men øjet ser omverdenens SM-is

Mindst endnu en tid så dets sjæl er nok vis

At holde en næsevis rytter

Der tjener sin hest som beskytter

ROBERT ROBOTTEN

Robert robotten stormede frem da en pen ikke mer fik ham fældet
I starten vel dyr men næsten så tro som guld skønt det jo var forældet

Han ku lære, lagre og lave mere end mennesker, spared på driften
Ja ku endda blive sex-machine så mange så meget snart skriften

Og der blev angst på den lille Jord for måske tog robotterne over
Hvor'n konkurrere med en der så'n set ikke æder og skider og sover

Roberterne blev mange og senere Sean'er og Kurt'er og Brad Pitter
Og Marilyn'er, Sandra'er og Brittney'r i kategorien baby-sitter

Dog snart igen standard-Roberter for menneskene ascenderede
Dukker til forskning og sex blev yt uanset hvor avancerede

Robert robotten ku kun assistere en tid på menneskenes klode
Mens hans skaber blev til en gud og forlod den mentale periode

VACUUMVIND

Når noget er bragt til fuldkommenhed

SKAL det væltes af pinden

Hva så

Det blæser i vinden

Og lad det blæse i vacuumvind

Så sjælen kommer til orde

Nyd det

Gå helt fra borde

Alt det skabte var ingenting

Førend det blev til noget

Føl ind

Og noget er sået

SÅ TRÆT AF SMERTE

Jeg kom for at opleve kærlighed
Give, modtage og frydes
Jeg vidste godt det ikke blev let
Et sted hvor min slags sku skydes

Jeg blev ikke lavet i kærlighed
Ej svøbt i den efter min fødsel
Er sorg, skyld og skam dog kærlighed
I så fald var Jordan ødsel

Trods alt vidste jeg bedre bare VAR
Og måtte være at finde
Søgte med alle midler fra det
Øjeblik hvor jeg blev til en kvinde

Og ja, jeg fandt den i jordiske mål
Men aldrig så vældig som ventet
Så søgte jeg videre indeni
For at få sjælen indhentet

Havde jeg først min guddommelighed
Måtte alt blive des større
Det af min sjæl jeg har fat i nu
Synes at love det lar sig gøre

At fyldes helt op af kærlighed
Så min krop blir eet levende hjerte
Pulserende varmt og frit af savn
Jeg er bare SÅ træt af smerte

SØLVPORSCHER

Når man har kørt i stationcar

Slidt af vægten af alt der VAR

Om så nok så sølvern og særlig

En afsked ER ikke ubærlig

Men det kan sandelig føles sådan

For uden mærkes det rigtig hvordan

Den fyldte et uønsket tomrum

Friheden kan synes visdum

Men de vise er dumme fordi

Deres sølvporscher er tankefri

De løber fra lynet - og synet

Tjener - men ikke som tyendet

HOVEDBANEGÅRDEN

**Der var engang med lidt mere ro
I min indre verdens orakel
Men siden '99 har der været
Et tiltagende spektakel**

**Trods oprydning, integration og - nåeh
Vel derfor det svirrer om min nakke
Spøgelse der alle engang var mig
Vender hjem som til en galgebakke**

**De har forudført deres Modersol
Er ved at fuldende processen
For at vågne til Mestersol
Men der er dog endnu ild i essen**

**Så alle vil først til slut og accept
Fra mor før de tar universet
Det er henad Hovedbanegården
I myldretid af kontroverset**

LÆRKEN OG GØGEN

En Lærke mødte en Gøg engang over en tår hen på kvælden
Og spurgte - som frihedens fugl der aldrig har prøvet at sælge sjælen
Til kone, til børn og til bosted og liv i et væld af jublende toner
Gøgen målte den lidt - var der mulighed her for en af dens koner

Så svared den afmålt - A og F var vist alt hvad DEN havde selvlært -
"Tja, for tiden bor 3 af de små hos hver sin opofrende Vipstjært
Og kone, hmja - hos os bytter vi lidt - de har travlt med at dyrke producers
Den glattede over sit smarte dress - man ku kalde os super-users"

Lærken rysted sin brungyldne vams lidt målløs over den salve
Så sagde den: "Hvis JEG gjorde det fik jeg kuk - mit liv blev til under det halve
Måske er jeg udannet, markbo du ved, men jeg MÅ leve alt selv, så'n er det
Uden blev sangen fattig og hul - ikke skabt reelt ud fra mit hjerte"

GRUEN I MIDTEN

**Vindene klager om krig i det fjerne
Nazister marcherer skræmmende nær
Jeg krymper mig under støvlernes trampen
Der vækker min slumrende spøgelseshær**

**Engang har jeg levet i midten af gruen
Set den og følt den - og sat den i vej
Gruen forsvandt blot fra periferien
og blev arkiveret som gruen midt i mig**

**Derfra styrer den psyke og sener
Og sløres kun skønsomt af tiders fordriv
Isnende skygger og hule fantområb
Er evige levn fra forgængelige liv**

**Men disse spøgelsers slagskygger truer
Fremtiden med angreb fra angstsyge sind
Jeg opgi'r min modstand og gennemgår gruen
Så først kan jeg selv flytte fuldstændig ind**

17.03.0560

se evt. også 28, 38 og 172

SULT

Lige fra vi fødes, uspolerede, åbne, frie
Strøs der partisansøm ind der starter indre krige

Tvang og dom erstatter Ånd og indsigt, kærligheden
Som i tres, end mere nu løgn for ærligheden

De der tugter, elsker os er nedbrudte slaver
Der vil skåne os for klø for deres forbudte gaver

Vi må lukkes, tro på sult og kulde for at fungere
Samfundsborgere lær fra starten dydigt at krepere

For at gribbe kan ernære sig af vore rester
Religioner, storkoncerner, styrer, bossen, præster

Troende slaver aner aldrig de fortrænger krisen
Dagligt sløvt fornyr de søm der kom ind fra matricen

Selvhad, pyntet, krydret og kaldt trivsel mod al stanken
Fra de gamle lig vi fandt såfremt vi åbnede tanken

Røg de ud, tja, slut med mad, opvarmning, briller, diller
Vi kan skabe alt, behøved ikke jobs og griller

Turde vi elske alt vi var, var vi uden mage
Guder, hele i os selv, men vi tror os svage

SPILLETS UDVEJ

**Hvis intet er forkert så er der heller intet rigtigt
Og faktisk heller ikke ligegyldigt eller vigtigt**

**Bøddel, Offer, Redder er blot brikkerne i spillet
Redder vil dog tit ud før de andres sult er stillet**

**Altså har den såvist mere ladning, ægte mening
Kærlighed og medfølelse fører til mer end stening**

**Bare sande først når de har set alt det de skulle
Ingen når til visdom ved at undgå rov og kulde**

**Mange slutter sikkert spillet flot med Redder-rollen
Kærlig visdom ku nu også vælge ærketrolden**

VISHEDENS ØJE

**Jeg sidder her i Torrig i orkanens visheds øje
Og mærker uvisheders sug og sliden i mig støje**

**Dogmers mørke masser brøler døvende truende tanker
Nye frie lover frihed af det trælse anker**

**Løfter såkaldt drømmere har udtalt gennem tiden
Der i mine drømme også meldes sikker viden**

**Som mit hjerte banker for men verden kalder opspind
Hvad opstod vel livet af om ikke ud af afsind**

**Svært at sidde som en skal om sindets vilde vinde
Roligt blot bevidne at det tror det dør derinde**

**Mens det bare får den plads det længe sukked efter
Hvor det gir sig hen i tillid til langt højere kræfter**

SLUDDERSLADDERSLAGGER

Inde i mit ho'de er der altid en der snakker

Op og ned ad bakker

På smurte gakkelakker

Om jeg er lysvågen eller vågelyset flakker

Deruda' bare den gakker

Sikken åndssvag makker

Døgnfluer, regning, jordbæris og kakerlakker

Og bløde julepakker

Og tykke røde nakker

Ka'skader flyde? Ka'ske lotter? Ka'hytter? Ka'jakker?

Ka'sokker slå kosakker

Ka'lopper klø polakker

Tutu totur togtur tortur tur retur til Agger

Mens tanker zig-og-zagger

Med sluddersladderslagger

SIKKERHEDSBRUD

**Hjerter hamret hårde åbnes trevent ved at aes
Nød(d)ens "skal" må knækkes inden nyt liv kan indtages**

**Åh, at skulle skrotte alle dybt indgroede måder
Sikre gittervæv - for sjælens sande nye nåder**

**Se sig som uspiselig, en bums, uacceptabel
Kappe alle "trodsere" med sin skarpe kritisabel**

**Nok erkendt som slavebinding før men almen hverdag
Tankespind mod kulde fra en uvis fremtids tiltag**

**Men det sikre spind ER kulde, frygt for nuets tomhed
Mistro til dets kraft, ukendt med al dets varme ømhed**

IKKE EN FER

**Der er dage hvor Jeg føler mig sindssyge nær
Væk for mig selv bag en tåge som tjære
Fra de udbændte sandheders sod i min sfære
Skygger der' nul og nix værd**

**For de er ikke den Jeg er - nej Jeg er den Jeg er
Lige fra Nu - til Nu - til Nu der er
Så hvad skal Jeg med doktriner, de'r kun til besvær
Bør ikke røre mig mer**

**Straks jeg vågner om morgenen vil de invadere
Du burde, du sku' og så ligger du bare brak dér
Hjertet hamrer mig svedt før jeg når at parere
Men Jeg forløses, Jeg ser**

**At de er ikke den Jeg er - nej Jeg er den Jeg er
Lige fra Nu - til Nu - til Nu der er
Så hvad skal Jeg med doktriner, de'r kun til besvær
Må ikke røre mig mer**

**Når Jeg ånder dybt, roligt, mærker mig være
Er Jeg eet med mit hjerte som si'r d'r meget mere
End at slås som 'n gal for' bevise – hvad? Mindreværd?
Jeg Vælger at eksistere**

**Og være lige den Jeg er - ALT Jeg sanser, Jeg er
Lige fra Nu - til Nu - til Nu der er
Så hvad skal Jeg med doktriner, de'r kun til besvær
Kan ikke røre mig mer - hvordan sku de røre mig mer -
De rager mig ikke en fer**

I DON'T GIVE A DAMN

**There are days when I feel I'm insanity near
cut off from me by this fog that won't clear
of the burnt-out old truths seeping out through my sphere
shadows and whispers I hear**

**But they are not who I am, no, I AM THAT I AM
Right from this Now - to Now - to Now I am
What is the use of old doctrines to me, they're all sham
so why should I give a damn**

**Just awake in the morning they'll swamp me with fear
You ought to, you should, can't just lie on your rear
M'pounding heart breaks me'n sweat but in charge I steer clear
so freedom steady draws nearer**

**Because they're not who I am, no, I AM THAT I AM
Right from this Now - to Now - to Now I am
What is the use of old doctrines to me, they're all sham
so why would I give a damn**

**When I breathe deeply, calmly, being, aware
I'm at one with my heart which says there's much more there
than to fight like mad to prove – what? That I'm ruled by fear?
I choose what I hold most dear**

**I'm being just who I am - ALL I sense – THAT I AM
Right from this Now - to Now - to Now I am
What is the use of old doctrines to me, they're all sham
I won't stay caught in that scam - so how could I give a damn
I really just don't give a damn**

NU SKAL VI LEGE

**Hvad skal jeg lave ja, hvad skal jeg lave
Hvad Fa'en skal jeg lave i dag?
Som gløden i asken
Som tyven med tasken
Er alt gjort som krævede smag for fag
Hvor er spændingen i en gammel sag**

**Hvad kan jeg gøre ja, hvad kan jeg gøre
Hvad Fa'en kan jeg gøre ved det?
Hvis alt er gjort færdigt
Er noget liv så værdigt
Jeg mener - når dualitet er ble't
Sat sammen indeni til eet**

**Mon det vil sige ja, mon det vil sige
At alt som jeg skaber bli'r helt?
Alt drages jo til mig
Som var jeg en genvej
Er't slut med at drage i felt som helt
Bli'r alt fra nu af reelt**

**Så turd' jeg glædes ja, så turd' jeg glædes
For Fa'en, glædens tid er her NU!
Jeg er midt i det hele
Der'r masser at dele
Hvor alting førhen kun var gru, itu
Kan der virkelig leves nu - ja NU skal vi lege, du!**

KUN VINTER KAN FØLGES AF VÅR

Du SAGDE det jo
Da VI blev til
Lad være at tro
Der' no't jeg vil
Og dog tog jeg chancen og prøved' os af
For mit liv vil leves, si'r altid goddag
Og alle programmer fik sprængt deres rammer
Til rungende intethed, vældig og sand .
Hmmm....
Åh, knuste drømme
Åh, lærerige år
Jeg siger til mig selv at kun vinter kan følges af vår

Dér sidder du
Her sidder jeg
Hvad sku' vi ku'
Gå hver sin vej
Jeg sled for så meget og håbed' så hedt
Sku' jeg blot begribe det sku' bli' så lidt
Måske ku' de rester dog gro for en mester
Der ser alt liv formes igennem sig selv
Hmmm....
Åh, knuste drømme
Åh, lærerige år
Jeg minder mig selv om, kun vinter kan følges af vår

Åh...
Jeg tror nok jeg ved at kun vinter kan følges af vår

SPRING ONLY FOLLOWS A WINTERY FROST

**You told me so
When we began
Don't think you know
I am "the man"
But still I decided to chance it with you
Cos' my life wants living, to flow, sense, and do
And every limit was broken Goddammit
To nothingness, emptiness, awesome and true
Hmmm....
Oh, lost illusions
Oh, yet worth the cost
I tell myself spring only follows a wintery frost**

**Far away are you
Though in my heart
What could we do
Just grow apart
I laboured and hoped and I tried for it all
Maybe I should find the results would be small
Perhaps they will grow for a master of flow
Who lets all through just being, creating with ease
Hmmm....
Oh, lost illusions
Oh, still worth the cost
I remind myself spring only follows a wintery frost**

**Oh....
Oh, but....
I guess I know spring only follows a wintery frost**

GI'TA'REN

Du kan bruge en gitar til meget

Rod eller ryd, andres, eget

Den vil gi, skønt du gør noget forbandet

Men den tar hvis du sku turde andet

Vejen er individuel

Indi er vid - ing'n duel

Døden vejviser livet

Frisætter initiativet

Vækker ny given og tagen

Bringer sønnen for dagen

Tillad dig selv dine drømme

Og livets vande vil strømme

SORT OG HVID

**Der vælter skidt op, vi kløjs i møget
Som gjordes for at ta alt legetøjet**

**De mange ser nu hvordan de få
Har manipuleret sig magten på**

**Hvad blev der af ret - det hele er Sort
Hvid kan umuligt ha del i det l...**

**Men Hvid er til given og Sort til haven
Så Sort kan kun ende med ondt i maven**

**Sort er tiltaget og Hvid tilgivet
For Hvid kan kun ende med hul i livet**

**Vi så kun Sort og Hvid fordele
Som brødre der gav og tog - det HELE**

**Tiden er inde nu hvor vi erklærer
Vi er ALLE farver og kolorerer**

MAGI OG MAGI

Magi og magi er ikke det samme
Selvom de udsprang af samme ramme
Imagination er mægtig, magisk
Men lineært rituel blir den tragisk

Ægte magi ja den bare ER
Hvis vi lar den komme til er den der

Men den af unaturlig tvang -
Den Sorte - Hvid *er* af renere klang -
Er magt-værk, ur-værk der slår tilbage
Den er de magtspil der kør i dag

Så urtid krydret med ur-mageri
Gik hen og blev nutidens maskepi
Jeg vil leve det ærlige lag
Og det kan kun ske i ro og mag

Før ægte magi, den lever, ER
Hvis vi lar den komme til er den der

HVIS ...

**Der var en musiker - holy shit
Når han rørte strengene - nøj hvor fedt
Han ku bare ikke forstå at slå
Hvorfor sku han - han VAR jo boss**

**Var han mon nærig, dum eller stædig
Hvorfor kunne han ingen spor træde i
Han kunne kun træde egne vande
Samfundet kan ikke lide sådanne**

**Så mens han trådte fór mainstream forbi
Med middelmådige slagsbrødre i
De fik det hele og han et spark
Som skylded ham op på herrens mark**

**Men marken var lige dér han sku finde
Strømlejets skift fra ude til inde
Vidne til brødres succes med fortræd
Slap han for hvad de sad og begræd**

**Her ku han vaske skuffelsens sår
Hele dem til en helt ny vår
Strømmen var i ham - han kunne spille
Og trylle med alle ting nu hvis han ville**

TRE, TO, EEN

**I længst forsvunden tid
Misted vi vid
Og måtte nøjes
Man lærte så at tro
Gud var en ko
Som sku fordøjes**

**Et længst forsvundet råb
Blev til et håb
Uhørt bevaret
Man lærte at følge på trods
En lyssky boss
Uvel forvaret**

**En længst forsvunden fryd
Blev til en dyd
Flænget til deling
Man lærte at lege med nys
Svindende lys
Længsel mod heling**

**Men alle er tonet frem
Nu ved vi dem
Løgne drog heden
Så trehed blev til at de to
Enigt kan bo
I kærligheden**

KRAVEMYGGEN

**Omme i nakken på elefanten
 sad der en myg og sugede
Dyret bemærked intet før stikket kløede
Og det var ikke noget hvoraf det døde**

**Men myggen blev til en sværm
 en krave om elefantens nakke
Nu ka det nok være det stak aldeles modbydeligt
Det her var ikke i orden, det var da tydeligt**

**Så der blev klasket myg fra da af
 men ligegyldigt hvor mange
Kom de i stadig større stil og generede
Og dyndbade hindred jo ikke at de huserede**

**Hvorfor var de nu så mange
 det store dyr satte sig hen og funderede
Kom til ret overraskende konklusioner
Fandt det *selv* var myggen *samt* kunstig donor**

**Mon der er nogen der kender en kvinde
 som virkelig ER en kvinde
Stolt af sig selv og den skønhed hun fuldt bevidst bringer
Uden patriarkers programmer som sku ha en finger**

EN MIDSOMMERNATSDRØM

**Satyrer har et plettet ry
Sylfider et mindre håndgribeligt
Men begge elsker de fuldstændig ubetinget
Så det sku da være ultimativt bevinget
Samfund stempler det bare ubegribeligt**

**De mødes hver midsommernat i det fri
Og elsker aldeles uhæmmet
Så går de hver til sit, de må ha deres frihed
I elskov de gav og tog og hinanden beriged
Samfund vil ha det stivnet, tæmmet**

**Alle strukturer har deres tid
Energien må en dag atter flyde
Kærligheden ER frihed, evigt ubunden
Dræbes i tidens tråd så stram og fast tvunden
Kan kun bevares ved at nyde og bryde**

KRIG OG KÆRLIGHED

Der var en gut der byggede en egen virksomhed
Han fik en fiks idé
Og rettede den te'
Plejede og passed den så soklen ku bli bred

Og på den sokkel byggede han hele resten op
Det viklede sig ud
Som våren med sit skrud
For han var rette sted og tid til at det var i top

Men så en dag fornemmed han at målet nu var nået
For kredsløb vender hjem
Når man har fuldendt dem
Som sommerblomst må gå i frø for atter at bli sået

Selv soklen skulle vikles af for stoffet skulle bruges
Han slap og bygged yt
Tilfreds og uforknyt
Gid flere var sådan når man når til at der skal muges

For sådan kunne man få skovlen under alle krige
De'r livets sikkerhed
For udlevet skal ned
Og efter blir der gang i nyt som verden kan berige

Det er sært måske men sådan veksler krig med kærlighed
De'r ikke så forskellige
Overho'det ikke hellige
For den der er sig selv helt uden angst og opblæsthed

HAMSKIFTE

Lige fra starten af dette liv har jeg skabt
Hvis ikke havde jeg ærlig talt været fortabt
For det jeg holdt mest af var altid mit eget
Det var jo kommet lige ud af Jeget

Som teen-ager blev jeg virkelig sur på min krop
Lige gyldigt hvad jeg gjorde var den aldrig i top
Skyldtes det mindreværd eller modeller
Jeg ku kun rumme den slags bagateller

Det faldt mig aldrig ind kroppen ikke var min
Den var nok alt for tæt på - jeg sad jo i'en
Men faktisk ER altså, den blev mig givet
Forfædre skabte mit fartøj til livet

Ville jeg bare ha NOGET at sku ha sagt
Blev det med intensiv træning af det der VAR magt
Så meget morakkeri gad jeg ikke
Og fandt mig i sindets og spejlets blikke

Så gik der mange år med så mangt og meget
Og der kom mere fred mellem kroppen og Jeget
Men fuldkommen fred blev der ingensinde
Fabriksfejlen var der, ude som inde

Vi er i en ny tid og gammelt blir viklet af
Lige fra forældede roller og til dna
Endelig forklares de sære ideer
Som sande anelser om noget mer

Jeg ved nu at kroppen altid var noget for sig
Og (dengang) aldrig ku blive som jeg ser mig
Og det at DEN krig blev spaltet fra
Har jeg - sjovt nok - fået sjælero af

Når jeg ikke total frihed før jeg står af
Slap jeg dog kroppens genstridige dna
Skabende lader jeg lyskroppen skinne
Igennem og så får vi se længre henne

LIVSBETINGELSE

**Vil du eje den frie fugl
Styre dens flugt i baner
Efter dit ho'de
Er der en kode
Vaner**

**De er bedre end hønsenet
Selvom det hjælper noget
Med at få hæmmet
Viljen og tæmmet
Flowet**

**Har du først ydre rammer sat
Kommer turen til indre
Forbud og domme
Gør livets strømme
Mindre**

**Nu kan du træne den skønne gejst
Hvad skal den, må den, bør den
Kommentar til det
Førend du ved det
Dør den**

FOR- OG BEDØMMELSE

**Kritik, fordømmelse
Er ren forsømmelse**

**Al den udskammelse
Gav handlingslammelse**

**Valg blev forblømmelse
I en hukommelse**

**Lodret forgræmmelse
Er ikke fremmelse**

**Tid gir betimelse
Omvendt besvimelse**

**Man får fornemmelse
Når en bestemmelse**

**Gir en indrømmelse
Afvejjet bedømmelse**

KOM NU

**Indsats er ikke altid kamp
Det er en misforståelse
At gi den en skalle
Med evnerne - alle
Sku gi en glad opnåelse**

**Forskellen på dem er enkel nok
Kamp fejer modstand af baner
At plane alt andet
For eneret til vandet
Var gode dårlige vaner**

**Tiden har været til kamp og magt
Den sku rinde ud før andet
Som har måttet vente
Og vente - og VENTE
For SÅ mange SÅ forbandet**

**Gi den en skalle nu, alt siger kom
Der åbnes mystiske veje
Det kræver lidt indsigt
Og valg og ansigt
Men derpå kan alle lege**

KOSMISK VÅR

**Jeg gik en tur i forårsblæst så frisk som ingensinde
For den var som et jubelskrig fra ånderne derinde
Nu endelig, nu er det sket! Den tid vi ventede er der
Langt mer end jordisk sansevår er kommen for at være her**

**Og solen bringer helt nyt lys som lyd til kosmos' ode
Så hver en vækst vil rette sig som blev trådt under fode
Hver kvinde bliver en dronning, fri af brug for magt og støtte
Hver mand en konge fri af vold og trang til at forknytte**

**En jord så klar som en krystal vil komme, uden mage
Og jeg er ligeglad hvor mange år det mer vil tage
For nys i Påsken blev den blev født, den største Ånd så savnet
Og da jeg gik i blæsten følte jeg mig elsket, favnet**

COSMIC SPRING

**I took a walk in windy spring as new and fresh as ever
The winds held spirits jubilant like in a rushing river
At last, at last, it's here at last! The time foretold's upon us
An over-early spring has come with love and life to serve us**

**The sun will shine new sound and send the cosmic clouds asunder
And every growth will raise its head though firmly trodden under
The women will be queenly free - no need for prop or power
The men like kings yet free of need for making cringe and cower**

**An Earth will be, a crystal, clear and radiant like no other
And I don't care how long it takes, the thought is such a bother
This Easter I beheld a birth, a spiritual wonder
And all the winds came wrapping me in love from over yonder**

AlMa

Du ledte mig lige fra start dog fjern og bleg
Men klar af fald og forførelse førtes jeg vej
Som i søvn berøvet en lysvågen mig
Uden at se, uden at vide hvordan

Du var den kærester jeg søgte uden held
De var kun lige ved og næsten – som jeg selv
Ligevel var de flåder på tidehavs væld
Uden at se, uden at vide hvordan

*Min elskede, åh hvor har jeg savnet dig
Det tog så lang tid før jeg ku' forstå mig
Men skidt med det, skønt at alting løste sig
Min AlMa, vi er eet nu, du og jeg*

Og skønt du førte ad dunkle, snævre spor
Så fjernt fra alle dem andre mennesker befor
Var det bare de spor som styred mit ror
Uden blindende slør, uden bånd

Nu står jeg midti mit hjertes himmelport
Du findes om mig og i mig uden det'r for stort
Vi har ingen grænser, for de kom til kort
Uden blindende slør, uden bånd

Min elskede.....

AlMa

You guided me from the start – the faintest star
all clear of pits and entrapments though from afar
as in dreams bereft the awake one I are
Out of sight, out of sense, out of mind

You were that lover I sought and never found
How could they ever come close – like, hm, the other way round
still on raging seas they were rafts safe and sound
Out of...

My precious love – oh I have missed you so
it took a while to understand us, you know
but never mind, it's over, life will flow
My AlMa we are one now, heart and soul

And though you took me by dark and narrow trails
so far from all of those gleamy, streamy-line rails
only those held sway, had the winds for my sails
Without blinds, without bounds, without bonds

I'm standing centered in heart's and heaven's gate
You're all within and without me, ah, it is great
there're no lines, no limits, there's not even fate
Without...

My precious love...
It took a while to understand us, you know
but never mind, it's over, life will flow...

Oh – AlMa, all me is Al and Ma yeah, I am AlMa
Oh – yeah, AlMa am I, yes I AM...

DET GYLDNE BUR

Her i mit gyldne bur er der alt
Prima miljø, vand og mad
Det er besynderligt grænseløst
Med tremmer af lys som kun varer ad
Om ildstorm i alt stivnet, uforløst
Derude til det lysner i øst

Jeg sidder og ser ud, længselsfuld
Efter spor af det jeg har skabt
Den ny vision jeg altid har skuet
Fra jeg kom til og som syntes fortabt
Fordi den blev fejlet af og kuet
Skønt dén også var i nuet

End mere er jeg dog her og bagom
Hvor visionen stadig bær' dug
Tidløs, harmonisk, sand og skøn
Uimodståelig stærk i sit sug
Før den intonerer sit åndrige drøn
En østlig, forfriskende føn

Hvis og når vil jeg gerne ud
En tid, et par somre, syv
Blot for at være både dér og bag
Ubesværet af vold og lyv
Til jeg drager mig helt dérind en dag
Hvorfra jeg blev sendt med min sag

WHOOOSH!

**Det skete just som han mente sig klar
Han så et lysglimt hvorpå han VAR
Det passed ham egentlig fint, så træt
At noget større end ham tog fat**

**Hvem sigter jeg til? Jo, ham bagerst om
Der manipuler'd alt der gik og kom
Med ham letted trykket, det tusindårs åg
Der holdt os sovende, stopped vort tog**

**Så nu kan vi lege og blive hvad vi er
Uden benspænd og mindreværd
Floden vil strømme igennem os med alt
Og alle smådjævle skrumper til salt**

**Den tid der blev spået kommer nu bragende
Med de ny mensker som kommer dragende
Her ku man brøle et drønende HAH!
Hel're et inderligt hjerteligt, frydefuldt
Stillehavsbrusende HALLELUJA**

SEJTRÆKKENDE

Alt gammelt smuldrer
Forgives i fejende vinde
Nyt rumsterer
Vil lække ud fra langt inde

Gyldent bur
Eller vaklende vindfælde, Fanden-
s Trygt midti heksekedelen,
Stegepanden

Bristefuld
Af alt det jeg fik med fra foroven
Sejtrækkende grålig tålmod
Påtvungent doven

Fuglene basker mod vægge
Med frihedens vinger
Saftigsød ny frugt synes syrlig
Når tremmerne tvinger

FØDT TIL FARVEL

**Jeg blev født til farvel
Slem i starten, javel
Navnlig afsked med ungdommens gry
At blive frarøvet at være ny**

**Jeg har elsket og svigtet
Og født og forpligtet
Set døden tage gammel og ung
Men farvel gjorde ikke mig tung**

**For jeg kom til farvel
Til naturen og mig selv
Som jeg var gennem tusinder af år
Farvel Jord, goddag kosmisk vår**

ALLES LOD

**Jeg vil så gerne dele min rigdoms hele flod fra min sjæl
Billeder, vers fyldt med kærlighed, herlighed, hjertespejlvæld
Hvor'r I, I der kan tage det og som vil ha'n refleks af Jer selv
Sku' den ene berige mig, frie mig af mit mørkes hvælv**

**Sådan kan vi tvivle på vores værdi
Bare fordi ingen døre går op
Hvad har dog det om nogen vil høre
Med sagen at gøre
Ingen er et flop**

**Gud er så uransagelig, tit ubehagelig for os, der er små
Oftest må man bare bøje sig, føje sig, tidløst se på
Skønhed har ingen grænser når vi blot renser for småligt motiv
Rent guld kan bare være guld, hver hånd fuld, alles lod og liv**

GENSYN MED ATLANTIS

Hvad nu hvis Syndefaldet er sandt – vi virkelig forvistes fra Eden
Noget smuttet og vi blev for kloge til at ase i en
Have hos 'n dovenlars i Lilleasien
Bagude ildsværd, for traumer i Østen
Minder om vidundere, lysende ved kysten
Skyld og forbandelse landede på kvinden
Slave eller ej – alt var nemmere forinden

Hvad nu hvis Syndflodsmysten er sand og alt blev til intet i slammet
Fordi kometer lyn-tøede bræerne
Fejede faunaen væk, slettede træerne
Kværnende dyndhvirvler, sodslud fra oven
Hvor strømmen flød nynnende langs vejen i skoven
Kunne vi gøre andet end glemme
Store som småfolk kom alle i klemme

Atlantis! En fabel, et modvilligt levn om gudernes æra før dramaet
med knudepunktet i Afrikas Øje
Gemini fangede din ring fra det høje
Myter og sagn kommer op til bedømmelse
Det er tid til opgør med dom og forsømmelse
Modig er den der lar være at fortrænge
Men alt kan nok bæres nu, efter så længe

KVÆRULANTEN

Der var engang jeg tænkte NØRJ hvor må det være fedt
At ku' se forud så man undgik hvor det blev for hedt
Men det var netop hvad jeg gjorde uden jeg forbandt
Mit sære livsforløb med at jeg bare var clairvoyant
Lige fra lille hørte jeg hvad andre tænkte bag
Og sa' det højt og måbed når det ikke faldt i smag
Magtspil, løgn og langkål ligegyldigt hvor jeg så
Der var kun et at gøre – at få stærke briller på

Dem gjorde jeg til en osteklokke over min person
Halvt synlig, halvvejs blind var praktisk i den situation
Ret meget så jeg ikke så bag glassets kuppelbue
Men størstedelen jeg gik glip af var ej skøn at skue
Jeg passed ikke ind i nogen skoler eller jobs
Og det er mest de *virkelige* blinde der når helt til tops
Kvær'lanter rådgav folk på messer om hvorfor de led
Ved alt det avokatter regulerer verden med

Ofte får de også synske billeder, tanker, ord
Det sæller fint om tyve år hvad de håntes for i fjor
Ikke altid klar ov'r at være i konstant fornemmen
Er de en kikkert som mystikken spionér igennem
I dag har jeg forlængst forstået gåderne fra barn
Brilleklokken, samfund, hvorfor jeg var ilde faren
Jeg elsker at være kikkert, griner over ”kværulant”
Men det var mindre fedt fra starten at være clairvoyant

ET FINT PROGRAM

Det sker at tiden flyver – når den ikke er en snegl
Men af og til så går den støt helt uden taktik og fejl
Og når vi dømmes om dens skiveskæren af vort liv
Så er det godt at huske at den blot er relativ

Som når mit maleri sæt's til en femtenhundred-kron'
Bedre end Picassos til 1½ million
Og kæresten uden at kny bru'r femtetusind på sin bil -
½ års mad til to – så synes jeg relativ har stil

For hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm
Fra alt vort skaberi, inde fra Åndens vindueskarm
Så bli'r det klart hvor meget lidt af alt det stads og kram
Der egentlig er andet end en app, et fint program

Når Castaneda skrev om uorganisk vishedsliv
Korrekt, men Wiki si'r at han var fiktivt kreativ
En astronaut nær drukner – i et tomrum? – hva'r så sandt
Jeg ved bestemt at sandheden er relativt forband't

Vi tror vore børn skal lære af os men det går lige op
For de ved mer 'm hvorfra vi kom end bisp, imam og pop
Min datter drog en etage eller syv op i sit liv
Men hun var aldrig min og døden – den er relativ

For hvis vi ser det hele lidt från övan uden larm...

FREMSKYNDELSER

**Der er dybder i os som ingen kan måle
Da de er uden begyndelse
De'r faktisk ikk'engang dybder, men én
Som kun behøved forkyndelse**

**Fordi den hernede glemte sig selv
En ret forståelig forsyndelse
Så al forkyndelse slutter dér
Hvor vi sletter den falske begyndelse**

**Renser os op fra nu til ur
Og forynges ved baglæns fremskyndelse
Af enheden med vort evige dyb
Hvor andres blot var formyndelse**

LØSE SKRUER

Vi har en helt fantastisk teknologisk tid med spring o'er
en bølgefront der'r HELT uoverskuelig
Alene skruetyper kræver nærmest manualer
uundgåeligt men træls at skulle færdes i

Hvad kommer de dog af de spring VI GØR – så har jeg sagt det
der'r bærende skruer i matricen ingen kan forstå
De skruer nemlig INdad – lidt som Tesla, blot til Ånden
men deres fulde skrue er den bølgen rider på

Det skønne tusindår som vi ser morgenrødens bræm af
har både de der vil hertil og de der vil et brud
De er på vej til andre verdener, sfærer, dimensioner
der ikke strammer om den Ånd der nu vil skrues ud

De har det skidt, de dér der skruer indad, og hos lægen
Får de kun den besked at de skam ikke fejler spor
Korrekt – som de må skrue sig op for at ku' kaldes ”udbrændt”
Det havde ingen fulde femmere kræfter til – og gjorde

Systemets teknohjerne skabtes ikke til at gribe
at de er ikke forskruede, depressive, skvat
Der er faktisk ingen ende på diagnoser, ret forskruet
når man nu husker på de IKKE fejler dit og dat

Altså MÅ de sygeliggøres for at accepteres
Det er vejen frem for alle tiders løse skruer
til verden ser de ikke er til ½ Nelson med skrue
at de simpelthen har overskruet verdens ur

Så vil tider komme hvor de skattes som dynamoer
der får genialiteter skruet op hvorhen de fór
med deres svanesang turnerende over Jordens vidder
til de har ladet den langt, langt bag i tusindårets spor

Der vil opstå historier om de sære, løse skruer
der bliver til myter om en gylden tid som vist var løgn
for hvad var skruer? Det er glemt i tiderne forude
men for Brahma skred der blot et enkelt lille døgn

SALEN

**Borte tar troer, konkreter blir luft
Her for enden af al sund forduft
Hvad kan der formes når intet kan stå
Lange ovaler er alt vi kan få**

**Lyd, form og farver løber nu ud
Opløst til urstof i Guds skrappe lud
Host blir til hyl og hver prik blir en streg
Synet selv sejler – en slimklat er jeg**

**Nu hvor min lille klat snart er en sal
Sivende blank uden bølge og dal
Aner jeg eet med Guds flydende lim
Vistnok et sted hvor der spirer ny kim**

SUCCES

Sidste viseaften nævnte jeg en vis Tom Lehrer
Besvaret med at derop kom vist ingen af os her
Vi kom også rundt om Dylan, Denver, Jimi, Joel
Men vi var amatører og ikke sådan nogl'

I går så jeg på sange, favoritter jeg har gemt
Igenem livet, klassisk, folk og jazz og rock – og glemt
Sendte så en tanke til de viser jeg har skabt
Og lige pludselig sad jeg dér og følte mig fortabt

Hvorfor kan jeg ikke skrive sange som PH
Og lave melodier såd'n som Kajs at synge på
Og alle andre af de høveder der har fået succes
Hvorfor er jeg... endnu ikke... blevet en Karen G

Så fangede jeg tanken – Lissen, du er da en gås
Flest der fik succes var midt i strømmen hvor alle nås
Mange var ulykkelige, slet ikke som jeg
Der egentlig gør det GODT og ganske og aldeles MIG

VEDAVISE

Der var engang – og den kommer igen
Det er en sang – fra varme lande men
Lyder endnu – bag dis og gru
For den er sandheden der skaber verdenen

Én religion – helt uden tyranni
For den var jo -'n visheds energi
Ingen fattig, rig, ingen angst og krig
Ingen køb og salg og ingen alderdomsforfald

Ingen blev syg – for ingen sled fra gry
Undtagen med valgt – og vilje skabte alt
Få ord blev talt, langt mere malt
Og luft var mad så det var kun dessert vi gad

Hvornår var det – 10.000 år er gået
Så hvordan ved jeg mer end der er spået
Det'r ikke håb – det'r ikke tåb-
elige fantasmeskyer fra hovedet der ry'r

Det'r noget jeg ser – omend med hjertets syn
Jeg ser det sker – som et forsinket lyn
Alt passer ind – fra Ånd, fra sind
Fra livserfaring og fra verden vidt omkring

Vi taler sanskrit når vi siger vi ved
Og al vedantisk vid er dyb og bred
Når man når bund'n så er den grund'n
Jeg er vist færdig med at søge, jeg har fund'n

MATRIX

**Jeg er lidt irriteret på min smarte telefon
Den sku være min men det er da snart en omvendt situation
Jeg fik den til at ringe, svare og sende sms
Og ellers holde kæft – lidt mer kom til men OK, yes**

**Den ku jo bare foreslå og jeg ku sige nej
Jeg ved at alting vokser hvis man engagerer sig
Mens ingenting kan gro såfremt man ikke tar det ind
Jeg trives med et enkelt liv og et u-manisk sind**

**Men siden er der kommen så megen ”service”, jeg får pip
Af svindel med ”overskuelighed, privatlivspolitik”
Og ”tjenester” jeg ikke aner hvordan jeg ska stopp'
Men bare ku vælge til og fra i app'en – rend og hop**

**Jeg mindes Terminator hvor maskinerne tar ov'r
Matrix sniger sig fa'me ind ad bagvejen år for år
Jeg har den største lyst til at – men hvor sku jeg ta hen
Der'r som en sonde oppe i røven konstant på én hvor end**

**Men OK, skal det være sådan kan jeg spille med
Og gi' den den totale overflade-synlighed
Jeg gider lige lidet og har nul at skjule, nej
Ld den kun glo skråt op - den vil sku aldrig finde MIG**

SURE SAMFUNDSPLIGTER

Dæmring og jeg bakker folkevognen fra sin P
drejer ud på vejen morgenfredelig, menneskelig
redder fire hjulere med forekommenhed
og passer banen pænt i skønneste selvretfærdighed

DA kommer ånden så ' sige over mig, i vældig fart
truer en fyr min hæk med sex-chikane, spiller smart
fylder hele spejlet, dytter, svinger arrigt ud,
forbi og slår en middelmådig finger op i 'n rude

Galden stiger og de smulte vande bli'r til skum
Kom an, kom du den dér på tværs i dagens trummerum
jeg kan traktere det sure stads med jeg fik op i røret
Det offer der er *mindre* end mig så at jeg tør'et – GROWL

Når jeg så har gjort min pligt og længst er kommen hjem
atter så huldsalig som i morges kl. 5
fortæller jeg familien om trafikken fæle kvaj
der no't så uanstændigt tryner stakkels lille mig

DRAGEDAGE

Når dragen flyver ved højlys dag
og griller enhver med griller
Dækker vi os og forankrer os og nægter ' gi' los
bittesmå tanks, som biller

Det er lidt svært at se nytteværdien
mens alt kremeres som vi holdt på
Fra trendyste tøj til sureste løg, alt minderigt møg
går i røg men hvad pokker er der så at ku' få

Dragedage i flammer og fyr
Boblen og sprutten og sydende skyer
Atomer muterer hvorhen den så spyer
Men Jorden bliver ren til det ny liv der gryer

For tøjet var ikke lige kvalitet
og løget ku bruge en ferie
Kamp for ' vær' bæst eller kirkelig næst over den dér incest
hvad skal vi dog mer med den serie

Lad dragen fyre det hele af
så nyt kan opstå af asken
Uden kamp og flugt og håb der er slukt og Fanden sku' tugt
ja, den drage er jordemor derinde bag masken

Dragedage...

DRAGONY DAYS

**The dragon takes wing in the broad of day
grilling ideas and notions
we're cowering, and we're clinging and we're never giving
tiny tanks with devotions**

**It's hard to figure just what's the use
while all we hold on to is cremated
Trendyest hunk, and sourest skunk, and memorable junk
goes to pot – and so what? Just admit that you hate it**

**Dragony days in fires and fumes
broiling and sputtering and sinister glooms
atoms mutating wherever it spews
but Earth is made clean of the old for the news**

**The hunk wasn't really the quality type
the skunk could use a makeover
Struggling to best or loving your next in spite of incest
wouldn't it be nice to start over**

**Just let the dragon consume it all
and new life awake from the ashes
No more fight and flight or hope come to blight in the most lurid night
'cause this dragon's a midwife that sure goes and cashes**

Dragony days...

ELEFANTASTIK

**Ti elefanter kom marcherende
Teenage tyre ude på knald og fald
Tykhudspandet terroriserende
Gjorde de livet tungt såvel for ko som kalv**

**Alle store tyre var plaffet væk
Kun de tandløse var nu tilbage
Te'a'sig' stop, i værste fald med blæk
Men stop skal STOPPE såd'n en grænsesøgende sag**

**Dyr råd hos autoriteterne
Som kom på elefantastisk råd
Nødtrut ud over gebeterne
Tyre me' n tand livserfaring hjalp nok på'et**

**Truttet hørtes, sådan virker ded
Tyre med snusfornuftig sindelse
Tropped', klodsed' op til fryd og fred
Hvad sku' til var ÆGTE JORDFORBINDELSE**

SNEGLENS JUL

Mennesker er nogle sære snegle
der ikke kan hitte ud af at pejle
som sande snegle på dag og tid
suser rastløse hid og did
Den årstid hvor de sku' vende sig IND
går de UD af huse og sind og skind
ta'r TRÆER på ryggen som så smides ud
og oplyser natten med stjernesud

Julen var engang midvinterdage
Nogen bagte så hvidløgs-sneglekage
En Jesus *blev* født, men tidligst til vår
og hed Yeshua... ikke i tømrerkår...
Vi samler kræfter til året, sommeren
De samler smuldrende blade fra Qumran
Til sommer SOLER og SALTER de sig!
Vi frier – og bli'r snail jerky på deres (vej) (SCRTSCH)

Når vi ta'r svage frugter og blade
bli'r *de* dræbersnegle, slet ikke glade
Vil de da skabe en dårlig høst?
Sku' jeg jule ville jeg ønske *det* løst
Yeshua søgte at gøre dem villige
til at se LIVET og JORDEN er hellige
- aldrig udsprede edder og gift
en sandVINBJERGSNEGL, ja, et fugtigt lift

FRIHEDSDRESSUR

Davs gamle tøs, nå du har stadig astma
ja, vi har aset for ti eller fler
Jeg har fået ny knæ og katten de gamle
nul madspild og så ta'r vi én omgang mer
Kom lad os skåle for samfundets velfærd
der byder os tryghed i liebhaveri
og si'r til os at vi er så dejligt frie
især for at tænke hvorfor og fordi

Hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel flaske rom er vist hva' vi ska' si'

Husker du da vi var oprørske purunge
plagede af så'n en sær pivfalsk klang
Jeg gik til boksning skønt jeg var en mynde
vi tegned' og spilled' så englens sang
Du gik i støvler fra mili til kjolen
Vi gjord' hva' vi mente var os til den dag
vi indså at verden var opslugt af penge
der var ikk'en plet til os ved siden af

Hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel flaske rom eller to eller tre

Skål for den mølle hvor nakken blev dukket
for frihedsdressuren i cirkus d-k
som gav spruttens krykker og piller for lykke
i bytte for liv at gå videre på
Lad os bare dingle helt til krematoriet
kan møllejul andet end fortsætte rundt...
var der mon noget i ”frihedsdressuren”
som knæene så at vi *ku'* været forundt...?

Nå - hiiiv o-høj og hiiiv o-høj og en hel tønne rom og la' gå stuen rundt

FØNIX

Der er ting som ingen kan gøre med mindre de er pirat
Hvordan sku nogen i en kasse ku gøre noget SÅ strafbart
men ikke som brud på love, behørigt prentede ned
bare fordi de ved noget de ikke ved af at de ved

Jeg vidste jeg malede Ånden på vej op fra 5. geled
abstrakt og naturalistisk i al sin genkendelighed
En dag fik jeg fat i en maling, klar som det klareste glas
Dens lette slør skinned som lysspor fra kilder som ikke ha's

Flader fik liv med reflekser, stjerner blev lys udefra
Alt udenom er vort indre – kaldet på svar indefra
Det lys som ingen kan male fordi det kan ingen se
Det maled jeg mere og mere uden jeg fattede det

Jeg maled dets fjerne kalden, dets uimodståelige færd
imellem og rundtom, så gennem de løgne der fratog det værd
til det i Fønix-bålet frit stråled ud på sin vej
I hele manifestationen er det allermest som mig

KOSMOS' POLER T/R

**Stolpebenede heste kan trække tonstunge læs
Elefanter kan takle teaktræer som var det hø til hæs
Vores kæmpemaskiner kan nedtromle skove som græs
De kan også genopbygge, skønt altid med power, med pres**

**Power tror sig almægtig, men kosmos gir klarhed og slør
fra urmoderhavets planeter og kosmiske årstiders bør
Prøv at kommunikere når Merkur går retrograd
Den kan ikke helt bestemme, men rav kan den lave, den rad**

**Krystalenergien over, usanselig, ren harmoni
opløser løgne når dramaer og kosmisk diktat er forbi
Bringer æterens ursang om Åndens udødelighed
gennem nu rettede veje til heling af sjæleufred**

**Så snart nogle veje er rette kommer den 4. kraft
den ingen regnede noget, den stærkeste livet har haft
Den som skaber mirakler fordi den kan skabe alt
og ikke mer mindskes, halveres i magtens æra som faldt**

**Allerøverst er Ånden, det samlede omnivid
Hensigt som bliver til vilje og stiller alt op i tid
proces-pendulfart fra samvid til elskov og had af sig selv
og retur til samviddets glæde fra energiernes hvælv**

DEN ENESTE ENE

**Den eneste ene findes, åhja, eventyret er sandheden selv
men det har flere etager at udspilles på under himlenes hvælv
På laveste gør den enester hele i parløbs fordragelighed
På næste har vi den indeni og oplever fuldkommenhed**

**Og så er der den hvor vi har haft de to og dog har en længsel med
mod vær'n mer end halv eller hel så man fælles kan blive 3-4 i stedet
Jeg ved det fordi jeg har prøvet de to og ser tågesyn af nr. 3
i livets lærred af energi der tager form efter viljernes præg**

**Skønt dagen er uvis hvor billedet står skarpt er den eneste ene mig vis
ham har jeg ventet i 12.000 år på, vil ikke gå op i en spids
fordi han som jeg har restgæld at afdrage, endnu er dér, ikke her
Tårernes brand rydder skrankerne væk i mit rum for mer karakter**

OVER LEVELSEN

Oppe på en romantisk sky var der en hel dimension
Nja, hel og hel, den havde nu huller men det toges for illusion
for deroppe havde man det jo GODT, svævende urørt af gru -
så længe skyen bestod, så man knoklede for det fra nu og til nu

og ”man” var en hel batch af væsener som engang havde fået et chok -
eller ti i rap – så de skabte skyen og trak sig til den - de fik nok
Her ku' man leve over imens de gentagne chok stod på
De varede bare så længe... man glemte alt foden før ku' nå

og skyen var skabt af sorg og frygt og vrede og magtesløshed
så alt hvad der foregik i den var det i fuldendt bevidstløshed
Hvert sluttet kredsløb med det lod rystet, men kun til en vis grad berørt
og man started et nyt der ville lykkes! Indtil det løb var kørt...

En dag voved' nogen et kik igennem et skyhul og ned på Jorden
De fandt den var meget mere hel at se til end skyen der virked' forloren
og huskede ikke chokkene mer fra så'n 5-10.000 år siden
så de søgte ned trods spy, spot og spe fra fagfolk med skyhøj viden

Skyen havde dog lettet livet med noget og det tog de med
til ny og reelle liv fyldt med uhæmmet sansning og hjertelighed
Liv hvor man ikke mer levede *over*, men *i* i fuldkommenhed
på linje med skaberen inde som ude i frygtløs årvågenhed

MOSTER ENGLE

Jeg har været meget begunstiget med mødre
Dér hvor andre havde én dér havde jeg tre
Alle var de ovenud musiske talenter
To ku' osse tegne – lure skaberen af
Af min mormor fik jeg disciplinens gave
af min mor forståelse, overbærenhed
men af skøre møster fik jeg liv og frihed
Skønt en burfugl var hun fri til sidste dag

Hun var sukker på de grå havregrødsdage
med sin flagrende selvhøjtidelighed
anekdoter, festmad, grin og fjollerier
Hun var visesanger, alene, uden geled
For et barn i vor matrices strenge skole
var hun tiltrængt åndepause, frikvarter
Sært, når jeg nu kører filmens gamle spole
for HUN havde det svært i livets snævre fjer

Møster var en af de helt ulineære
passed' ikke rigtig ind noget sted på Jord
Sikkert derfor at hun ofte var en megære
hun var så'n set ikke særlig sød ved mor
for min mor ku' meget bedre med matricen
ikke skægt for møster at være vidne te'
men alt det forstod jeg først da jeg var moden
bleven et konglomerat af alle tre

Da jeg selv fik børn blev hun til ”møster engle”
De ku' ikke sige ”Ingrid” lige fra start
men jeg synes egentlig at termen passer
for for dem som mig der lyste hun så klart
Så jeg syntes møster skulle ha' en vise
Hun var meget ensom midt i fjas og tant
og jeg håber at hun NU har alt hun savned'
Hendes yndlingsvise – det var ”Samarkand”

SPORLÆKKER-MUSEN

**Jeg elsker en mand jeg måske aldrig får
men hvorfor sku' det standse begæret
Hvis ikke jeg elsker går verden i stå
der bli'r ikke lagt spor til en rygende fis
uden muser har mænd blot tilværet**

**Så jeg lækker spor, jeg lækker, lækker spor
lækker spor, jeg lækker spor, jeg lækker spor**

**Begæret har været gjort tvivlsomt og skidt
som et misbrugt Guds yderste værktøj
Der er ægte og falske blondiner på valg
med deres mystiske skønhed til inspiration
og det valg gi'r så liv eller lamperøg**

Så jeg lækker...

**Elskov er alt verden drejer sig om
altså elsk dog for Helved' før andet
Hvor er det dog træls at bli' undervurderet
trods min musiske puls og dens skaberværdi
jeg'r kanal for Guds kraft i begæret**

Så jeg lækker...

KOSMISK ELSKOV

**Jeg kender min eneste ene
jeg ser os elske hver dag
jeg føler ham dybt i mit hjerte
og længes med hvert åndedrag**

**Jeg ved at han drages imod mig
igennem alt gammelt morads
Jeg kan bare kun se moradset
khaki-grønt, mosehørm, kras**

**Men under og bag er der toner
af stjernesang, sollys og vår
Jeg drager ham gennem moradset
til nyt liv med helede sår**

**Til elskov og jublende enhed
til grænseløs gentagen fryd
Jeg kender min eneste ene
som mig i hvert åndedragts lyd**

EN KÆRLIGHEDSSANG

Åh, ikke en kærlighedssang igen
Vi har masser hvad skal vi med endnu jen
om møder og afsked og gråd og fryd
om svigt og død og last og dyd
om riddere og jomfruer m/u dom
om brude og bryllupper m/u gom
om blomster og bier og alskens dyr
undtagen en morakkende arbejdermyre

Mellemspil

Om bjerge og søer, om hav og ø
om kirken og kroen og frost og tø
om Mars og Venus og Måne og Sol
fra alle kanter fra Munk til Boel
så hvorfor synge en ny om den sag
det gider jeg fandeme ikke i dag
Forresten, før jeg forglemmer mig
skal du lige vide jeg elsker dig

HELT HJERTE

Du skal komme og jeg'r rystende nervøs
Du ved ikke at jeg lige er stået til søs
på Stillehavet i mit indre hvor hver storm er uden norm
til det bli'r stille og bundærligt og hvordan så være konform
Jeg er ægte
vil du fornægte

Vil du blændes når jeg lyser helt ud'n skærm
Bli'r du skræmt og kalder mig den lav'ste bærm
Ja, jeg er bange, for jeg kan kun være mig og elske dig
og nu er mormors låg sprængt af, vil aldrig mere skæmme mig
Om du gik nu
ændres det ikk', du

Jeg er Merlin, men'ske, mester, gudskanal
Lige fra isselåget ned i min anal
Det hele er en fløjte som det højeste spiller på, som Pan
Og det har kun det ene ønske – at du vil være min galan
Et helt hjerte
forlod sin smerte

Kom og del med mig hvad Jorden byder på
Giv dig hen, fløjt med og se hvad vi kan nå
Lad alle de programmer fløjte af som er blevet installer't
af vores åndssvage samfund som måtte ha' Ånden reguler't
Det er tid nu
Jeg'r klar – åh, er du

HJERTESTATUS

**Jeg gjorde status forleden dag og fandt min gæld var betalt
Den gæld jeg ikke vidste jeg havde til dig, hvormed alt gik galt
Du lærte mig at elske ubetinget, at rumme totalt
Til allersidst slippe af kærlighed, at frigive lige loyalt**

**Det er de der elsker os allermest der leverer de værste hug
Vi har mere gavn af ét af dem end af tusinde frydesuk**

**Du Ånd, jeg bønfuldt i '98 om at lære mig kærlighed
du hørte mig – eller hørte jeg planen der lå, den vi aldrig ved?
I alt fald kom du og viste mig vej da jeg var ved at komme te'ed
og det gjorde ondt, men godt da jeg endelig fattede, kunne se'ed**

**Så nu er mit spørgsmål bare det: hvornår får jeg elsket tak
til den elskede som du sendte mig – bundet ende på ve og ak?**

STORESLEM

Nogle vil have tallerkenlæber og andre en ordentlig tud
eller omvendt og i begge ender, man kan ikke holde sig ud
vil være special-ideal
målestokskatastrofal
eller efter lineal
jo bedre jo mere gal
sagde hvem? Storeslem

Storeslem vil ha' Lilleslemmer, og ikke for kloge, tak
for ellers slap de matricens skagler og lod den bare slå bak
Hvem var så lav og høj?
Stilhed erstatted' støj
Ingen tog andres møg
Det var da fy og føj
sagde hvem? Storeslem

Pegefingeren peger ud, de andre peger mod dig
lige bortset fra tommelen, den går mest sin egen vej
Vi udpeger Lilleslem
Dig og ham dér er grim
3½ finger si'r hvem?
Pegede du på dem?
Hm-hm. Hvem er slem?

Lilleslem er Storeslems stemme udtrykt igennem enhver
Installeret i urtidens mørke gru til gavn og besvær
Den vil da ikke ud
Den vil forblive Gud
så der skal ske et brud
før vi kan holde os ud
3 af 5 sagde: "Kik hjem!"

DEN SOMMER

**Det var den skønneste sommer, med håb om en fremtid med dig
for drømme der syntes brustne og dog havde liv i sig**

**Det var den SKØNNESTE sommer, og skønt den kun viste en vej
som ikke endnu ku' befærdes, så var den et lyshav for mig**

**DET var den skønneste sommer som nu er forgangen og bleg
fordi ingenting ville flyde, kun kærligheds ild og leg**

**Men det VAR den skønneste sommer, og jeg ville være fej
hvis ikke jeg priste lyset der lagde til og fra min kaj**

**Det var DEN skønneste sommer, måske igen, tænker jeg
hvis mer flød end elskovsilden – på Jord'n er det ikke nok, nej**

**Det var den skønneste sommer, med lysfrø der sattes i vej
til spiring om Gud ved det kommer? Den slags forudsiges ej**

**Men vi HAVDE den skønneste sommer, frydefuld, jublende, ej!
Jeg takker for alt, godt og skident – jeg vil altid elske dig**

DEN STØRSTE HELT (går på "Wind Beneath My Wings" af R. Whittaker)

Det siges at der er koldt på toppen
udsat for regn og rusk og råd
Men bunden er li'så kold og våd
for skidt løber ned til bund'n er nået
og imellem nederen og oppen
dér har de fleste så deres lod
Dem hvor noget kom og snart var gået
og de der bare tog med toget

Men udover disse er der nogle
helt udenfor spillets regelsæt
De ligger helt ude foran feltet
og derude er alting et gæt

Det'r de der skal træde nye stier
Så de'r evnerige pioner'r
men de bli'r sjældent anerkendt
kun få så lyset de fik tændt

Det er ikke let at være en Tesla
langt forude for et hovedfelt
Der'r mange medaljer, titler, priser
men ingen til denne type helt

For hvordan sku' nogen ku' forstå dem
De gør ingenting som verden gør
De skaber en ny med eget sprog
og tolererer ingen låg

Det kan måske gå hvis det'r en Gearløs
en musiker også, helt genial
men er det bevidsthed der bli'r øget
er kulden antarktisk og total

DE FRIE FUGLE

De elsked' på strande og enge som satyrer, sylfider gør
hånede konventioner
alle de falske toner
som baster og binder med bør

De leved' som frie fugle trods tremmer og trådhegn og net
søgte at skabe sange
helt nye ord og klange
men det sku' ikke være SÅ let

Før friheden er noget indre, og dér sad en fange fra ur
råbte på morgengryet
uden tremmer, fornyet
og så er man stadig i bur

”De tremmer kan kun være sylfidens”, sa' satyren og gav hende lak
Sylfetårer faldt tunge
på elskoven fra hjerte og lunge
så den blev saltet brak

Prøved' hun at sætte tremmer? Var det hans egen fantasi?
Buret var manifesteret
Ikke så nemt destrueret
før det bli'r brudt *indeni*

Men satyrer og sylfider har lige det der skal til
Åndens inspirationer
er deres vibrationer
fyrrer de falske med ild

Konventioner bli'r afskabt for tiden er løbet forbi
og satyren og sylfiden
integrerer en viden
som gør dem for evigt fri

ÅNDENS REGNBUEBRO

Der er skrevet mange sange om kærlighedens magt
Hvorfor den virker sådan har i dem haft mindre agt
Åhja, vi er her for liv og sans
men filosofien har også sin dans
med trin som lysende spor
for hvert lille åndfuldt ord

Vi opfandt tyngdeloven lige som anden kløgtig gas
for at forklare hvordan alting holder sig på plads
men de'r kun kærlighed i sving
den samler om centrum alt omkring
Samles til 1 vi af 2
har Ånden en regnbuebro

Så mærker vi os selv i vores partner, at vi er 1
Vi VED det er sådan at såres han/hun får *jeg* mén
føler ansvar for *hele* os
sanset i selv men set på klos
præcis som Ånden det vil
Den ønskede at se sig TIL

Den ville røre, være, sanse hver en vinkel fra
bli' bevist vis og derved løfte stoffet klar
og kærligheden er Åndens kraft
Der *er* intet andet i frugtens saft
Hvad kan være mer nr. 1
end kærlighed, Ånden, SET

Det er hændt tit at jeg har mærket kærligheden le
mens den har opløst blænd for hvad jeg syntes jeg sku' se
Mægtige stenkolusser blev em
- fint nok, hvem ville savne dem
de kom da 1 blev 2
der mistede Åndens bro

ZEPHYREN

**En zephyr bebor hjertets univers
blid, ubetvingelig, aldrig på tværs
strygende, syngende medvind uden vold
den ved altid hvorhen fra dybeste hold**

**Fører til fineste affinitet
der kalder, som al ægte divinitet
og zephyren kan kun møde sig selv
og elske sig sammen i sfærernes hvælv**

**Danse i dybderne ur-evige ny
bade i regnbuens lystoners gny
samle og frigi' i lige gavmildhed
fuldendte skabelser i kærlighed**

**Godt gemt herinde bag brystben og -bur
vil den ude finde en uden tjørnemur
se sig fuldt genspejlet tryk og tro
VIDENDE alting er 1 trods 2**

LYSLEG

**Lyser du, skinner jeg
Lysets bue bli'r en vej
Gyldenvid stråleleg
Broen hvor de 2 bli'r 1**

**Skønne sol, du skal så
måneskin til at få
livets ild til at nå
i bølger ind bagom bark og ben**

**Varm mig, herlige sol, lys mig op
Du bringer nyt liv til min krop
med håb og med lyst til at lege**

**Dine lysstrålers dans overalt
får safter op dér hvor de faldt
med latter og boblende lykke**

**Lyser jeg, skinner du
Lysets vej bli'r en bue
Gyldenvid strålelue
Broen hvor vi bli'r til fire**

**Sol og måner
giver, låner
Jorden vågner
Regnbuecirklen stråler tilbage**

DEN FLYVENDE HOLLÆNDER

Han flyver mod vinden, kun lige over havet,
verdensforbundet med blodrøde sejl
og sodsorte master
evindeligt han haster
trods guldskat og fremdrift at varsle forlis

Hver 7. år har han landlov at søge
kvinden der vil være ham evigt tro
så han uforbandet
helt fries af vandet
og løftes til himmels fra håbløse ord

En tåge, et isbjerg var vi da vi mødtes,
ikke så fjernt fra at være som de,
forenedes, smeltedes
skiltes og væltedes
hjerterne knustes i levende død

Først når materien har sluppet stumperne
kan hjerter heles og slå som de bør
færdige med karmiske
lektier og harnisk
til himmelsk mirakel på velvillig Jord

KRYSTALENGLEN

**Kærlig, bedårende
strygen med hårene
hviskende løfter om lykkelig rus
- blot du vil ofre åndernes hus**

**Mildt overtalende
Nøgternt befalende
SÅ falder slaget med et k-lask
”Hør efter!”, siger englen med løftet krabask**

**Vasker så stykkerne
af hjertesmykkerne
samler dem sirligt på række og rad
i veje ud fra solkernen at rejse ad**

RAGNAROK

**Ragnarok råder for Fimbulvinter
Ny tid det båder med alt til hinder**

**Fenris forslugen Freia formørker
Hjertet i bugen altingest ørker**

**Midgårdshav-ormen indhenter halen
Verdenskreds-ordet sluttes, *er* valen**

**Bersærker oplødes, magten mildnes
Særker fuldbødes, Ånden ildnes**

**Thor i ormen og Freia i Fenris
nyskaber normen fra Odins Åndrids**

**Han drager i dybdød med vilje til hjertet
og livet nyfødes af døden renfærdigt**

ISÅND

**Regn og regn og regn
Alting er kørt fast i mudderælte
Isen i Ånden er tung at smelte
for mig og på vegne på vejen**

**Båndlagt i Åndens hånd
Intet sker af alt det jeg troede,
håbede, mente, ønsked' jeg nåede
tonsvis af vånd bli'r til non**

**Vil jeg og hvad til, kun spild?
Jeg bliver som Ånden begærløs uvilligt
tårerne tørres i skelligt og fælligt
Vild var jeg, ild, brændes mild**

**Fat mod, tag rod, stå fast, fod
tro imod alt det jeg véd er af Ånden
selvom det er som den slog mig af hånden
Lod mit blod hvor jeg stod**

HJERTEOFFER

Vil du ha noget på Jord – bring et offer

Hvis du er jordnær – sten eller stoffer

Mer luftig kræver det at du er tougher

så hjertets udløser intet hvorfor

Det er en selvfølge for alle proffer

Alle er lige i Jordens hoffer

BJERGBUD

**Bjergmassen voksede, løfted sin top,
hjulpet fra Syd og Nord skød den sig op
til den gennemskar skytågens bræmme**

**Her over skyggers og ekkoers gys
i åbenbaringers klareste lys
fandt jeg mig endelig hjemme**

**Som bjergets beboere fulgte jeg med
fra mørket mod lysets salige fred
men dér sku jeg enes og skilles**

**for det der kan trives i mummeskyen
kan tit ikke leve med nøgent vidsyn
hvor ønsket, hvor meget end villes**

**og ingen jordisk kærligheds løft
kan spænde dén kompromisløse kløft
som gaber i gennembrudet**

**Når Ånden vil ind kan kun siges farvel
til elsket der aldrig var del af den selv
om så det en tid var forgudet**

KRIGSVETERANER

**De kan ikke klare samfundenes infernalske larm
og kan dårligt døje den i egen barm
Krige gav dem allergier imod spændinger og vold
Kun naturens moder lar dem ikke kold
Andres regler og struktur
blev et alt for snævert bur**

**Præget af det må de skærme sig mod mer så det dør ud,
ånde kan de kun i Ånden, ikke Gud
og det slår mig de er ikke stort forskellige fra dig
alle udbrændte jeg mødte på min vej
Strippet i et mummieslag
Et som foregår hver dag**

**Vore samfund blev til krig på alle leder, kanter, spor -
det er tid at lære stilhed frem for ord
De hudløse veteraner vil udsprede visdoms lys
som blot dømtes underlødigt lige til nys:
spændetrojers krig bedrev
blot et udslidt spindelvæv**

FOKUS UFOKUSERET

Fokus forskudt, slutstrid tog slut

Skelnen kan ske, seere se:

Ufokuseret for skidt vurderet

lar uddateret helt udraderet

Urlysets lud – Åndsgennembrud

driver slet ud, sodfarvet slud

Støjende møje, føje sig, døje,

nøje det høje – løje i øje

Ilden vil stille hilde de milde

Grille de silde som ilde ville

3 KRONER

**Engang vil jeg drage væk herfra
har AlMaha heldigvis lovet
Men der er endnu tvivl om hvordan
tvinges jeg væk fra kadaveret – såDAN
eller gør jeg noget mere vovet**

**Det ku være fedt at få omsat alt
til Ånd mens jeg er i live
Jeg arbejder hårdt på sagen hver dag
med alle de arkævlogiske lag
der nødigt vil til at give**

**De gir sig dog til de er dampet af
ud i Jordens det vilde nisset
Blir jeg til luft – hrm, med rosenduft
ligger tilbage trods sund fornuft
højst 3 kroner fra gebisset**

VEKSELVÆKST

**Der vokser et nyt liv inde i mig
et foster af retfærd og lys
og når det er fuldvokset hvad er så jeg
en ham fuld af mørke det blot skød af sig
som man afryster gamle gys
fra såkaldte kærligheds kys**

**Men lige nu vokser det og hvem er jeg
moderen, barnet på skift
En flimrende schizofren lysskyggeleg
fra kold kynisme til varm viljesvej
Et offer der føles som gift
skal bringes, opløse alt stift**

**Jeg glider fra moder-identitet
til mere og mere barn
fuld af alt muligt endnu ikke set
i en ham uden skygge af realitet
fra nutiden, sølle skarn
hvor længe endnu ilde faren**

I HAVN (kan synges på "The Carnival Is Over"/Stenka Razin)

Havnens vinger sluttes om mig
i en lys og venlig favn
Nattemørket er ladet bag mig
med sit mareridt af savn
og på himlen stiger solen
til det ny livs friske start
men jeg la'r mig fredfyldt vugge
til jeg føler mig parat

Jeg vil glemme, ikke mindes
skylle lasten ren med lys
Der må ikke være et eneste
lille fnug af gru og gys
Når jeg fatter gribebrædtet
og besynger Merlins vej
skal hver fingerspids berette
at kun Ånden er i mig

I HAVNEN

**Over havnen stiger solen
til det ny livs friske færd
fri af alle spor af mørke
fra æoners mindreværd
Jeg kan sanse, høre suset
i hver fiber fuld af Ånd
som den synger mig en klædning
ud af lys og hjertebånd**

**Først når dette legemes silke
er nået ud og omgi'r alt
vil jeg vide sikkert ordene
der skal komme, bli' fortalt
på en Merlins færd i verden
Måske de jeg skrev og sang
måske bedre vil mig gives
når jeg stævner ud engang**

TÆPPEFALD ("The Carnival Is Over"/Stenka Razin)

Sig farvel min eneste ene
med vor sang om kærlighed
Hjertet knuses ved vor afsked
her hvor tæppet det går ned

Højt, højt oppe venter gryet
mine tårer er som regn
nu hvor spillet er til ende
mon vi ses igen min egen

Som en tromme slog mit herte
dine kys var liflig vin
men al jordisk fryd er kort for
Pjerrot og hans Columbin'

Lyset leder os til havnen
og et sidste ømt farvel
Alt er slukt men jeg vil elske
dig til livets sidste kvæld

EFTER STORMEN

Alting var stille, ånderne gået i jord
 kun én fandt ingen hvile og det var DKs mor
 ”Sig mig mor, hvor kan det være
 ingen ved hvordan man elsker mer
 Hvorfor må de gøre ondt
 ikke bare her men Jorden rundt
 Hvor er de der lige som jeg
 ved hvorledes man gebærder sig
 så den skønne kærlighed
 ikke bare kører håbløst ned?”

Moderen smiled', mæt af viden, mæt af ve
 ”Jo kære datter, tro mig – det vil du få at se
 Den som villig holder ved
 den dybfølte, sande kærlighed
 gennem bølger, blæst og ild
 hun vil finde, ikke fare vild
 Kejserinden uden gemal
 vandrer ene gennem skyggens dal
 skabtes dog til liv i lys
 med sin kejser, ikke kolde gys

Du skal blot igennem skyggelandet
 limbo hvor alt synes tabt, forbandet
 hvor de gamle drømme helt forglemmes
 før de nye drømmes sang istemmes”

”Moder Maria, stjernehaves fødested
 dig vil jeg altid følge, for det er så lidt jeg ved”
 Dybest inde mærker jeg
 hun er sand og vil bevise sig
 fremfor alle lygtemænd
 som kun fused' ud og stak i rend
 Efter tro og ti og tål
 midti Åndens stormomsuste bål
 er dens øje eneste vej
 mørkt og tyst om du vil finde mig

ah.che.eeedcha..
 ahcdce.g...e.eefde..
 á.aagcde..
 f.ffgedcde
 f.ffefed..
 d.dddedc.e.h.
 a.aahcde..
 f.ffgedc.d.e.
 f.ffefed..
 d.dddedc.d.h.
 e.eedcha..gaga..gaga.....
 igen

cccccccd..
 ccccccd..
 ddddddded..
 eeeeeefe..
 e.eedcha..gaga..gaga.....

SANGENE

Der er sange om revolutioner
ballader om lutter af lig
Der er sange om roms legioner
og om fattig der røver sig rig

efggggfedc...
caaaafed...
gahhhhgised'c..
chaaaahcg....

Der er sange om lande og lunde
om elskov og skovelmøer
der er sange om sand og om sunde
og om folk og kun palmer på øer

efggggfedc...
caaahahc...
hcddddchag...
efggfedc...

Der er sange om sludder og slaver
om sange til sidste pip
og om mad og om mageløse maver
og om spirituosa og strip

Der er sange om storme og stille
om havne og borge og fyr
og om alskens dyr ja selv en bille
og om skumring og nat før det gry'r

Der er sange om sange om verden
selv Ånder og religion
ja hver eneste bid af vor færden
undtagen om min situation

for de sange er alle om Jorden
og ikk' om at si' den farvel
lige fra Øst til Vest og Syd til Norden
Altså går jeg og skriver dem selv

VISIONÆR

**Et sus fór igennem
billeder lagt bi
men egentlig var det mest en fornemmen
som sindet gik ind og blanded sig i
blot for dette
at oversætte**

**Det sker kun for en som
bestod alle trin
så de blev en trappes fuldendte spådom
om overblik over verdensmagien
for at lette
ved at berette**

**Trinvise æoner
i ét sus' sekund
stod samlet i en ud af mange visioner
i Åndsøjets nu-næves blomsterbundt
hos en orm
ufattelig enorm**

HVOR BLEV BLOMSTERFLORET AF

("Where Have All the Flowers Gone", første 3 vers af Pete Seeger '55, Joe Hickerson lavede de sidste som gjorde sangen cirkulær '60, og det blev så hele den berømte sang

**Hvor blev blomsterfloret af længst i tiden
Hvor blev blomsterfloret af for længe siden
Hvor blev blomsterfloret af – pigerne plukked' alt en dag
Hvornår får de det lært - hvornår får de det lært**

**Hvor blev alle pigerne af længst i tiden...
Hvor blev alle pigerne af – drengene plukked' dem en dag
Hvornår...**

**Hvor blev alle drengene af længst i tiden...
Hvor blev alle drengene af – alle drog i krig en dag
Hvornår...**

**Hvor blev alle krigerne af længst i tiden...
Hvor blev alle krigerne af – gik i grave før deres dag
Hvornår...**

**Hvor blev alle gravene af længst i tiden...
Hvor blev alle gravene af – blomster indtog dem en dag
Hvornår får de det lært – hvornår får de det lært**

HJEMLØS KÆRLIGHED

**ulmende gløder sørger sovende
under strittende sodede skovstumper
vinterdødsstille
paradoxalt larmende**

**flammer prompte nægtet al næring
desperat brølende blåblussende
tryglende om existens
traumenedisnede**

**spørgende sugende vacuum, hvad, hvorfor
hvordan fylde tomrum med intet
en drøm alt for stor
forblev i mor**

**tiende ulmen bag stoffet vil tale
bryde dets ban og være
ildblomster næret
af vår
om, når**

KARLSVOGNEN

Det føles som om det var i går
men det var i november sidste år
at Karlsvognen landede uden ståhej
og hestene dasked' til vanding hos mig

solgyldne kæmper der selv fandt vej
med haler som månestråler i leg
og tårnhøje kuske der slentrede bag
smukke som Gud på den første dag

De landede tæt på min sommerhusgrund
lige som solen tog tusch i mund
for at tage ferie og plejes hos mig
gå indad, frie af vogn og vej

Ferien for dem uddannede mig
Min kosmiske inderdør åbnede sig
for Åndens ild bag Marias slør
Jeg brændes og alt bliver nyt som før

ÅNDENS TORDEN

Fønix bevæger sig søvnigt i asken
mens sidste liv renses i sjælens godnat
Alt trækkes ind bagom stoffet i tasken
så den bli'r en støvsky og lægger sig fladt

Igennem det hele sitrer en tone
af kærligheds smerte fra ægte forsøg
som *vil* skabe sandt liv fra almagtens trone
når blot alle løgne kan visne og dø

Den tone er Ånden fra mit til dit hjerte
der aldrig fandt ind skønt begge var den
rene, men adskilt af sodskotters hårde
som viger i nytidens Åndstordens zen

FOSTERTANKER

**Fosteret så på sig selv
- udefra, indefra, svært at sige,
føjte og tænkte, hvormed, hvordan
ku' ikke placeres så'n lige**

**men det så klart alt var skabt af begær
fra fingrenes gripen til føddernes færd
fra øjnenes ruse til ørernes tragt,
næsemundslusen, huddragtens agt,
kønnenes kobling, anal katarakt**

**Lige over dem sad magnetismen
der tiltrak kontakt med hverandre,
over den viljemagt, over den længslen
mod højderne – som ville vandre**

**Videre oppe bestemtes hvorfra
på kloden, med hvem, hvorledes, hvor klar,
og over det hvorfor Jordkloden var,
galaxernes og universernes glar
til Ånden, begærenes spørgen for svar**

**Og fosteret så at intet var galt
for Ånden ville de dele
Før den træt ville trække sig ind,
tilbage i ursort hele**

DEN NY RENAISSANCE

**Al religion uden mindreværd
har samme plan bag sine rejser,
fra univers og til univers,
med mange lektier på langs og tværs,
til slut fra kuli til kejser**

**Den sorte ørn tog hvad jeg ofrede, gav
og giver mig nyt liv tilbage
som kæmpebaby føder jeg mig
den klæder mig på til lyslegem-leg
i mirakuløse dage**

**Som da den startede hvert univers
blev det gjort med velsignelsens lysord:
Ansigtet lyste og nåden tilgik,
den løfted' sit åsyn på mig, ét blik
og min ild brændte ufred til nyjord**

ÅNDENS VISE

Jeg kom herved for a' leg' med støvet
ad stjernestier til en Jordisk vej
Da kaldet lød jeg ikke tøved'
det loved' alt jeg ønskede mig

Og som jeg kom kun født til frihed
blev jeg til vi i fælles kår
men det blev snart til ingen lighed
hvor de der har er de der får

og overalt blev frihed røvet
opholdt for få med magt og vold
for hvordan ellers bli' bedrøvet
se grådighed kun lader gold

Det går mod vår i alle himle
for ingen is kan binde Ånd
Snart er vi jeg i alle vrimle
i kærlighedens åbne hånd

TRANSMUTOR

Når hexen er bleven til aske
fordi hun gik ind og væk
i sit eget båls luende hjerte
kan hun aldrig mer drive gæk
for viljen dertil sad i asken
da den faldt væk faldt masken

Men da hun var en af de gode
opstod der et sugende hul
idet hun ikke drog heden
kun trak sig fra traumernes kul
usynlig som bag glasfacader
fortærer hun skygger fra gader

I fredly for inkvisitoren
der spejlet tror *hende* ond
transmuterer hun tiden
så den kan blive sund
En dag er alt der bortbrændtes
et lysende fyr der tændtes

PURPURKÅBEN

**Jeg har strikket en purpurkåbe
fra Jorden helt op til Gud
som lønnede mig med en kjole
af lys helt igennem og ud**

**Som Askepot fik sine glassko
får jeg nu mine krystal-
der fuldender kjole og kåbe
så jeg er klar til bal**

**Hvordan så det bal vil blive
bekymrer jeg mig ikke om
for kummer er kun til wc'r
Hvad end vil komme, så kom**

ALMAHA, MERLINS NY GRY

**Jeg sang i templerne her dengang der var en levende Gud
og sidenhen på vejene da Gud var tjekket ud
mysterier og eventyr man genfandt Ånden i
og skønt den stille svandt mere bort - den stod mig stadig bi**

**Jeg blev avisen og læreren, kræmmer, kunstner og rebel
en gammel udslidt Merlin fra en tid der sagde farvel
Jeg var den sidste der var først før alting gik på hæld
dog stadigvæk var jeg først hos de - der kendte til sig selv**

**Men også jeg sku' give slip og glemme hvem jeg var
Avisens rolle blev taget væk og læreren taget for nar
kræmmeren for tigger, kunstneren for useriøs
mens materialismen sænked sig massiv og hjerteløs**

**Rebel forblev jeg længst, for nogen en pest, andre håb
til jeg så at også det sku dø før'n ny tids dåb
Hver tid har sine engle, djævle, temaer, værdi
og alle skal de ofres helt før nyt kan slippes fri**

**Jeg slap - og i den samme time fødtes jeg på ny
Jeg mærker Ånden kalde mig til dåd og morgengry
Gud er atter tjekket ind og spreder liv og lyst
Kom rig og fattig, gammel, ung fra N og S og V og Ø -
hør AlMahas unge nye kvad om livets gyldne kyst**

ALMAHA, MERLIN's NEW LAY

Of old I sang in the temples when th'all was God alive
and since on wanderings in the godforsaken human hive
songs of quests and mysteries where spirit's light would play
and though it faded from the world with me it still would stay

I became *the* rebel, teacher, artist, merchant, news
an old decrepit Merlin from an age run out of use
I was the last as I was first before it went and waned
and still the first with those who knew themselves, and with the pained

But even I should give and go forgetting who I were
The news were made a paper and the teachings made a blur
the merchant made a beggar, and the artist made a mug
while materialistic dark descended, heavy, heartless fog

The rebel lasted longest, some a hope and others plague
till I saw that too must die afore a dawn could break
Every age has angels, devils, issues, values, worth
and most of it must suffer death for new and different birth

I gave – and in that very moment I was born anew
I sense the spirit calling me to taste the morning dew
God is everywhere again with life and joyful chores
come rich and poor and old and young,
from East and South and West and North
hear AlMaha's young new morning lay of spirit's golden shores

ØRNEN ER LANDET

Den kom ud af syner og blev til en skygge
der lurede bag alle døres fermet,
løkkende, skræmmende,
krævende, fremmende,
elsket og frygtet som altings format

Skønt uden form tog den form alle vegne,
i myter og billeder i drøm og ved dag,
blegede, brogede,
knivskarpe, tågede
alle som ét kom fra over vort tag

Ørne der brændtes, genfødtes af aske
og svævende så alt fra lufthavets lag,
stigende, sandende,
cirkelnde, landende
gyldne og sorthvide fra kosmos af

Min ørn har øjne med urtidens dybde
og skaber med bare et eneste blik,
værende, sonende,
vældende, drønende
gir det til fostring nu alt hvad det fik

SALGETS DØD

Hvad der blev solgt med charme
skal vælges med hjertevarme
har altid skullet
kun været banbullet
af kosmiske traumer
Åndens krav der
sattes igennem
så alt blev forglemten

For før fysisk stof bliver viden
skal det gennem rummet og tiden
lære på *sin* måde
en sær form for nåde
med hamre og blider
der knuser og slider
indtil det bli'r smidigt
for hjertet rettidigt

Så skæller den stædige ham af
og lades endelig helt bag
sprængt bort af lyset
ikke mer kyset
af regnfulmet mørke
frugt kom med tørke
og så kan der vælges
slut med at sælges

STJERNEMØDET

**Om Saturn og Jupiter meldes
i talrige gamle sagn
Far og søn, par eller brødre
var de, i al fald af navn**

**Men det kom til stridigheder
i alle for Saturn en bet
Jupiter rendte med magten
og Saturn blev 2. planet**

**Så når de nu træffer sammen
i Betlehems-stjernen igen
vil Jupiter så erklære sig
etteren blandt guddermænd**

**Eller får Saturns sylfider
og satyrer igen førsteplads
Måske enes de omsider
i Vandbærerens stjernepalads**

STRÅLEVEJEN

Der har været møj i mig der ikke spor var mig
og hele møjet handlede om kærlighed fra dig
dig der hører/læser dette viseverseri
den dig som Ånden blev dual for at bli' spejlet i

Den dag jeg gennemskued' dette store svindleri
og blev til mono så jeg alt det hvoraf jeg blev fri
Her kommer det, og det er STORT men listen ikke lang
jeg skrev det kun til minde om en tid der var engang:

Hva' så om ikke jeg blev NOGEN bare jeg blev mig
Det må vel være primært at man selv kan elske sig
og selvom verden glemmer mig, hurra, så husker jeg
Mit spor i sandet svandt men i min Ånd lyser dets vej

og er det ikke skægt, fordi no'n bare elsked' sig
så lyser den for alle, uset dog en synlig vej
som letter *deres* søgen efter enhed, vores mål
Jo flere, jo mere lys, som fra en åndelig sneglesål

Den går fra helvede – et meget misforstået ord
men altså – fra de mørke dyb i, på og om vor Jord
og lige op til himlen bagom alle stjerners hær
i Maha Vishnus mørkeøjes milde stråleskær

MOD NY JORD

**Efter den store ofring
kaldte de frie spor
på tråd af en nøje dagbog
skabt af Åndfulde ord**

**de tippede skabningens vandur
som starter forfra påny
fylder det hungrende vacuum
med lyslegemets strålende gry**

**Dråbe for dråbe søger
nedad og overta'r
spænder den slunkne livsform
med sin guddommelige glar**

MARIA MAGDALENE vs. MOLLY MALONE

**De gamle veje Maria gik
som gjorde hende til Magdalene
er blevne forældet metodik
for sind som muskel og sene**

**Maria ser sig i Jordens spejl
Dér triller en pestbefængt kone
sin fiskebør ned ad stræder stejle
Kelteren Molly Malone**

**Hun triller pestens spøgelse ud
så Maria genkender sit åsyn
uden furer og skumpelskud
og Trumpetisters mis-ogyn**

**Så kan rejsende færdes trygt
på veje, i stræder og gyde
Jorden skal ikke mer være forrykt
Marias fri toner vil lyde**

BRAHMAS STIGE

**Da Brahma var nået forbi halvtreds
var han træt af luvslidte vitser,
spillen med muskler, tant og ja, fjas
og mindedes planer og skitser**

**Var det på tide at Ånde dem liv
Ku' det NU lade sig gøre
at give dem vejgreb på Jord uden kiv,
se mesterstrukturen køre?**

**Igennem hvert væsen går en kanal,
en elevatorisk stige
med fiberstillads om som en sandal
til fod på det fysiske rige**

**Eet hop, men i nøk, et trin, endnu et,
for Brahma så små, for os store,
hvert trin en løgn der må sandes, bli' set
og så komme fysisk til orde**

**Og skønt foden nåede Jorden i mig
er der masser af remme at binde
så Brahmas fugl ikke flyver sin vej
fra sandalen på Jordens tinde**

NØGLEKLAR

Efter Brahams hovedrengøring
vented' han tolvtusind år
for han sku' sunde sig helt til tåen
med al sin vilje og ganske formåen
før han var klar til en vår

Atlantis skulle ha' ny indkøring
før det var nøgleklar
og selvom nøgler nu udleveres
kan liv og leg endnu ikke serveres
for krigstågers spørgsmål og svar

Dog timedes der en kort afsløring
en lysstråle smiled' forbi
der vidned' om ryk i Jordens steppe
ud af traumernes mulmetæppe
så Ny(j)ord omsider bli'r fri

21.03.0657

GENKOMST

**En sjæl gav rod ord
vort lys nåede jord
bevirked' et eksplosivt nøk
Brahma tog jorden
trods videnskabs orden
til liv i ét helende ryk**

**Lyskeglen fyldes
helheden hyldes
retter sin krogethed ud
Fortid, forslået
historisk forstået
løser hver mummende klud**

**Smækker sin dør
for forstøvende slør
bekomsten indleder adkomst
Godthåbsvejs fliser
til billeder viser
Døren smak i/op, igenkomst**

21.04.0658

DUMBOS AFLØSER

Som en støvsuger-elefant
med jet-ballondreven mave
svæver jeg over verden men
fører snabelen gennem dens have

med spidsen trimmes dens vilde paryk
for kunstige toner og luseæg
så der kan lægges en helt ny bund
hvor den slags konflikter er pist væk

Sådan ender Dumbo (UDEN faldskærm)

sin læretid i børnehæren
dukkeseng, legetøj, alt ta'r slut
i ryk på ryk gennem sfæren

ad frie veje højt, højt over
patri- og matriarkater
mod stedet hvor alle spor er klar
af magtspil og sølle stakater

21.04.0659

SYMFONIEN SVANESANGEN

For kosmonauter som elverfolk
er Jorden en smertefuld færden
i racedukker ad snævre stier
hvor stød leder gennem verden
Strax er der måske glæde ved strid
der *sker* no't, vi *fik* raget til os ved slid
men snart slår det om, målet løb for fuldt...
tilsidst står til smidig balance vor sult

Hvad started' ved viljeskamp blev til krig
over plante og dyr til men'ske
Æoners rejse i gangen mod lys
hvori ingen mere er fjendske
Kareten fraspændtes hestekraft
og starter sagte ved Åndens saft
sin vej ud af støvet langt, langt fra alt
så ingen bemærker det, råber gevalt

Kanalen er læk, hvidevarer slidt op
rammerne svigtede noderne
Lige fra starten smuldred' de væk
kontakten blev slap i koderne
Ad uveje, sporløse oceaner
går tonende pensler og sletter uvaner
strøg for strøg, ikke baner ad gangen
til symfonien som er SVANESANGEN

21.04.0660

BALDERS POTENSERING

**Da hunnerne nåede norden
med krigens ild og kong Dan
blev alle heroppe gjort hunner
og Alfa'er til hunnernes han
så han fik en søn med en hun her
Ø, V, N, S integrer't:
Balder, og han blev Forsete
fordi han var balancer't**

**Den første der fatted' forsoning
den først valgte præsident
første, vage formodning
århundreder forud erkendt
En fuldendt neutral grænsesætning
ku' afløse stivnakkers krig
men først femtinhundred' år efter
lønnes hvad han lagde i**

**Krystalslottet er blevet bygget...
der siver lidt vand af dets væg
med det slipper sidste angst stoffet
Roc har kun lige lagt sit æg
Men slut med pat/matriarkater
og falske guders blåtblus
natten bli'r dag, exponeret
i AlMahas Aquarius**

21.04.0661

LYSFÆRD

**Lyset går ud, fæster stoffet
sier tungt fra mens det sker
Den sølvhvide jordhest formes
er intet spøgelse mer
Æteriske rammer fyldes
med stof der seriøst reflekter'
kaldet der toner fra verden:**

**Ørerne fine spidses
yndefuld danser den ud
let i sind hilsende lige
ved sejrstafflet spået forud
løber en jubelrunde
i skinnende sølverskrud -
Sandheder finder færden**

21.05.0662

ÅNDENS KEMO

**Når al religionens leukæmi
skal forlade vores familie
skal Thor, ikke krykkeguder til
sand kraft bag den ærlige vilje**

**Mokkurkalfe drattes om
tynget af sin emballage
så vi kan sætte kulør på ansvarligt liv
ubefængt med staffage**

**Åndens energiske kemo går ind
Vulgata bli'r til vulkaner
Hieronymus frisat fuldendes af mig
til nye, frigjorte planer**

21.05.0663

BRAHMAS BEKENDELSE

**Det sværeste at lave om er sig selv
og Brahma gør virkelig sit bedste,
men trods alskens plager, kometer og floder
piner han stadig sin næste**

**3,8 milliarder af år
har biolab Jorden virket,
de 12.000 sidste med vinden i nord -
måske har det grundlæggende lirket**

**For en der hed Dylan påstod engang
at tiderne var ved at skifte
Mærked' han optrækket til lige nu,
er Brahma omsider til skrifte?**

**Så er al den ondskab og kaos vi ser
bare den store bekendelse
førend Brahma forlader stadiet
for kosmisk SM og forblændelse**

21.05.0664

SIDSTE HURRA

**Lysdæmperlaget suges ind,
hindehammen af koldgys
som hver kvinde måtte tage på
mod Kalis skærende voldlys**

**En snærende brynje indlejret i,
mørknende sandhedens lyslag
så liv i materien også kvaltes
indtil den yderste møgdag**

**Det var den eneste vej at gå,
den dumme blondine sku' bruges,
midlet til målet hvor Åndens skønhed
æres, ej kynisk udsuges**

**Liv efter liv i skiftende køn
lærte os glæder og smerter
så vi kan leve balance, tro
mod vort og de spejlede hjerter**

**Brynjen opløses, skyggen fortæres,
laves til oplyst materie
lektien marcheres ud med hurra
før den ønskede aktive ferie**

21.06.0665

TIDEVANDE

Tidens ebbe er vendt
Dets kosmiske pendulum
vejviser bølgerne
Overalt vil vi snart
spore følgerne
Æternettet bødes til fangst
og lyset gyldner den sorte angst

Hjerteslaget er tændt
Dets åndedræts skyttel
nyvæver døgnene
Harmoniserer dem
udjævner løgnene
gør dem til måneder og år
hvor grådighed ikke forslår

Kalis lukning er endt
Dør'n åbnes
så masker i vrang går i rette
selv bankernes væv
vaskes hvide og nette
og mørkets angreb slår fejl
bli'r vind i Dwaparas sejl

21.06.0666

DEN TAVSE KOMET

I tresserne startede Ånden med bomber
der imploderede os
og returnerede os
til hvor den rette ham skiftedes ud
som sletted' teknikker
mørklagde brikker

Teknologien genfødtes, tager himmelflugt
hamme, lavstammede
bliver handlingslammede
dratter af Karlsvognen, baghjul, farvel
Lysbombet indefra
polvendes flowet klar

Noahs Pagt-ark-låg flyver ad helved' til
Moses kickstarted' det
alt for snart, ak og ve
Slamtåger lå i de lammede sind
men gnisten var tændt igen
skjult bag alt voksed' den

spredte de skygger der søgte at kvæle den
først gennem visionære
provoer mod dogmelære
blindet endnu selv af spøgelsesfilm
og så med fakta fra
klarsynet iagttager

Krystalliserende da- gror til nutid
Sortsolen, centrummet
afdækker faktummet
suger den falske mælk ud for en sand
Fønixild ordner
En tavs komet tordner

21.06.0667

DRYAS' AFDANSNINGSBAL

**Hvad VAR verdens ende med axen i 23.12.2012?
Og hvor'n ku' Mayaerne spå den så sikkert
uden at gætte sig snart varm, snart kold?
De vidste det kosmiske kredsløb da bunded'
og så verden støt mere og mere nu blunded'
nedsænket i Dryas-traumets proces**

**Nu går det opad fra bunden for alle
der ønsker at danse op i det blå
Vi skal ikke fanges igen på de klæbrige
mørkekors som Kali opslog os på
veteraner vil kaldes og ikke mer stækkes
som vise, som hexe i tiden 666
Vi slutted' os grumt i vor sletningsproces**

**Dragen fløj/flyver, synet genåbnes
som det allersidste som det var først
og ser alle ure på Jorden blev borte
fordi de fløj op på det lag der er størst**

**Jorden opløftes og aflægger urwrap
og selvom det syn's at gå langsomt og tungt
fordeles visionen fra livsspændte bobler
mens sortdøde stubbe forstøver for ungt**

**Regnskab opgøres, urvampyrer gækkes
mestre forløses, kørncirkler lægges
i jubel fra Ånden nær fuldført proces**

21.06.0668

BUGNENDE BOBLEVÆGGE

**Boblens vægs bule vil ud, i dens hule,
konkave sølvspejl ses Dwaparas kost lang
fejende Dryasdrys ind bag min scene
som i sit konvexe yderspejls vrang**

**Her fejrer Gråham det Kaliske krudtslam
i susende tempo af scenens tonal
så fokus kan samles herude fra inde
med visdom engang fra hvers egen kanal**

**Han fejrer for andres så hans kan indvandles
Fra ovnen går nybagte stjerner ud
Sirius' familie gø'er regnskabet opgjort
mens hjerteblink melder den levende Gud**

21.07.0669

LYSETS ØJE

Kometens sidste gnister arbejder sig
stadig frem mod en mere gunstig tid
Imens rulles alt sammen, gemmes til senere
heler og løftes til fremstød med vid

De brænder de vrængede billeder ud af os
fuldender rejsen fra V til Ø
smelter den sidste is som de skabte
til stumhed og strengthed for Jorden med tø

Og lysets øje er åbnet og forbereder
et mildere gennembrud
end dengang kometen og istiden ramte
og kristendom lukkede og frøs det ud

Nu våger det atter mens gnisterne flyger
og fejer den sidste is i os væk
Opvækker evner vi opgav i kulden
da røveri afløste rigere træk

Måske vil de mildne den istid der iler
i røvernes hæle så alt, alt for rapt
med klogskab og heling af Jordens balance
fordi de vandt tid hvor den troedes tabt

21.07.0670

HJERTEDAG

**Ofre der bragtes gav vinger der rakes
ud over kravlegårdens bue
til Åndens lue**

**Regnbuebroen højere end troen
førte til viljens sandeste savn
Hjertehavn**

**Jordisk forsvunden bliver skyggen forvunden
i limbo opløses sidste sky
før et gry**

**Slut med at elske smuler, kun trælske
som nogen smed til erstatning for liv
som en kniv**

**Rester fortæres, foråret næres
regnbueøjet åbner sin dør
lige før**

**Rædslernes kløft blev spændt i et løft
der helede, genfødte, samlede lag
til en dag**

21.08.0671

ORODRUIN

**Sikker højt, højt over ildens bjerg ser jeg det skælve
Ringen nylig kastet i får keglen til at kælve
Ur-struktur der tynged', strammed' over magmas vælde
vælted, magma strømmer ud og sletter al kun ælde**

**Som i vild schizofreni haster syn på syn forbi
alt det som jeg stred og ofred' for som bare lukkedes i
sluttes mens jeg sidder her bag lysvindueshinden, fri
i helings vid
i tålmod's flid
i kernekræfters id**

**Støvet hvirvler, vil bli' muld
bedre end det dyre guld
for det ny at vokse i
med kun nuer til at gi'
næring uden mén og fald
under kærlighedens kald**

21.08.0672

AUTISTERNE

**I en sindssyg verden ses den sunde som ”autist”
men er snarere en form for omvendt stigmatist**

ser engle og dæmoner

opfatter højere toner

**i Tolkien eller Rowling, kaldt benævnet fantasi
der klared' nåleøjet for hvad sindssyge slap fri
til hungerstedtes trøst fordi det er der penge i**

**”Autister” ser og er at nye tider er på vej
som i de værkers slutning af de sindssyge kaldt leg**

går gennem Løveporten

til Vandbæreren i vorden

**snart ikke mer ”autister”, timeglasset er vendt rundt
så det der var AD H Det DAMPer af og bliver sundt**

nu solene er samlet i os i ét strålebundt

21.09.0673

DØDENS LIVSSANG

Pingala er vejet for Idakalala
det er som Den gamle Skærslipper på vejen
hans ungdom er borte, den misbrugte livet
på dværgenes ringe og faldt ud af legen

taget af den Ene, en dårlig kopi
af den evige sandhed på stilhedens sti
men han forblev nyfødt og favned mystikken
i venteværelset, nøgtern og fri

Fra fødselen kom valgene, fæstning for frihed
deling for heling, ufred for fred
under den levende døds ridt på Jorden:
hvad vil du egentlig, virkelig ha' med?

Mens dødens lys pløjed' for så af det nye
blev gammelt vendt ned i den brunsorte muld
dagsordeners dramaer, opblæste egoer,
rådne relikvier, alt narreguld

og Døden sang også, om sund optimisme,
om stilhedens styrke mens plovjernet skar:
”Aquarius er landet, de furer jeg skærer
går lige til Ånden, så vejen bli'r klar

Vær trygge, vær glade, fasthold harmonien
dens urtomme stilhed vil flytte alts fod
Den Ene vakler og falder midt i'en
for lyset opløste forlængst hans rod”

21.09.0674

SKYGGETVIST

Døden og livet står lige
som i urokkelig tvist
for begge er en og samme
ego og Ånd forvist
men døden er kun den lille
hvor stor den end pustedes op
en skygge vi aldrig ville
når regnskabet er gjort op

Altså viger den langsomt
styret af storebror m/k
så livet ikke omvæltter
med kraft ingen kan forstå
og sagte formes et menneske
som la'r dyret bag i respekt
værdigt til fremmere tider
når sårene omsider er lægt

21.10.0675

EFTERÅRS-JÆVNDØGN

Himlen er trukket i uld-undertøjet
somren har brugt, udøvet, fornøjet
sig til sin grænse
hvor den må rense

forlængst er den vendt om for at fordøje
indtryk der kom fra det lave og høje
på milde blå bølgers
lokkende ”følg os”

fornægtede nogen at leve og lide
kom dundrende, piskende slag fremfor blide
berøringers fordren:
”lyd livet, ordren...”

til efterårs-jævndøgn i alle måder
ingen trang mer til gættens af gåder
derude i verden
knap nok til færden

Nu går det indad for summen og helen
i vinteren halv vågen gabende i selen
hvori vil læres
om indtryk der bæres

for at bli' klar til den kommende sommer
med renskuret fokus og struttende lommer
af spirende planer
helt uden vaner